covníci v ostatních odvětvích národního hospodářství si musí hluboce uvědomit, že boj za rozvoj drůbežářství není ničím jiným než důležitou revoluční prací pro to, aby se náš lid měl dobře, a musí dále zintenzívnit svou pomoc drůbežářství.

Stabilizováním výroby na již vybudovaných drůbežářských závodech, vybudováním ještě většího počtu nových drůbežářských závodů a chovem slepic ve velkém měřítku formou všelidového hnutí musíme zajistit, aby slepičí maso a vejce bylo v dostatečném množství dodáváno nejen obyvatelům měst, ale i obyvatelům venkova. To ovšem není snadná záležitost. Jelikož jsme si však již vybudovali pevné základy rozvoje drůbežářství a máme bohaté zkušenosti, můžeme se tohoto úkolu bez obtíží zhostit, jestliže se všechen lid vrhne do práce a bude bojovat.

Pevně věřím, soudružky a soudruzi, že do písmene splníte úkoly, na něž jsem položil důraz, takže přivodíte nový obrat v rozvoji našeho drůbežářství.

ZPRÁVA O ČINNOSTI ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU PŘEDNESENÁ NA V. SJEZDU KOREJSKÉ STRANY PRÁCE

2. listopadu 1970

Soudruzi!

Devět let uplynulo od čtvrtého sjezdu naší strany, jenž vytyčil grandiózní program socialistické výstavby. Bylo to údobí těžkých zkoušek, kdy se v naší revoluci a výstavbě vytvořila velmi složitá a obtížná situace, bylo to však i plodné údobí revolučních událostí velkého historického významu v pochodu našeho lidu k socialismu a komunismu.

Ve funkčním údobí naše strana statečně čelila hromadícím se svízelům a překážkám a v souladu s měnící se situací včas svolala konferenci a plenární zasedání, na nichž vypracovala originální taktické i strategické směrnice, jež by zdárně přispěly k dovršení celkové korejské revoluce, a dovedně organizovala a mobilizovala masy lidu k jejich splnění.

Díky moudrému vedení strany bylo dosaženo velkých vítězství a úspěchů na všech frontách socialistické výstavby a revoluční základna severní poloviny republiky byla upevněna jako žulová skála.

V jižní Koreji zesílil revoluční nástup širokých mas lidu — dělníků, rolníků, studentů, mládeže, inteligence — pod vlivem skvělých výsledků socialistické výstavby v severní polovině republiky, a koloniální panství imperialistů USA bylo v základech otřeseno.

Ve funkčním údobí sváděla naše strana prudké boje, vysoko třímajíc revoluční prapor marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu, antiimperialistického a antiamerického boje, a tím ještě více posílila mezinárodní postavení naší země a velikou měrou přispěla k celkovému rozvoji mezinárodního revolučního hnutí.

Naše strana v průběhu strastiplného boje za revoluci a výstavbu se rozrostla a upevnila v bojovou stranu, která je schopna čelit nejprudším bouřím, v neporazitelnou revoluční stranu, jejíž všichni členové jsou jediným myšlením a vůlí pevně semknuti kolem ústředního výboru strany a udržují nejtěsnější vztahy s masami lidu.

Zdravíme dnes pátý sjezd Korejské strany práce, organizátorky a inspirátorky všech vítězství našeho lidu, v hlubokém přesvědčení o spravedlnosti naší věci, s pocitem veliké hrdosti a sebevědomí nad velkolepým dílem, jež vykonal náš lid pod vedením strany. Všichni členové naší strany, všichni pracující, krajané žijící v zahraničí a blízcí přátelé v cizích zemích vřele náš sjezd zdraví a přejí mu úspěchy v jeho práci.

Nynější sjezd bude novým mezníkem v boji naší strany za další upevňování a rozvíjení socialistického zřízení v naší zemi, pro energické povzbuzení revolučního boje jihokorejského lidu, za uskutečnění nezávislého sjednocení vlasti a za upevnění mezinárodní solidarity naší revoluce a energicky povzbudí a inspiruje členy naší strany a všechen korejský lid k dosahování nových, ještě větších vítězství.

I. GRANDIÓZNÍ BILANCE

Soudruzi!

Čtvrtý sjezd naší strany zhodnotil historická vítězství při budování základů socialismu a přijal velkolepý program sedmiletého plánu, jehož hlavním úkolem bylo provést všestrannou technickou rekonstrukci a kulturní revoluci a podstatně zlepšit životní podmínky lidu na základě pevně nastoleného socialistického zřízení, a energicky podnítil všechen lid k boji za jeho splnění.

Všichni členové naší strany, všichni pracující se s nadějí a důvěrou v jasnou budoucnost dali do boje za uskutečňování nového bojového programu, vytyčeného sjezdem strany, a úspěšně splnili velkolepý sedmiletý plán, v jehož průběhu denně uskutečňovali nová a nová zlepšení a vykonávali pravé zázraky.

Avšak v posledních několika letech naše revoluce a výstavba narážela na značné nesnáze a potíže, když se agresivní pikle amerických imperialistů začaly otevřeně projevovat a v mezinárodním komunistickém hnutí nastala složitá situace. To naléhavě vyžadovalo od naší strany, aby všechen lid pevně vyzbrojila revolučními idejemi marxismu-leninismu a zejména, aby mu poskytla důkladnou politicko-ideologickou přípravu pro případ, že by musel čelit válce, a zároveň, aby věnovala dodatečně zvýšené úsilí na upevnění obranyschopnosti, i když k tomu bylo třeba částečně přizpůsobit tempo národního hospodářství, abychom měli silnou brannou moc, jež by umožnila spolehlivě uhájit bezpečnost země a lidu.

Strana svolala v říjnu 1966 historickou konferenci, na níž v souladu s požadavky situace přijala opatření, aby zformovala pevně naše revoluční řady politicky a ideologicky a vytyčila novou revoluční linii souběžné hospodářské a obranné výstavby, aby zreorganizovala celou práci na socialistické výstavbě a zvýšila obrannou schopnost země tváří v tvář stupňovaným agresívním akcím nepřítele. Proto se rozhodla odsunout splnění sedmiletého plánu o tři léta.

Následující vývoj situace jasně ukázal, že opatření přijatá stranou plně odpovídala základním zájmům naší revoluce, že to byla odvážná, aktivní a velmi moudrá opatření, jež odpovídala měnící se situaci. Všichni členové naší strany a všichni pracující na základě nové revoluční linie vytyčené stranou sváděli hrdinný boj na dvou frontách — hospodářské výstavby i obranné výstavby a skvěle splnili sedmiletý plán, vykovali žulově pevnou politicko-ideologickou jednotu celé společnosti a celou zemi přeměnili v mohutnou pevnost, aby mohla čelit jakýmkoli překvapivým útokům nepřítele.

1. Přeměna v socialistický průmyslový stát

Soudruzi!

Největším úspěchem socialistické výstavby v tomto funkčním období je přeměna naší země v socialistický průmyslový

stát na základě skvělého splnění historických úkolů socialistické industrializace.

Socialistická industrializace byla naléhavá k upevnění nastoleného socialistického zřízení a k uspíšení socialistické výstavby v severní polovině republiky a byla nejústřednějším úkolem sedmiletého plánu.

Naše strana už v období pětiletého plánu vybudovala základy nezávislého národního průmyslu a materiální základnu umožňující vybavit všechna odvětví národního hospodářství moderní technikou a na základě toho v průběhu sedmiletého plánu usilovně bojovala za vytvoření moderního nezávislého průmyslu, všestranně rozvinutého, vybaveného vlastní mohutnou surovinovou základnou a novou technikou, a za uskutečnění globální technické rekonstrukce národního hospodářství.

Na základě správné směrnice strany se průmysl rozvíjel v období sedmiletého plánu velmi rychle a podstatně se změnila jeho tvářnost.

Díky zdárnému splnění sedmiletého plánu v průmyslových odvětvích se letos hrubá průmyslová výroba zvýší proti roku 1956 11,6krát, z toho výroba výrobních prostředků 13,3krát, výroba spotřebního zboží 9,3krát. To znamená, že průmyslová výroba vzrůstala vysokým tempem 19,1 procenta průměrně za rok po celou dobu industrializace, od roku 1957 do roku 1970. A dnes náš průmysl vyrobí za pouhých dvanáct dní tolik průmyslových výrobků, kolik před osvobozením v roce 1944 vyrobil za celý rok.

Velmi vysokým tempem se rozvíjel všechen průmysl, zvlášť rychle však průmysl těžký.

V období sedmiletého plánu naše strana usilovala o to, aby bylo věnováno úsilí především na upravování a posilování klíčových odvětví těžkého průmyslu a zároveň aby byla ve velké míře prováděna práce pro rozšiřování a upevňování základny těžkého průmyslu. V důsledku realizace směrnice strany se náš těžký průmysl rozvinul ve funkčním období na dokonale vybavený těžký průmysl, jehož jádro tvoří vlastní mohutný strojírenský průmysl, a jeho moc neobyčejně zesílila.

Největším úspěchem dosaženým ve výstavbě těžkého průmyslu bylo vytvoření vlastního strojírenského průmyslu, který je základem rozvoje národního hospodářství a technického pokroku.

Díky gigantickému úsilí, které naše strana věnovala v průběhu sedmiletky rozvoji strojírenského průmyslu, dokázala naše země, která před osvobozením nevyráběla ani nejjednodušší zemědělské nářadí, zavést výrobu velkých strojů, jako lisů o výkonu 6000 tun, těžkých nákladních automobilů, velkých traktorů, velkých rypadel, velkých buldozerů, elektrických a dieselových lokomotiv, velkých lodí, z nichž některé mají výtlak 5000 tun, i přesných strojů, a je schopna vyrábět nejen jednotlivé stroje a zařízení, nýbrž i kompletní vybavení moderních továren. Jen za dobu sedmiletého plánu vyrobil a dodal náš strojírenský průmysl kompletní zařízení pro více než sto moderních továren, jako jsou zařízení pro elektrárny, hutě, chemické závody.

Byla rovněž dále posílena energetická základna naší země v souladu s požadavky rychlého rozvoje průmyslu a všestranné technické revoluce. V období sedmiletého plánu byly postaveny velké vodní a tepelné elektrárny, celková elektroenergetická kapacita naší země tím podstatně vzrostla, jednostrannost energetického průmyslu, jenž spočíval výlučně na vodní síle, byla odstraněna a energetické základny země byly i kvalitativně upevněny.

Rychlý rozvoj černé metalurgie byl jedním z důležitých úkolů všestranné industrializace. V období sedmiletého plánu byly dřívější železářské základny rozšířeny a v západních oblastech byly vybudovány nové železárny s tím výsledkem, že se kapacita výroby surového a granulovaného železa zvýšila, nezávislost železářského průmyslu se upevnila, výroba oceli, a zejména válcované oceli rychle pokročila a byla nově zřízena některá odvětví pro sekundární zpracování kovových výrobků. Černá metalurgie v naší zemi vyrostla nyní v mohutné průmyslové odvětví, vybavené dokonalými výrobními procesy, od výroby surového železa k výrobě oceli, válcované oceli a sekundárních kovodělných výrobků a uspokojuje nyní sama požadavky po různých kovových výrobcích potřebných k rozvoji národního hospodářství.

Od základu se změnila rovněž tvářnost chemického průmyslu. V údobí industrializace byly posíleny výrobní základny chemických hnojiv, bylo vybudováno nové odvětví vyrábějící zemědělské chemikálie a odvětví vyrábějící vinalon a jiná syntetická vlákna a syntetickou pryskyřici s tím výsledkem, že byly v naší zemi položeny základy průmyslu anorganické chemie i pevné základy průmyslu organické chemie, jež umožňují energičtěji urychlovat chemizaci národního hospodářství.

Rychle se rozvíjel též průmysl uhelný, rudný, průmysl stavebních hmot a jiná odvětví těžkého průmyslu.

Letos vyrobí náš těžký průmysl 16 500 miliónů kWh elektřiny, 27 500 000 tun uhlí, 2 200 000 tun oceli, 1 500 000 tun chemických hnojiv a 4 milióny tun cementu.

Náš těžký průmysl, jehož jádro tvoří mohutné strojírenství, spolehlivě zajišťuje politickou a ekonomickou nezávislost země a jakožto pevná materiální základna pro rychlejší rozvoj národního hospodářství projevuje velkou sílu při rozvoji lehkého průmyslu i zemědělství a při upevňování obranyschopnosti státu.

Epochálního pokroku bylo dosaženo i v rozvoji lehkého průmyslu. Ve výrobě spotřebního zboží obyvatelstva se strana pevně přidržovala směrnice současného budování velkých ústředních průmyslových objektů i středních a menších místních průmyslových závodů a dbala v průběhu sedmiletého plánu na to, aby byly vybudovány nové moderní továrny ústředního lehkého průmyslu a zároveň aby byl budován i velký počet místních průmyslových závodů z nevyužitých místních zdrojů a aby v souladu s rozvojem těžkého průmyslu byla v místních průmyslových závodech aktivně prováděna technická rekonstrukce. Následkem toho má naše země dnes všechna odvětví lehké průmyslové výroby, mezi nimi průmysl textilní, schopný vyrobit přes 400 miliónů metrů kvalitních tkanin ročně, potravinářský průmysl, průmysl zboží denní potřeby a byly vybudovány základny moderního lehkého průmyslu, jež mohou vlastní výrobou uspokojiti poptávku pracujících po spotřebním zboží — od textilu až po kulturní potřeby.

V souladu s rychlým tempem rozvoje průmyslu a rozšiřováním jeho objemu začal průmysl stále více hrát rozhodující úlohu v tvorbě hrubého společenského produktu a národního důchodu. Podíl průmyslu v hrubé průmyslové a zemědělské výrobě se z 34% v roce 1956 zvýšil na 74% v roce 1969 a v národním důchodu vytvořeném v průmyslovém i zemědělském odvětví se podíl průmyslu zvýšil za stejné období z 25% na 65%.

Kromě toho výrazně vzrostla výroba základního průmyslového zboží v přepočtu na jednoho obyvatele, což je důležitý ukazatel ekonomického potenciálu a úrovně průmyslové vyspělosti státu. Letos připadne na jednoho obyvatele v naší zemi 1184 kWh elektřiny, 1975 kg uhlí, 158 kg ocele, 108 kg chemických hnojiv a 287 kg cementu. To ukazuje, že ve výrobě základního průmyslového zboží v přepočtu na jednoho obyvatele dosáhla tak naše země úrovně vyspělých průmyslových států a v některých ukazatelích ji překročila.

Díky vlastní mohutné základně těžkého průmyslu byly rovněž úspěšně splněny i úkoly všestranné technické revoluce ve všech odvětvích národního hospodářství. V souladu s rozvojem strojírenství a ostatních odvětví těžkého průmyslu se podstatně zlepšila technická vybavenost ve všech odvětvích národního hospodářství a byla široce zavedena elektrifikace a automatizace v národním hospodářství.

Za mohutné podpory těžkého průmyslu byla úspěšně uskutečněna technická rekonstrukce zemědělství.

Strana vynakládala na technickou reorganizaci zemědělství velké úsilí na základě politiky vytyčené na čtvrtém sjezdu a zejména podle směrnic obsažených v „Tezích k otázkám socialistické vesnice v naší zemi", přijatých na 8. plenárním zasedání čtvrtého ústředního výboru strany v roce 1964, a na tomto poli dosáhla skvělých úspěchů.

Největším úspěchem technické revoluce na vesnici, jehož bylo dosaženo ve funkčním období, je dobudování systému irigace.

Dobudovali jsme systém irigace rýžových polí uskutečněním velkorysých irigačních staveb za účinného využití dosavadních irigačních zařízení a v nemalé míře jsme dokázali zavlažit i suchá pole. Stát vynaložil rovněž velké úsilí na odvodňovací projekty v uplynulých několika letech s tím výsledkem, že důležité

rýžové oblasti naší země byly nyní úplně osvobozeny od škod způsobených stojící vodou. Ve všech oblastech země byly vykonány rozsáhlé práce na melioraci řek, stavbě hrází na mořských březích a zalesňování, takže rýžová pole, suchá pole a úroda jsou lépe chráněny proti živelným pohromám. V uplynulém funkčním období byl tak v naší zemi vybudován dokonalý systém irigace, který zajišťuje vždy vysokou a stabilní úrodu, i kdyby zemi postihla jakkoliv krutá sucha nebo záplavy.

Za nejústřednější úkol technické revoluce na vesnici v období sedmiletého plánu určila strana mechanizaci a aktivně bojovala za její uskutečnění. V uplynulém funkčním období podstatně vzrostl počet zemědělských strojních stanic, základen zemědělské mechanizace, takže zemědělské strojní stanice byly zřízeny v každém městě a v každém okrese naší země a venkov dostal mnoho moderních zemědělských strojů. Počet traktorů sloužících zemědělství vzrostl v době od roku 1961 do roku 1969 3,3krát, nákladních aut 6,4 krát; bylo zkonstruováno a vyrobeno mnoho nových zemědělských strojů, takže stroje mohou vykonávat více zemědělských prací.

Skvěle byl v průběhu sedmiletého plánu splněn i úkol elektrifikace venkova. V důsledku širokého rozvinutí boje, aby nezůstala jediná obec, jediný venkovský domek bez elektřiny, má dnes v naší zemi elektrický proud každá obec, každá zemědělská domácnost. Elektřiny je na vesnici široce používáno nejen v rolnických domácnostech, ale i v zemědělské výrobě jako hybné síly strojů a zdroje tepla. Roční spotřeba elektřiny na vesnici dosahuje nyní 1 miliardy kWh a její větší část je spotřebována ve výrobě. Ve srovnání s objemem výroby elektřiny v naší zemi je podíl spotřeby elektrického proudu na vesnici velmi vysoký a v oblasti elektrifikace vesnice dosáhla naše země již úrovně vyspělých států světa.

Velikého pokroku bylo též dosaženo v chemizaci zemědělství. Spotřeba chemických hnojiv na 1 čongbo rýžových i suchých polí vzrostla v loňském roce 3,2krát oproti roku 1960 a výrazně se zlepšilo rovněž jejich kvalitativní složení. Kromě toho dík rozšířenému postřiku zemědělskými chemikáliemi byla úroda účinněji chráněna proti chorobám a škodlivému hmyzu a vesnici bylo dodáno nemálé množství vysoce účinných herbicidů.

Za zdárného plnění technické revoluce na vesnici se rychle rozvíjela všechna odvětví zemědělské výroby.

Přes jisté výkyvy v zemědělské výrobě, způsobené nebývale těžkými živelnými pohromami, jež postihovaly v posledních několika letech naši zemi, jsme každý rok sklidili vysokou úrodu a i letos byla úroda skvělá. Potravinový problém byl v naší zemi už vyřešen úplně a byla vytvořena pevná obilnářská základna, která umožní další rychlý rozvoj všech ostatních zemědělských odvětví. Díky solidní materiální i technické základně živočišné výroby vstoupila živočišná výroba naší země na novou cestu rozvoje na základě moderní techniky. Zejména nastal v několika posledních letech velký obrat v drůbežnictví, takže dnes lze vyrábět každý rok přes 700 miliónů vajec a mnoho drůbeže průmyslovou metodou.

Jedním z důležitých úspěchů technické rekonstrukce národního hospodářství je též elektrifikace našich železnic. V průběhu sedmiletého plánu bylo nově elektrifikováno 850 km železnic a elektrifikace hlavních železničních tratí byla v podstatě dokončena.

To vše ukazuje, že historický úkol socialistické industrializace byl v naší zemi skvěle splněn, že se naše země, která v minulosti byla koloniální, agrární zemí, neznající moderní technickou civilizaci, stala socialistickým průmyslovým státem s moderním průmyslem a s vyspělým zemědělstvím.

Soudruzi!

Uskutečňování linie strany o industrializaci však naprosto nebylo pohodlnou procházkou; náš lid musel překonat nemálo překážek a svízelů, aby vybudoval moderní průmysl a uskutečnil technickou rekonstrukci národního hospodářství.

Od staré společnosti jsme převzali nepatrný koloniální průmysl a i ten byl do značné míry zničen válkou, rozpoutanou americkými imperialistickými agresory. Za poválečného tříletého plánu byl úspěšně splněn úkol obnovy a výstavby národního hospodářství zničeného válkou, avšak koloniální nerovnoměrnost průmyslu plně odstraněna nebyla a základy těžkého průmyslu

byly velmi chabé. Měli jsme omezené prostředky, nedostatek surovin a jiného materiálu, malý technický potenciál. Kromě toho jsme museli podstoupit boj za industrializaci a technickou rekonstrukci národního hospodářství ve velmi složité vnitřní i mezinárodní situaci naší revoluce a zejména za napjatých podmínek, kdy američtí imperialisté, kteří okupovali jižní Koreu, a jejich loutky neustále stupňovali úsilí o vyprovokování války.

Strana přesto uskutečňovala linii socialistické industrializace bez nejmenšího zakolísání a správně vedla náš lid k tomu, aby uplatněním revolučního ducha opírání se o vlastní síly všechny obtížné i složité problémy, na něž narážel při budování moderního průmyslu a uskutečnování technické rekonstrukce národního hospodářství, vyřešil vlastními silami.

Všichni pracující naší země aktivně podporovali linii strany a jednomyslně se zapojili do boje za socialistickou industrializaci země a za technickou rekonstrukci národního hospodářství. Naše hrdinná dělnická třída a všichni naši pracující na výzvu strany „Spějme kupředu rychlostí čchollima!" neochvějně bojovali za uplatnění linie strany v industrializaci země, přičemž rozbíjeli pasivitu a konzervatismus, které brzdily pokrokové hnutí, a zdolávali všechny překážky a obtíže.

Správná linie strany ve věci industrializace, její prozíravé řízení při uplatňování této linie spolu s hrdinným a obětavým pracovním úsilím našeho lidu umožnily naší zemi, aby skvěle splnila ve velmi krátkém údobí pouhých čtrnácti let obtížný a složitý úkol industrializace, úkol, který kapitalistické země plnily celé století, a někdy i několik staletí.

Přeměna v socialistický průmyslový stát je velkou událostí historického významu v boji za urychlení výstavby socialismu a komunismu v naší zemi, za dosažení vítězství korejské revoluce v měřítku celé země.

Na základě dovršení socialistické industrializace získala naše země pevnou materiální a technickou základnu socialismu, může sama plně uspokojovat potřeby ekonomické výstavby, budování obrany, zásobování lidu průmyslovými a zemědělskými produkty. V důsledku přeměny naší země v průmyslový stát na základě industrializace se naše revoluční základna upevnila

ještě nepřemožitelněji a byl vytvořen pevný kapitál pro energickou podporu revolučního boje jihokorejského lidu, pro sjednocení vlasti a její budoucí prosperitu.

Když naše země vybudovala nezávislý moderní průmysl a vybavila všechna odvětví národního hospodářství, nevyjímajíc zemědělství, moderní technikou, skoncovala tím nadobro s ekonomickou a technickou zaostalostí, se zbytky staré společnosti, a vstoupila do řad vyspělých zemí světa jako plnoprávný člen; náš lid, navždy zbaven dřívějšího postavení, kdy byl vydán všemožným ústrkům a opovržení pro zaostalost svého hospodářství, mohl vstoupit na mezinárodní dějiště plným právem jako silný a vyspělý národ na základě rovnosti se všemi velkými i malými národy světa.

2. Úspěch kulturní revoluce

Soudruzi!

Kulturní revoluce byla mimořádně důležitým problémem v naší zemi, která byla dříve zaostalým koloniálním, polofeudálním státem. Strana neustále věnovala hlubokou pozornost úsilí o skoncování s kulturní zaostalostí, zděděnou od staré společnosti, o rychlý rozvoj nové socialistické národní kultury a mnoho v této věci vykonala zejména v období sedmiletého plánu.

Při uskutečňování kulturní revoluce kladla strana prvořadý důraz na národní školství a výchovu národních kádrů a tyto úkoly považovala za nadřazené všem ostatním; provedla řadu radikálních opatření, aby vychovala z mladší generace schopné budovatele socialismu a komunismu a aby vycvičila značný počet techniků a odborníků ve shodě s rychlým tempem technické revoluce.

Největším úspěchem, jehož bylo ve funkčním období dosaženo v oblasti národního školství, bylo zavedení všeobecného povinného devítiletého technického vzdělání. Na základě dalšího upevnění úspěchů dosažených dříve zavedením systému povinného středoškolského vzdělání, zavedla naše strana všeobecné povinné devítileté technické vzdělání v roce 1967.

Výsledek toho je, že všechna mládež, všechny děti naší země ve věku od 8 do 17 let získávají bezplatné a povinné technické vzdělání v řádných školách. Povinné devítileté technické vzdělání, jako důsledné uplatnění marxisticko-leninské teorie výchovy, je nejpokrokovější školský systém, těsně spojující všeobecné vzdělání se základním technickým vzděláním, výuku s produktivní prací.

Při uskutečňování povinného devítiletého technického vzdělání jsme věnovali hlubokou pozornost zlepšování náplně a metod školské výuky. Díky správné školské politice strany byla naše socialistická pedagogika dále zdokonalena, ve školské výuce bylo jasně nastoleno čučche a linie dělnické třídy, vědecká a teoretická úroveň školství byla dále zvýšena.

Díky povinnému devítiletému technickému vzdělání dnes spolehlivě vyrůstá nová generace v naší zemi ve všestranně rozvinutý nový, komunistický typ lidí, ve schopné budovatele nové společnosti, kteří jsou pevně vyzbrojeni ideou čučche naší strany a vybaveni bohatými všeobecnými znalostmi a základními vědomostmi o moderní vědě a technice. Tím, že mnoho příslušníků nové generace, kteří prošli povinným devítiletým technickým vzděláním, přichází do všech odvětví socialistické výstavby, řady vzdělaných pracujících se neustále rozrůstají a stoupá všeobecná technická a kulturní úroveň naší společnosti.

Zavedení povinného devítiletého technického vzdělání je dalším velkým vítězstvím školské politiky naší strany a znamená epochální pokrok v uskutečňování kulturní revoluce v naší zemi.

Rychlá socialistická výstavba vyžadovala stále více techniků a odborníků. Se zřetelem k praktickým požadavkům socialistické výstavby naše strana neustále vyvíjela velké úsilí, aby vychovala techniky a odborníky, a dosáhla i na tomto poli značných úspěchů. V uplynulém funkčním období počet vysokých škol vzrostl ze 78 na 129, nově bylo zřízeno 376 vyšších technických škol, kde je vychováván velký počet techniků a odborníků. Vedle systému řádného vysokoškolského studia se dále rozvíjely i různé formy vysokoškolského systému výuky při zaměstnání.

Dnes pracuje v různých odvětvích národního hospodářství

přes 497 000 inženýrů, techniků a odborníků, 4,3krát více než v roce 1960, a státní i ekonomické orgány, vědecké a kulturní instituce, moderní továrny, podniky a zemědělská družstva naší země jsou výborně řízeny a udržovány v provozu díky jejich talentu a úsilí.

Díky správné školské politice strany byly pevně vybudovány komplexní základny výcviku kádrů ve všech oblastech naší země. Nyní má naše země nejméně jednu vyšší technickou školu nebo vyšší střední školu v každém okrese, v důležitých průmyslových oblastech závodní vyšší technické školy a závodní vysoké školy a ve všech provinciích zemědělské, lékařské, pedagogické vysoké školy, vysoké školy pro učitele základních škol, pro vychovatelky v jeslích a mateřských školách, vysoké školy komunismu a jiné vysoké školy. To umožňuje vychovávat ve všech oblastech podle místních poměrů vynikající technické kádry, stranické a státně administrativní pracovníky.

Jelikož místní orgány mohou v podstatě samy uspokojovat požadavky po kádrech, nejsou již omezovány tím, že by jako dříve musely ve věci zdrojů kádrů spoléhat jenom na ústředí a mohou úkoly socialistické výstavby ve svých oblastech řešit vlastními silami uspokojivěji. Zřízení komplexních základen pro výcvik kádrů v jednotlivých oblastech má veliký význam i pro rovnoměrné zvyšování kulturní úrovně ve všech oblastech země. Vysoké školy a vyšší technické školy široce rozmístěné v provinčních i okresních městech a v dalších oblastech velikou měrou přispívají jako základny kulturní revoluce k zavádění moderní technické civilizace v krajích a ke zvyšování kulturní a technické úrovně pracujících. To znamená, že jsme ve školství a výcviku národních kádrů dosáhli velmi vysoké úrovně, že byl položen pevný základ k výchově ještě většího počtu technických kádrů a odborníků.

Socialismus a komunismus nemůže být budován na znalostech jen několika málo lidí — může být úspěšně budován jen tehdy, jestliže široké masy pracujících budou vyzbrojeny hlubokou znalostí přírody a společnosti. V uplynulých letech věnovala naše strana značnou pozornost zvyšování všeobecné kulturní a technické úrovně pracujících souběžně s výcvikem technických

kádrů. Díky zlepšení výuky dospělých, zkvalitnění rozhlasové propagandy, lepši distribuci tisku, byla všeobecná kulturní a technická úroveň pracujících značně zvýšena a politika strany, podle níž má každý pracující ovládat více než jeden technický obor, je skvěle uskutečňována. Následkem toho se dnes každý náš pracující cílevědomě účastní ušlechtilého boje za přeměnu přírody a společnosti na základě určitých znalostí a techniky.

V uplynulém funkčním období bylo též dosaženo velikých úspěchů v rozvoji vědy. V souladu s politikou strany, jež vyžaduje pevné zakotvení čučche ve výzkumné vědecké práci, zaměřili naši vědci své úsilí ve výzkumné práci na další upevňování nezávislosti národního hospodářství a dokázali tak vyřešit četné naléhavé vědecké a technické problémy a značně přispěli k socialistické výstavbě země.

Naše socialistická literatura a umění jsou v plném rozkvětu. Zásluhou úspěšného uskutečňování politiky strany na úseku literatury a umění byly vymýceny revizionistické živly a restaurátorské tendence, odhalené v literárních a uměleckých kruzích; spisovatelé a umělci vystupňovali boj za tvorbu revolučních literárních a uměleckých děl, opírajících se o zřetelnou linii dělnické třídy, a dělníci, rolníci i široké vrstvy pracujících se na literární a umělecké činnosti aktivně podílejí. Naše literatura a umění se staly literaturou a uměním strany, revoluce, lidu v pravém smyslu slova a jsou dnes mocným nástrojem výchovy pracujících v komunistickém duchu.

Po úspěšném splnění úkolů kulturní revoluce se naše země stala zemí vzdělávání, kde se všichni lidé, mladí i staří, učí, zemí, kde se věda a socialistická literatura a umění plně rozvíjejí a vzkvétají. Kulturní zaostalost, zděděná od staré společnosti, byla překonána, odvěká touha našeho lidu po kulturním a šťastném životě se skvěle uskutečňuje v epoše Strany práce.

3. Upevňování politické a ideologické jednoty všeho lidu

Soudruzi!

Ve funkčním období naše strana usilovně bojovala o to, aby výchovou a převýchovou masy lidu těsně semkla kolem strany a dále upevnila naše revoluční řady.

Politikou naší strany, které se důsledně přidržovala při budování revolučních řad a upevňování politicko-ideologické jednoty společnosti, bylo správnou kombinací třídní a masové linie energicky posunout kupředu věc revolucionizace pracujících a jejich přetvoření podle obrazu dělnické třídy upevňováním diktatury nad nepřátelskými živly. Základním požadavkem revoluce a základní pracovní metodou komunistů je správně kombinovat diktaturu s demokracií, třídní boj s upevňováním jednoty a svazku lidových mas a izolováním drobné hrstky nepřátelských živlů získávat široké masy. Strana byla ve střehu jak proti levicové tendenci, která zanedbává jednotu a svazek dělnické třídy, družstevních rolníků a pracující inteligence, tvořící základnu našich společenských vztahů, klade jednostranný důraz na třídní boj a projevuje zbytečnou nedůvěru a odstup od lidí, stejně jako proti pravicové tendenci, která opomíjí třídní boj proti nepřátelským živlům a přežitkům starých ideologií a absolutizuje jednotu a semknutost lidových mas, a věnovala hlubokou pozornost politickému a ideologickému upevňování revolučních řad.

Dokonale izolovat a potlačit nepřátelské živly je nezbytnou podmínkou pro posilování revolučních řad a zajištění úspěchu revolučního boje a budovatelské práce. Naše strana včas rozdrtila všechny pokusy o oslabování třídního boje a vyhrotila ostří proletářské diktatury jako zbraně třídního boje.

V uplynulém období někteří naši lidé ve vleku ideologických proudů pravičáckého kapitulantství, jež se projevilo v mezinárodním komunistickém hnutí, ujišťovali, že po vybudování socialistického zřízení ustává třídní boj a že už není zapotřebí uplatňovat diktaturu nad zbytkem svržených vykořisťovatelských tříd. Včas jsme zasadili drtivý úder takovýmto škodlivým revizionistickým myšlenkám a ideologicky jsme je zcela překonali.

Naše strana setrvala důsledně na zásadě výchovy širokých mas a aktivně je zapojovala do boje proti kontrarevoluci, v boji proti nepřátelům vštěpovala jim třídní uvědomění. Pod správným vedením strany jsme celostranickým, celonárodním hnutím ener-

gicky rozvíjeli boj proti kontrarevolučním živlům a tím jsme včas rozbili konspirační pletichy třídního nepřítele a pevně zajistili revoluční vymoženosti, v průběhu toho jsme důsledně izolovali hrstku nepřátelských živlů a ještě více upevnili třídní základnu naší revoluce.

Ve funkčním období naše strana upevňovala diktaturu nad nepřátelskými živly a současně energicky vystupňovala revolucionizaci celé společnosti a její přetváření podle obrazu dělnické třídy.

Revolucionizace celé společnosti a její přetvoření podle obrazu dělnické třídy je zákonitým požadavkem výstavby socialismu a komunismu a jedním z nejdůležitějších úkolů, jež musí splnit diktatura proletariátu po nastolení socialistického zřízení. Jestliže se v údobí socialistické přeměny výrobních vztahů dostává do popředí úkol úplné likvidace vykořisťovatelských tříd a přeměny všech pracujících v socialistické pracující, dostává se po nastolení socialistického zřízení do popředí úkol postupného odstranění třídních rozdílů přetvořením všech pracujících podle obrazu dělnické třídy, jak co do společensko-ekonomického postavení, tak co do ideologických a morálních hodnot, převýchovy všech pracujících v opravdové budovatele socialismu a komunismu.

Při uskutečňování směrnice o revolucionizaci celé společnosti a jejím přetváření podle obrazu dělnické třídy se naše strana pevně řídila zásadou neustálého zvyšování vedoucí úlohy dělnické třídy, výchovy a převýchovy rolnictva a inteligence po vzoru dělnické třídy.

Má-li dělnická třída upevnit svou vedoucí úlohu při budování socialismu a komunismu a dostát svému historickému poslání, je nezbytné, aby zvyšovala svou ideologickou, kulturní a organizační úroveň a aby se po všech stránkách revolučněji zocelovala. Naše dělnická třída je mladá, její vývoj jí dodal mnoho osobitých rysů. Řady dělnické třídy naší země, která dříve byla početně nevelká, se za krátkou dobu značně rozrostly, když se po osvobození skokem rozvíjel průmysl, a vstoupil do nich značný počet dřívějších rolníků, drobných obchodníků, živnostníků, řemeslníků i příslušníků nové generace, kteří neprošli revolučními zkouškami.

Proto naše strana rozvíjela energický boj, aby dělnickou třídu revolucionizovala. Strana posilováním politicko-ideologické práce mezi dělnickou třídou dále zvýšila její třídní uvědomění, za výrobní činnosti ji neúnavně zocelovala a neochvějně usilovala o organizační a ideologické upevňování řad dělnické třídy. Následkem toho se zvýšila průkopnická úloha dělnické třídy v revoluci a výstavbě, vzrostl její revoluční vliv na pracující a dnes naše dělnická třída skvěle plní čestné poslání vedoucí třídy korejské revoluce.

Revolucionizace rolnictva a jeho přetvoření podle obrazu dělnické třídy jako jednoho z hlavních oddílů naší revoluce je základním předpokladem budování beztřídní společnosti a zajištění vítězství socialismu a komunismu.

V zemědělských oblastech naší země je počet dřívějších námezdních zemědělských dělníků nevelký a naše rolnictvo pozůstává především z bývalých chudých a středních rolníků. V jejich myslích jsou proto hluboce zakořeněny vlastnické tendence malovýrobců, egoismus a jiné zastaralé myšlenky. Rolnictvo zaostává za dělnickou třídou nejen technicky a kulturně, ale velkou měrou i ideologicky. Socialistická revoluce od základu změnila společensko-ekonomické postavení rolnictva a způsobila značnou změnu i v jeho ideologickém uvědomění, ale zaostávání rolnictva za pokročilou dělnickou třídou v ideologii stále zůstává jedním z hlavních faktorů udržujících třídní rozdíly mezi dělnickou třídou a rolnictvem i po nastolení socialistického zřízení.

Ve funkčním období věnovala naše strana zvláštní pozornost posílení ideologické revoluce, stejně jako technické a kulturní revoluce na venkově. Upevňováním ideologické výchovy a organizovanosti v životě rolníků a zocelováním v průběhu společné socialistické práce se značně zvýšila úroveň ideologického uvědomění našich rolníků a do jejich řad byl více vnesen kolektivní duch i organizovanost. Úspěšný postup technické a kulturní revoluce na venkově byl doprovázen dalším zvyšováním technické a kulturní úrovně rolníků a jejich společensko-ekonomické postavení se velmi přiblížilo postavení dělnické třídy. Naše rolnictvo, jakožto spolehlivý spojenec dělnické třídy

a opravdový hospodář socialistické výstavby, dnes pevně hájí naše socialistické pozice na venkově.

Strana věnovala neustále hlubokou pozornost revolucionizaci inteligence a jejímu přetvoření podle obrazu dělnické třídy stejně jako u dělníků a rolníků.

Jedním z důležitých úkolů marxisticko-leninské strany, jež se chopila moci, je vychovat novou inteligenci a zároveň správně vyřešit problém staré inteligence, která sloužila staré společnosti. Inteligence jako společenská vrstva má v podstatě dvojí povahu: může sloužit nejen vykořisťovatelským třídám, nýbrž i dělnické třídě. Stará inteligence v naší zemi pocházela většinou z bohatých rodin a sloužila v minulosti vykořisťovatelské společnosti. Ale jako inteligence koloniální a polofeudální společnosti byla vydána národnostnímu útlaku a diskriminaci japonských imperialistů, a proto většina inteligence smýšlela antiimperialisticky a revolučně demokraticky. Naše strana vychovávala početnou mladou inteligenci, vycházející z řad pracujícího lidu, a se zřetelem k těmto zvláštnostem staré inteligence vytyčila zároveň politiku aktivního přetváření staré inteligence a trpělivě ji vychovávala. V etapě socialistické výstavby byl problém dvojí povahy staré inteligence, problém, komu má sloužit, vyřešen a zbývá nyní jen otázka, jak má sloužit dělnické třídě a pracujícímu lidu co nejlépe.

V údobí socialistické výstavby, kdy je na pořadu dne generální ofenzíva proti buržoazním a maloburžoazním ideám, věnovala naše strana mimořádnou pozornost revolucionizaci inteligence, která trpí přežitky zastaralé ideologie více než kdokoli jiný a má méně příležitosti zocelit se, i její přetváření podle obrazu dělnické třídy, energicky usilovala o její přeměnu ve skutečnou inteligenci dělnické třídy, která věrněji slouží vlasti a lidu. Vytrvalou ideologickou výchovnou činností strany a revolučním organizačním životem se vystupňoval boj uvnitř inteligence proti individualismu a egoismu; byly úspěšně překonány i tendence k poklonkování silnějšímu a k dogmatismu, jimiž inteligence zůstávala poznamenána, a celá inteligence byla dále politicky a ideologicky zocelena. Naše zkušenosti ukazují, že je možné nejen staré inteligence využívat, nýbrž vychovat a

přetvořit ji v budovatele socialismu a komunismu. Dnes naše inteligence, jakožto socialistická pracující inteligence, kráčí s jistotou po cestě vyznačené stranou a oddaně slouží revoluci a výstavbě. To je skvělé vítězství politiky naší strany vůči inteligenci, jeden z největších úspěchů, jakých jsme dosáhli v revoluční přeměně celé společnosti.

Revolucionizace celé společnosti a její přetvoření podle obrazu dělnické třídy je formou třídního boje za odstranění všech zbytků zastaralých idejí, všech živlů zahálčivých tříd ze všech oblastí společenského života. Ale jakožto problém přeměny pracujících samých, kteří usilují o rychlejší a lepší budování socialismu a komunismu, je to úkol, který vyplývá z povinnosti vést všechny pracující až ke komunistické společnosti. Naše strana proto prováděla revolucionizaci pracujících a jejich přetváření podle obrazu dělnické třídy hlavně ideologickou výchovou, formou vysvětlování a přesvědčování. Vytrvale jsme usilovali o revolucionizaci všech vrstev mas a jejich přetvoření podle obrazu dělnické třídy na zásadách smělé důvěry v každého, který je ochoten jít za naší stranou a na zásadách získávání pro věc revoluce, i když jeho původ, okolí, společenský a politický profil bývá složitý.

Veškerý revoluční boj a budovatelská práce mohou být skvěle provedeny jenom uvědomělým bojem mas. Naše strana nalezla v dobrovolné činnosti mas klíč k zajištění úspěchů při revolucionizaci celé společnosti a jejím přetvoření podle obrazu dělnické třídy a zintenzivnila organizační a politickou práci tak, aby všichni pracující uvědoměle usilovali o to, aby sami sebe revolučně zocelovali. Těsně jsme spojili praktickou činnost s výchovou a převýchovou lidí, hlavně metodou správného spojování obecné výchovy s individuální výchovou a překonávání záporných příkladů příklady kladnými, a tím jsme dosáhli toho, že boj za revolucionizaci a přetvoření podle obrazu dělnické třídy se stal věcí mas samých.

Důležitý význam pro rozšiřování a rozvíjení boje za revolucionizaci pracujících a jejich přetvoření podle obrazu dělnické třídy má hnutí brigád čchollima. Hnutí brigád čchollima není jenom hnutí za kolektivní novátorství ve výrobě, nýbrž i skvělý

prostředek komunistické výchovy a převýchovy pracujících a masové hnutí k uspíšení revolucionizace celé společnosti a jejímu přetvoření podle obrazu dělnické třídy. Prohlubováním a rozvíjením hnutí brigád čchollima jsme dále vystupňovali boj za výchovu a převýchovu pracujících v těsném sepětí s budováním socialistického hospodářství a kultury. Spolu s neúnavným bojem za úspěšné splnění sedmiletého plánu národního hospodářství ve všech oblastech a ve všech jednotkách se energicky rozvíjelo jako hnutí všech mas úsilí o výchovu a převýchovu lidí.

V průběhu revolucionizace pracujících a jejich přetváření podle obrazu dělnické třídy jsme překonali všechny druhy oportunismu, poklonkování silnějšímu, dogmatismu, sektářství, pevně vyzbrojili všechny pracující revolučními idejemi naší strany a aktivním rozněcováním revolučního nadšení mezi pracujícími jsme dosáhli velkého vítězství v socialistické výstavbě.

Dnes na základě úspěšného uskutečňování směrnice strany o revolucionizování a přetváření celé společnosti k obrazu dělnické třídy se ideologické a morální kvality našeho lidu radikálně změnily a jádro naší společnosti je nebývale zkonsolidováno. Mezi pracujícími plně zakotvily překrásné návyky obětavého boje za společnost a kolektiv, za socialismus a komunismus, a snaha revolučně žít a pracovat pevně prodchla celou společnost. Dále se upevnila jednota naší dělnické třídy, družstevních rolníků a pracující inteligence a celá společnost se přeměnila ve velkou rudou rodinu, kde si lidé v pevné politicko-ideologické jednotě navzájem pomáhají a podávají si ruce a naše revoluční řady se staly nepřemožitelně pevnými.

4. Vytvoření všelidového, celostátního obranného systému

Soudruzi!

Posilovat obranyschopnost státu je jeden z významných úkolů marxisticko-leninské strany, která je u moci, je to důležitá otázka, která se dotýká osudu budování socialismu a komunismu v podmínkách, kdy se ještě udržuje imperialismus. Pro

nás, kteří budujeme socialismus v přímé konfrontaci s americkými imperialistickými agresory, vůdčí silou světové reakce, zatím co naše země je rozdělena, bylo posilování obranného potenciálu země otázkou zvlášť důležitou.

Proto naše strana vždy věnovala důkladnou pozornost obraně státu a správně spojovala budování ekonomiky s budováním obranné moci. Zejména v uplynulém funkčním období v souvislosti se zintenzivněním agresivních a válečných provokací amerických imperialistů a s neustále se stupňující napjatou situací podnikli jsme řadu energických opatření pro posílení obranyschopnosti naší země. V duchu linie strany jsme vykonali obrovskou práci pro posílení lidové armády, pro vyzbrojení všeho lidu a opevnění celé země, takže máme k dispozici mohutné síly sebeobrany, schopné spolehlivě hájit bezpečnost vlasti proti nepřátelským vpádům.

Především pracovala naše strana usilovně na politické a ideologické výchově důstojníků a vojáků lidové armády, aby se maximálně projevila politická a morální převaha lidové armády jako revoluční ozbrojené síly. Důsledně jsme se vystříhali tendence zaměřené jen na práci týkající se vojenské techniky a zanedbávající politickou práci v armádě a dodržovali jsme zásadu, jejíž podstatou je správně spojovat zvyšování politické uvědomělosti a ideologického uvědomění u příslušníků armády s prací zaměřenou na vojenskou techniku. Dnes je morálka důstojníků a vojáků lidové armády vysoká a jejich ideologická úroveň je skvělá. V celé lidové armádě panuje vysoký politický elán a rozhodný revoluční duch sloužit straně a revoluci a bojovat bez ohledu na překážky za svou socialistickou vlast a lid, krásné tradiční vztahy, jako je bratrská sounáležitost mezi důstojníky a vojáky a pokrevní pouta s lidem. Díky skvělé realizaci linie strany orientované na přeměnu celé armády v armádu kádrovou a na její modernizaci stala se naše lidová armáda kádrovou armádou, která přemůže i stonásobně početného nepřítele, politicko-ideologicky i vojensko-technicky zocelenou armádou, stala se nepřemožitelnou revoluční ozbrojenou silou, vybavenou mohutnými útočnými i obrannými prostředky.

Jedním z nejvýznamnějších úspěchů, jichž bylo dosaženo

za uplynulé funkční období v upevňování obranyschopnosti země, je vyzbrojení všeho lidu a opevnění celé země. V naší zemi umí každý střílet a každý nosí pušku. Vedle toho jsme ve všech krajích celé naší země vybudovali nezranitelné obranné stavby a opevnili jsme dokonce všechny významné výrobní objekty. Je to nejmohutnější obranný systém, který bylo možno realizovat jen v naší socialistické společnosti, jež zajistila žulově pevnou politicko-ideologickou jednotu všeho lidu a vybudovala pevný a nezávislý ekonomický systém.

Velký úspěch byl zaznamenán také v rozvoji průmyslu pracujícího pro obranu země. Dříve byl v naší zemi jen skrovný vojenský průmysl, který vyráběl jen několik pušek. Dnes jsme však zásluhou mohutných základen obranného průmyslu, jež byly vybudovány, schopni vyrábět vlastními silami různé moderní zbraně a technický bojový materiál potřebný k obraně vlasti.

Náš obranný potenciál nás stál mnoho a byl velmi nákladný. Otevřeně řečeno, naše náklady na národní obranu byly příliš těžkým břemenem pro naši malou zemi s nepočetným obyvatelstvem. Kdybychom byli třeba jen částečně snížili výdaje určené na obranu a věnovali tyto prostředky na výstavbu hospodářství, bylo by se naše národní hospodářství rozvíjelo rychleji a životní úroveň našeho lidu by se byla významně zvýšila. Avšak situace naprosto nedovolovala takto postupovat. Nemohli jsme zanedbávat stěžejní zájmy revoluce jen pro okamžité pohodlí a také jsme se nechtěli znovu stát zotročenými vyděděnci. Vynakládali jsme velké úsilí na upevňování obranyschopnosti naší země, aby byla obrana naší vlasti nezranitelná, i když to vyžadovalo četné oběti, jež brzdily hospodářský rozvoj země a zlepšování života lidu.

Dokázali jsme proto spolehlivě hájit bezpečnost naší vlasti, třebaže imperialisté tak zuřivě řádili a donutili jsme nepřátele, aby se neopovažovali dotknout se nás. Po incidentu se špionážní ozbrojenou lodí amerického imperialismu „Pueblo", který se udál v roce 1968, a po loňském incidentu velkého špionážního letounu „EC–121" byla situace v naší zemi velmi napjatá. Američtí imperialističtí piráti přisunuli až k branám naší země obrovské vojenské síly a pokusili se zcela nepokrytě o ozbrojenou invazi do severní poloviny republiky. Situace byla opravdu vážná

a celý svět bedlivě sledoval další vývoj s hlubokým znepokojením. Protože jsme však měli mohutný všelidový, celostátní obranný systém, jehož jádrem byla lidová armáda, nezalekli jsme se toho ani trochu a dokázali jsme zaujmout kategorický postoj: proti „odvetě" nepřátel odvetu, proti totální válce totální válku; nakonec jsme donutili agresory, aby se před námi pokořili. Samozřejmě i dnes nepřátelé běsní až do nepříčetnosti ve snaze rozpoutat v naší zemi novou agresivní válku. Můžeme však s jistotou říci, že jsme schopni porazit jakéhokoliv agresora, dokud budeme mít moudré vedení marxisticko-leninské strany, nevyčerpatelnou sílu našeho lidu pevně semknutého kolem strany, mohutnou nezávislou ekonomiku, nepřemožitelnou revoluční armádu, všechen lid ve zbrani a území přeměněné v pevnost.

5. Všestranné vybudování socialistického systému ekonomického řízení

Soudruzi!

Aby se mohly všestranně uplatnit přednosti socialistického ekonomického systému a aby mohl být úspěšně budován socialismus a komunismus po dokončení socialistické přeměny výrobních vztahů, je třeba neustále zlepšovat vedoucí a řídící práci v národním hospodářství.

Nové podmínky vyplývající z dokončení socialistické přeměny výrobních vztahů v naší zemi a urychlené všestranné technické rekonstruce země urychleně vyžadovaly řešení problému vedení a řízení národního hospodářství novými způsoby. Když byl skvěle splněn historický úkol vybudovat základy socialismu, zaujal rozsáhlý socialistický ekonomický sektor zcela dominantní postavení, avšak systém a metody řízení národního hospodářství pokulhávaly v přizpůsobování se této změně a také schopnosti a úroveň pracovníků zůstávaly pozadu. Bez vyřešení tohoto problému, který vyplynul z nových historických podmínek, jsme nemohli rychleji pokračovat v budování socialistické ekonomiky.

Tyto požadavky plynoucí z nových podmínek mohly být uspokojeny jen všestranným vybudováním socialistického systé-

mu řízení v průmyslu, v zemědělství a ve všech dalších odvětvích národního hospodářství.

Vybudovat a zdokonalovat nový socialistický systém ekonomického řízení je velmi složitý a velmi obtížný revoluční úkol, neboť jde o radikální přebudování starého systému a starých metod práce, hluboce zakořeněných v starých tradicích a řádu a vzniklých v průběhu dlouhého historického procesu.

Naše strana však zobecněním zkušeností z budování socialismu v naší zemi a tvůrčím rozvíjením zásad marxismu-leninismu jasně osvětlila na vědeckém základě originální směrnice a konkrétní cesty pro vyřešení problému socialistického ekonomického řízení, tohoto naléhavého problému, jehož vyřešení vyžadovala praxe.

Historickým mezníkem ve zdokonalování systému práce a pracovních metod a ve vytváření socialistického systému ekonomického řízení v souladu s novými podmínkami byl způsob řízení zavedený v Čchongsanri v únoru 1960. V procesu zobecňování ducha Čchongsanri a metody Čchongsanri, jež znamenala ztělesnění tradiční a revoluční masové linie naší strany v praxi výstavby socialismu, nastal nový obrat v práci státních a hospodářských orgánů.

Po řízení v Čhongsanri podnikla naše strana historická opatření, když zavedla täanský systém práce v řízení průmyslu, aby se duch Čchongsanri a metoda Čchongsanri mohly lépe uplatnit v řízení národního hospodářství.

Täanský systém práce je vynikající systém ekonomického řízení, který vyhovuje povaze socialistického zřízení, podle něhož továrny a podniky vyvíjejí veškerou řídící činnost pod kolektivním vedením stranického výboru, kladou na první místo politickou práci a mobilizací masy výrobců plní hospodářské úkoly, jež jim připadly, vyšší články odpovědně pomáhají článkům nižším a ekonomiku řídí a spravují vědecky a racionálně.

Naše strana zrušila zastaralou metodu řízení podniku — systém řízení, v němž rozhodoval jen ředitel, určila stranický výbor jako vrcholný řídící orgán v každé hospodářské jednotce a zavedla systém kolektivního řízení stranickým výborem ve vedení podniku. Stranický výbor tedy hraje úlohu lodivoda v hospodářské práci, jejíž podstatou je kolektivně projednávat a rozhodovat směr a cestu pro vyřešení důležitých problémů vyvstávajících v každé etapě hospodářské práce, řídit a kontrolovat jejich správné plnění, a dosáhla toho, aby zároveň těsným spojením organizační práce s ideologickou výchovnou činností aktivně organizoval a mobilizoval všechny pracující k plnění revolučních úkolů. To nám umožnilo vyloučit subjektivismus a svévoli jednotlivce v řízení podniku, mobilizací kolektivního rozumu optimálně řídit a spravovat moderní rozsáhlé socialistické hospodářství. Širokým masám umožnilo, aby s postojem důstojným hospodářů ve výrobě projevily iniciativu a aktivitu.

Kromě toho zavedla naše strana ucelený systém, podle něhož mají pracovníci vyšších orgánů, především ministerstev a ústředních úřadů, a řídící pracovníci podniků docházet přímo na výrobní pracoviště, kde včas řeší akutní problémy, a vyšší orgány mají odpovědně dodávat veškerý materiál potřebný pro výrobu počínajíc zařízením a surovinami. Tak se stalo, že z ekonomického řízení postupně vymizela metoda nařizování a komandování a byrokratická metoda.

Vedle toho strana dosáhla toho, aby byl zaveden systém jednotného a centralizovaného řízení výroby v zájmu racionálního řízení a spravování ekonomiky. Tak byl vymýcen dřívější nevyhovující stav, kdy nebylo možné účinně řídit výrobu v důsledku odtržení plánovací práce od technického řízení i od řízení výroby, a řízení výroby a technické řízení je účinně prováděno v těsném vzájemném spojení a zejména je dána možnost ještě zintenzivnit technické řízení výroby.

Täanský systém práce je vskutku nová forma socialistického ekonomického řízení, která správně ztělesňuje masovou linii a zásadu vědeckosti v řízení podniku a která se definitivně zbavila pozůstatků staré metody ekonomického řízení kapitalistickým způsobem. Täanský systém práce je forma řízení podniku, která ztělesňuje do velké míry komunistický princip, že vyšší a nižší, i výrobci mezi sebou, se navzájem od sebe učí a učí jeden druhého, vzájemně si soudružsky pomáhají a sjednocují se, a která řídí a spravuje ekonomiku opřena o vysoký revoluční elán mas výrobců.

Naše strana aktivně bojovala i za zlepšování řízení a správy v zemědělství.

Strana odňala okresním lidovým výborům řídící funkci v zemědělství a nově ustavila okresní správní výbory zemědělských družstev, soustředila v nich zemědělské techniky a státní podniky bezprostředně sloužící zemědělství. Tím se postarala o to, aby okresní správní výbory zemědělských družstev přímo vykonávaly řídící funkci vůči zemědělským družstvům a funkci realizátora materiálně-technické pomoci státu zemědělství. Zároveň s ustavením okresních správních výborů zemědělských družstev zavedla naše strana provinční zemědělské správní výbory a reorganizovala ministerstvo zemědělství ve výbor pro zemědělství, aby posílila vědecké a technické řízení zemědělství.

Zavedení nového systému řízení zemědělství, jehož základem jsou okresní správní výbory zemědělských družstev, nám umožnilo řídit hospodaření v zemědělství podnikovými metodami a nikoli metodami administrativními, jak se to dělo dříve. V důsledku toho lze neustále přibližovat metody vedení a řízení zemědělství pokrokovým metodám podnikového řízení v průmyslu, ještě lépe plánovat a organizovat veškerou řídící činnost a zintenzivnit technické řízení zemědělské výroby. Zavedení nového systému řízení zemědělství rovněž umožnilo organické spojení všelidového vlastnictví s vlastnictvím družstevním a další upevnění výrobních svazků mezi průmyslem a zemědělstvím. Tím se zvyšuje vedoucí úloha všelidového vlastnictví v rozvoji zemědělské výroby a energicky se urychluje proces sbližování družstevního vlastnictví s vlastnictvím všeho lidu.

Když naše strana zreorganizovala systém řízení průmyslu i zemědělství, zavedla unifikaci a detailizaci plánování, aby se ještě více upevnila kázeň demokratického centralismu v řízení ekonomiky jako celku a aby se naše hospodářství rozvíjelo plánovitěji a proporcionálněji.

V zájmu unifikace plánování zřídila strana oblastní plánovací výbory, městské (obvodní) a okresní oddělení pro státní plán, závodní a podniková oddělení pro státní plán, která se bezprostředně podřizují státnímu plánovacímu výboru, a dosáhla toho, aby se všechny plánovací orgány ve všech odvětvích národního hospodářství, včetně ministerstev a ústředních institucí, podřídily ve své plánovací práci příslušným úřadům a současně státnímu plánovacímu výboru. Tak byl vytvořen systém unifikace plánování, který zajišťuje jednotný postup při plánování národního hospodářství od ústředí až po kraje, závody a podniky.

Nový systém unifikace plánování umožňuje, aby pracovníci plánovacích orgánů, mající dokonalý přehled o záměrech strany a požadavcích státu, pracovali přímo na plánech v krajích a v podnicích, a tím poskytuje záruku, že politika strany a linie státu pronikají zavčas do všech článků plánovacího aparátu a jsou správně uplatňovány. To umožnilo vyloučit lokální a podnikový patriotismus a důsledně podřídit všechny plány ministerstev, ústředních správ a provinčních orgánů i plány závodů a podniků strategickým plánům celostátního rozsahu a vypracovat mobilizující a aktivní plány. Kromě toho nový systém unifikace plánování umožnil vymýtit subjektivismus a byrokratismus státních plánovacích orgánů a plně zajistit objektivnost a reálnost plánů, protože pracovníci plánovacích orgánů docházejí hluboko mezi masy výrobců, kde v rozsáhlé míře vyvolávají jejich tvůrčí iniciativu, a pracují na plánu s dokonalým přehledem o konkrétní situaci na pracovištích ve výrobě.

Nově zavedená detailizace plánu spolu s jeho unifikací je důležitou zárukou pro plánování národního hospodářství nanejvýš vědeckým způsobem.

Detailizace plánu umožňuje státním plánovacím orgánům, aby samy těsně spojovaly celkový hospodářský rozvoj se správní činností každé továrny a každého podniku a konkretizací plánu v souladu s podmínkami ve všech odvětvích národního hospodářství, krajích a podnicích sladily všechny ukazatele až do nejmenších detailů. Uplatnění detailizace plánu úplně vyloučilo prvky disproporcionality a živelnosti v rozvoji hospodářství a umožnilo nejvýstižnějším obrážením požadavků zákona plánovitého a proporcionálního rozvoje vysokým tempem rychle rozvinout ekonomiku země bez jakéhokoli zmatku.

Na základě praktických zkušeností můžeme s velikou hrdostí prohlásit, že systém socialistického ekonomického řízení všestranně zavedený v naší zemi, je nejlepší systém ekonomického

řízení, který je v naprostém souladu s revolučními zásadami marxismu-leninismu a konkrétní realitou v naší zemi, ještě více upevňuje a rozvíjí socialistické hospodářské zřízení a vydatně stimuluje rozvoj výrobních sil v zemi.

Všestranným zavedením nového systému ekonomického řízení dokázali jsme nejvýstižněji uspokojit požadavky ekonomických zákonů socialismu v řízení hospodářství a správně spojovat politické a morální stimuly se stimuly materiálními, centralismus s demokratičností. Zejména se nám podařilo úplně překonat levičácké úchylky, které ignorují přechodný charakter socialistické společnosti v ekonomickém řízení, i pravicové názory, jež prosazují decentralizaci v ekonomickém řízení a liberalizaci podnikání, podceňují politické a morální stimuly a kladou na první místo materiální zainteresovanost.

Soudruzi! Skvělou realizací linie stanovené IV. sjezdem strany a stranickou konferencí dosáhli jsme velkých vítězství a úspěchů v budování socialismu.

Historický úkol přeměnit naši zemi v socialistický průmyslový stát byl skvěle splněn a nezávislé národní hospodářství, které náš lid vybudoval v urputném boji v duchu opírání se o vlastní síly, se stalo ještě mohutnějším. Nový systém socialistického ekonomického řízení, který byl pevně nastolen, vydatně podporuje rozvoj výrobních sil země. Kultura a umění vzkvétají do plné krásy a naše města a vesnice jsou den ode dne krásnější. Naše revoluční síly jsou nepřemožitelné a disponujeme daleko silnější obrannou mocí. Náš lid pokročil daleko v boji o dobytí vysokých vrcholků socialismu a žije šťastně a plodně v rámci prosperující a rozvíjející se socialistické vlasti.

Můžeme s jistotou říci, že jsme připravili veliké síly, které jsou s to zajistit úplné vítězství socialismu, uskutečnění sjednocení vlasti a vítězství revoluce v měřítku celé země.

Jménem stranického sjezdu bych chtěl tlumočit vřelý dík všem členům naší strany, dělníkům, rolníkům a ostatním pracujícím, kteří vykonali skvělé činy na všech frontách socialistické výstavby, vysoko pozvedajíce politiku a linii naší strany.

II. ZA UPEVŇOVÁNÍ A ROZVÍJENÍ SOCIALISTICKÉHO ZŘÍZENÍ V NAŠÍ ZEMI

Soudruzi!

Před naší stranou a naším lidem dnes stojí naléhavý úkol na základě úspěchů dosažených již v revoluci a vystavbě ještě více upevnit a rozvinout socialistické zřízení v naší zemi a uspíšit úplné vítězství socialismu.

V zájmu upevnění socialistického zřízení a dosažení úplného vítězství socialismu je třeba pokračovat v houževnatém boji za vydobytí materiální a ideologické pevnosti — těchto dvou pevností, které je nezbytně nutné dobýt na cestě ke komunismu.

Budeme muset posunutím technické revoluce na vyšší etapu nepřetržitě rozvíjet výrobní síly, urychlováním kulturní výstavby dosáhnout dalšího rozkvětu a rozvoje socialistické národní kultury a postavením ideologické revoluce do čela energicky uspíšit revolucionizaci celé společnosti a její přetvoření podle obrazu dělnické třídy.

1. Ústřední úkoly socialistické ekonomické výstavby

Soudruzi!

V období sedmiletého plánu jsme energicky prováděli socialistickou industrializaci země a všestrannou technickou rekonstrukci národního hospodářství, tím jsme vybudovali moderní průmysl s nezávislým systémem a postavili jsme všechna odvětví národního hospodářství v podstatě na moderní technickou základnu.

Abychom položili pevné materiální i technické základy socialismu však nám zbývá ještě mnohé vykonat v oblasti ekonomické výstavby. Musíme ještě lépe vybavit průmysl, dalším upevněním jeho samostatnosti všestranně uplatnit potenciál moderního průmyslu, vybudovaného v naší zemi, a dosahováním neustálého technického pokroku ve všech odvětvích národního hospodářství ještě rychleji rozvíjet výrobní síly země.

Základním úkolem šestiletého plánu ve výstavbě socialistického hospodářství je upevnit a znásobit úspěchy industrializace, pozvednutím technické revoluce na nový vyšší stupeň ještě více upevnit materiální a technickou základnu socialismu a zbavit pracující namáhavých prací ve všech odvětvích národního hospodářství.

V novém perspektivním plánu bude třeba dbát především na zdokonalování vnitřní struktury průmyslových odvětví a ještě více upevňovat charakter čučche našeho průmyslu.

Uskutečněním socialistické industrializace náš průmysl nejen získal dobře vyváženou vnitřní strukturu a vybavení novou technikou, nýbrž se stal průmyslem, jenž se rozvíjí v podstatě na základě domácích surovinových zdrojů a má obrovské možnosti. Náš průmysl však plně neprokazuje svou kapacitu, jelikož některá odvětví nebyla ještě zdokonalena, menší a podružnější úseky a výrobní procesy nebyly ještě náležitě upraveny. Zejména jsme stále ještě závislí na cizích zemích v některých surovinách, což nutně do jisté míry ovlivňuje spolehlivý a normální vývoj našeho průmyslu.

Na jedné straně budeme muset pokračovat v práci na doplňování všech průmyslových odvětví, abychom posílili slabě rozvinutá odvětví, a vybudovali dosud chybějící odvětví a co nejrychleji zdokonalili vybavení průmyslu; na straně druhé budeme muset vytrvale bojovat za rozvoj průmyslu na pevné základně surovinových zdrojů naší země. Takto musíme kapacity našeho průmyslu plně využívat a opřít všechna průmyslová odvětví důsledně o čučche, tak aby, pokud jde o suroviny, byla přinejmenším ze 60—70 procent soběstačná.

Musíme soustředit velké úsilí na práci pro upevňování nezávislosti černé metalurgie naší země.

Naše země, oplývající bohatými zásobami železné rudy, má velké vyhlídky na rozvíjení černé metalurgie. Ale požadavky železářského průmyslu po koksovatelném uhlí uspokojujeme dnes na základě ekonomické výměny s bratrskými zeměmi, jelikož v naší zemi dosud koksovatelné uhlí nalezeno nebylo. Takováto kooperace je pro nás přirozeně velmi cenná a budeme i nadále rozvíjet vztahy ekonomické kooperace s jinými zeměmi na

základě vzájemného uspokojování potřeb. Nemůžeme si však dovolit dovážet z cizích zemí celé obrovské množství koksovatelného uhlí potřebného pro výrobu železa, která se rychle rozšiřuje, aby držela krok s požadavky rozvoje národního hospodářství.

V hutním průmyslu je třeba zintenzivnit boj za výrobu daleko většího množství surového železa, pokud možno při menší spotřebě koksu, a zároveň aktivně rozvíjet hutnictví, založené na palivech získávaných v naší zemi. V údobí nového perspektivního plánu musí být zvýšena výroba granulového železa a cementové oceli a výroba houbovitého železa, hrudkování redukovaného železa musí být rychle zprůmyslněno a rovněž je třeba pokračovat ve výzkumu elektrické výroby železa.

Bude třeba rozšířit sortiment ocelí a zvýšit jejich kvalitu, výrazně rozšířit druhy a profil válcovaných ocelí a rychle rozvinout výrobu hutnických výrobků druhotného opracování a tak vyrábět a zabezpečovat dostatek různého materiálu z černé metalurgie, potřebného pro rozvoj národního hospodářství a pro technickou revoluci.

Bude nutné urychleně rozvíjet hutnictví barevných kovů, aby bylo možno účinně těžit a využívat zdrojů barevných kovů, na něž je naše země bohatá, a zejména se budeme muset snažit vyrábět sami hliník a další lehké kovy, naléhavě potřebné pro pokrok v technice a pro zlepšení života lidu.

Rozvoj chemického průmyslu má velmi důležitý význam pro rozšíření surovinové základny průmyslu a pro upevnění hospodářské nezávislosti země. Je třeba ještě více rozvíjet průmysl anorganické i organické chemie na základě již vybudovaného chemického průmyslu, vybudovat nová odvětví chemického průmyslu a tím ještě všestrannějí rozvíjet chemický průmysl naší země.

Aby byla uskutečněna všestranná chemizace zemědělství, je třeba dále zvýšit výrobu chemických hnojiv a ve větším množství vyrábět různé herbicidy a insekticidy.

Rozšířit a upevnit surovinovou základnu lehkého průmyslu je důležitým úkolem chemického průmyslu. Je třeba zvětšit dosavadní výrobní základny chemických vláken a syntetické pry-

skyřice a zároveň vyvinout během šestiletého plánu velké úsilí na budování nových velkých základen petrochemického průmyslu, aby více než 70 procent vláken pro lehký průmysl bylo vyráběno doma, a výroba syntetické pryskyřice musí být rovněž rychle rozšířena.

Spolu s tím je třeba rychle budovat základny pro výrobu syntetické gumy, aby byly uspokojeny požadavky na gumu tuzemskou výrobou, a intenzivně usilovat o výrobu a zabezpečení různých druhů chemických materiálů, potřebných v lehkém průmyslu, vlastními silami.

Otázka rozvíjení technické revoluce do nové etapy a ještě širší rozvinutí celkových výrobních sil země záleží hlavně na rozvoji strojírenského průmyslu. V šestiletém plánu bude nutno vynakládat neustále velké úsilí na rozvíjení strojírenství, aby mohlo vyrábět více výkonnějších a ekonomičtějších strojů a zařízení, potřebných pro přetváření přírody a pro různá odvětví národního hospodářství.

Rozšiřováním a posilováním základen výroby velkých strojů bude nutno vyrábět ve velkém rozsahu velká zařízení, velké turbiny, generátory, velké kotle a další elektrárenské zařízení o velké kapacitě, potřebné pro hutní, cementárenský a chemický průmysl, 25tunové těžké nákladní automobily, buldozery o 300 k, velká rypadla a další druhy velkých zařízení potřebných pro těžní průmysl a pro velké projekty na přeměnu přírody.

Pro rozvoj rybolovu a vodní dopravy bude třeba rychle rozvíjet loďařský průmysl. V údobí šestiletého plánu musíme stavět ještě více přepravních plovoucích chladíren, nákladních lodí o výtlaku 5000 tun a dalších velkých lodí, sami stavět i plovoucí továrny a nákladní lodi o výtlaku vyšším než 10 000 tun.

V souladu s rozsáhlým zaváděním poloautomatizace a automatizace ve všech odvětvích národního hospodářství stojí před strojírenstvím důležitý úkol rozvíjet elektronický a automatizační průmysl. Dalším posílením elektronického a automatizačního průmyslu bude třeba vyrábět různé automatizační dílce, nástroje a měřidla ve velkém množství a v uspokojivém množství vyrábět a dodávat širokou škálu vzácných a čistých kovových materiálů potřebných v elektronickém a automatizačním průmyslu.

Jedním z důležitých problémů, který musí být vyřešen ve strojírenském průmyslu, je zavést masovou výrobu různých druhů jednoúčelového zařízení potřebného pro výrobu zboží lidové spotřeby. V údobí nového perspektivního plánu musíme vybudovat mnoho továren na výrobu jednoúčelového zařízení a rozšířit rychle výrobu různých jednoúčelových strojů potřebných pro potravinářský průmysl a pro průmysl předmětů denní potřeby.

V zájmu plnění obrovského úkolu, před nímž stojí strojírenský průmysl, bude nutno vystupňovat výrobu obráběcích strojů. Musíme rychle rozšířit výrobu obráběcích strojů a vyrobit ve velkém množství zejména speciální, automatické a poloautomatické obráběcí stroje, obráběcí stroje o velkých parametrech, výkonné jednoúčelové obráběcí stroje.

Aktivní využití bohatých přírodních zdrojů, ležících ve velkém množství pod povrchem naší země, má velký význam nejen pro další urychlování ekonomické výstavby země, nýbrž i pro povzbuzování ekonomické výměny s jinými zeměmi. Musíme rozšířit základny výroby magnezitového klinkeru a dále zvýšit výrobní kapacity cementáren a zároveň vybudovat četné nové střední a menší místní cementárny, abychom dosáhli prudkého zvýšení výroby magnezitového klinkeru a cementu.

Důležitý úkol, který má být splněn v oblasti lehkého průmyslu, je rychle pozvednout průmysl předmětů denní potřeby. Zboží každodenní potřeby vyráběné v naší zemi není ještě dodáváno v dostatečném výběru a jeho kvalita není rovněž vysoká. Rozvoji průmyslu předmětů denní potřeby musíme věnovat velké úsilí, zejména musíme využívat účinně místních rezerv, abychom v příštích několika letech dosáhli ve výrobě zboží denní potřeby nového obratu.

Ústředním úkolem v oblasti zemědělství je dosáhnout vysoce intenzívní zemědělské výroby.

Především je třeba rozšířit plochu obdělávané půdy s dvojí sklizní rozsáhlým zavlažováním suchých polí. Zavedením zavlažování suchých polí bude zemědělská výroba nejen na rýžových polích, nýbrž i na suchých polích navždy osvobozena od neúrody a hektarové výnosy suchopolních plodin budou podstatně zvýšeny. V údobí nového perspektivního plánu je třeba rozvinout

usilovný boj za zavedení postřikovacího, zavlažovacího a dalšího zavodňovacího systému na 300 000 čongbo suchých polí s hlavním důrazem na oblasti vhodné pro dosahování dvojí sklizně na základě správné rekonstrukce a účinného využívání již vybudovaných zavodňovacích zařízení.

Zároveň je třeba dále urychlovat chemizaci zemědělství. V údobí šestiletého plánu musíme dbát na to, aby množství chemických hnojiv, použitých na jeden čongbo obdělávané půdy, bylo zvýšeno na jednu tunu či více, aby bylo zlepšeno jejich kvalitativní složení a aby byla vyráběna a dodávána ve velkém množství hnojiva obsahující stopové prvky, vhodná pro složení půdy a zvláštnosti plodin v naší zemi. Zároveň s používáním většího množství chemických hnojiv musí být maximálně zvýšen jejich účinek zaváděním vědeckého systému hnojení. Ve velkém rozsahu je třeba používat insekticidů a dalších zemědělských chemikálií, aby byla úroda důkladně chráněna proti nejrůznějším chorobám a škodlivému hmyzu.

Velké možnosti zvyšování hektarových výnosů zemědělských plodin spočívají v posilování biologické výzkumné práce a rozsáhlém aplikování jejích výsledků na zemědělskou výrobu. Je třeba nahradit všechny druhy plodin novými zlepšenými odrůdami na základě urychlení výroby vysoce výnosného šlechtěného osiva, vhodného pro klimatické a půdní podmínky naší země, intenzívní výrobou a šlechtěním osiva.

Ve velkém měřítku je rovněž třeba zúrodňovat pobřežní půdu, aby tak byla získávána nová půda. V údobí šestiletého plánu musíme získat množství nové úrodné orné půdy soustředěným zúrodňováním především těch oblastí, které mají příznivé přírodní a geografické podmínky a které mohou být zúrodněny poměrně rychle.

Jedním z velmi naléhavých úkolů, před nímž dnes stojíme, je zároveň s rychlým zvyšováním průmyslové a zemědělské výroby odstranit plýtvání a ztráty zemědělských produktů a průmyslových výrobků.

Třebaže naše země produkuje obrovské množství ovoce a zeleniny a vyloví každoročně statisíce tun ryb, spousta ovoce, zeleniny a ryb se zkazí, protože nejsou podnikána náležitá opatření k jejich uchování a nezavádí se industrializace a modernizace jejich zpracování. A nezřídka se stává, že cenné zemědělské a průmyslové výrobky jsou zkaženy nedosti pečlivým balením.

Je třeba podniknout rázná opatření, aby se zlepšilo skladování a zpracování zemědělských a průmyslových výrobků a balení zboží tak, aby tyto ztráty byly zcela vyloučeny. Je třeba masovým hnutím budovat v oblastech výroby a spotřeby skladiště ovoce, aby bylo uchováno více ovoce, a je třeba vybudovat v různých oblastech továrny na zpracování ovoce, zeleniny a ryb, aby byly zpracovány včas průmyslovými metodami zcela beze ztrát. Je třeba vyrábět ve velkém množství sulfátový papír, lepenku a různé jiné obalové materiály vysoké jakosti, aby bylo radikálně zlepšeno balení průmyslových a zemědělských výrobků.

Zmírnit zatížení dopravy je dnes úkol vyžadující naléhavého řešení, protože jen tak bude možno urychlit celkovou hospodářskou výstavbu země. Budeme muset vynaložit velké úsilí na rozvoj komunikací a dopravy, abychom mohli plně uspokojovat rychle stoupající potřeby dopravy.

Dnes je v naší zemi jediná železniční trať spojující východ se západem a to je hlavní příčina napětí v železniční dopravě. Musíme uspíšit stavbu železnice Ičchon-Sepho, na níž se nyní pracuje, a tak rychle dát do provozu další železniční trať spojující východní pobřeží se západním, a zároveň aktivně urychlovat stavbu nové železnice Kanggje — Hjesan — Musan, jež bude spojovat východ a západ severní části země.

Zároveň musíme nadále elektrifikovat některé namáhavé vedlejší trati ve východních a vnitrozemských oblastech s prudkým stoupáním a hustou nákladní dopravou, zavádět dieselovou trakci na tratích, které elektrifikovány nebudou, a zvyšovat tonáž a operační rychlost vlaků, aby byla ještě zvětšena kapacita železniční dopravy.

Je třeba dále rozvíjet vodní dopravu, aby byla plně zajištěna rychle rostoucí přeprava v zahraničním obchodu a aby bylo zmírněno napětí v železniční dopravě. Musíme dále rozšiřovat síť pobřežní a říční dopravy průkopnickým vyhledáváním nových

vodních cest, rozvíjet kombinovanou železniční a vodní dopravu a rozšiřovat přepravu v zahraničním obchodu vlastními loděmi. Musíme též dále rozvíjet automobilovou dopravu v souladu s rozvojem automobilového průmyslu.

Soudruzi!

Významným úkolem pro to, aby byli pracující zbaveni namáhavých prací, je energicky a neustále pokračovat v technické revoluci. Ostatně technická revoluce je otázka mimořádně naléhavá i pro vyřešení nynějšího nedostatku pracovních sil.

V sedmiletém plánu jsme pracující zbavili mnoha namáhavých a těžkých prací tím, že jsme pokračovali ve všestranné technické rekonstrukci všech odvětví národního hospodářství. V naší zemi však dosud trvá rozdíl mezi prací těžkou a lehkou, práce při vysokých teplotách a práce zdraví škodlivá není ještě odstraněna, nepoměr mezi prací v průmyslu a prací v zemědělství je ještě velký a ženy, jež tvoří polovinu obyvatelstva, nejsou ještě plně zbaveny prací v domácnosti.

Budeme muset široce rozvinout technické novátorské hnutí v průmyslu i v zemědělství i ve všech ostatních odvětvích národního hospodářství, aby se podstatně zmenšil rozdíl mezi těžkou a lehkou prací, mezi prací v průmyslu a v zemědělství a aby ženy byly zbaveny obtížné práce v domácnosti. To jsou tři úkoly technické revoluce, jež budeme muset splnit v několika příštích letech.

Bude třeba věnovat velké úsilí především tomu, aby se zmenšil rozdíl mezi těžkou a lehkou prací, aby byla odstraněna práce při vysokých teplotách a práce zdraví škodlivá a aby byla masově zavedena poloautomatizace a automatizace ve všech odvětvích národního hospodářství.

Předním úkolem tu je rozvinout široké technické novátorské hnutí v oblasti těžního průmyslu, kde ještě zbývá více obtížných a pracných úkonů než v kterémkoli jiném odvětví, aby byla práce i v tomto oboru lehká, vysoce produktivní a bezpečnější.

Rudné a uhelné doly by měly uskutečnit komplexní mechanizaci a postupně přecházet k poloautomatizaci a automatizaci. Rozhodujícího obratu je třeba dosáhnout v mechanizaci antracitových dolů, jejichž těžba tvoří zdrcující podíl v těžbě uhlí v naší zemi a kde je úroveň mechanizace práce nízká.

Úroveň mechanizace práce je třeba všestranně zvýšit v oblasti lesnictví. V oblasti rybolovu je třeba zavádět výrobu velkých, moderních a víceúčelových lodí, aby mohla být uskutečněna úplná mechanizace i v rybolovu.

Investiční výstavba vedle těžního průmyslu je jednou z oblastí, kde zůstává ještě mnoho těžké práce. Je třeba dodávat ve větším množství výkonné stavební stroje, zvýšit dále podíl prefabrikovaných dílů, aby se rozhodujícím způsobem zvedla úroveň mechanizace v oboru stavebnictví.

Jedním z důležitých úkolů k odstranění namáhavé práce, před nímž stojíme, je mechanizace nakládacích a vykládacích úkonů. Na nádražích, v přístavech, na staveništích a v různých jiných odvětvích národního hospodářství ještě nebyly plně zmechanizovány nakládací a vykládací úkony. Proto nejenže je ještě nemalý počet lidí zaměstnán namáhavou prací, nýbrž není zajištěna ani náležitá rychlost těchto úkonů, což je jedna z příčin, proč se ještě více nezlepšuje využívání dopravních prostředků. V údobí nového perspektivního plánu musíme vyrábět a dodávat různé typy účinného nakládacího a vykládacího zařízení ve větším množství, abychom mechanizaci nakládacích a vykládacích prací urychlili.

Je třeba aktivně rozvinout v průmyslových odvětvích technické novátorské hnutí, aby byla odstraněna práce v horkých provozech a práce zdraví škodlivá.

Aby byla odstraněna jednou provždy práce v horkých provozech v průmyslu černé metalurgie, v chemickém a cementářském průmyslu a ve všech ostatních oborech, kde se pracuje v horku, je třeba všechny výrobní procesy automatizovat. Je nutno automatizovat všechny výrobní procesy, při nichž se pracuje za horka, počínaje především těmi odvětvími, kde je horko zvlášť intenzivní, a postupně přecházet k dálkovému ovládání.

Zdraví dělníků i výrobu stále ještě do jisté míry nepříznivě ovlivňují plyny, prach a jiné škodlivé zplodiny, vznikající v průběhu výrobu v chemickém průmyslu, v metalurgii barevných kovů, v důlním průmyslu, v průmyslu stavebních hmot a v někte-

rých dalších odvětvích. Musíme urychlovat technickou rekonstrukci těchto výrobních odvětví, aby byla zdraví škodlivá práce odstraněna co nejdříve.

Bude třeba touto cestou změnit práci zdraví škodlivou v práci bez škodlivých účinků ve všech odvětvích průmyslu a na všech pracovištích a úplně vyloučit jevy, které v důsledku horka, plynu, prachu nebo vlhka poškozují dělníky na zdraví a vadí výrobě.

Velmi naléhavým úkolem, před nímž dnes stojíme, je urychlit technickou revoluci na venkově. V šestiletém plánu budeme muset všestranně uskutečnit chemizaci a mechanizaci v zemědělství, aby se podstatně zmenšil rozdíl mezi prací v průmyslu a prací v zemědělství a aby se do velké míry ušetřily pracovní síly v zemědělství.

Bude třeba účinněji využívat dosavadních zemědělských strojů a konstruovat a vyrábět ve větším množství různé typy moderních zemědělských strojů, zejména účinných zemědělských strojů vhodných pro topografické podmínky naší země, aby byla v širším měřítku uskutečněna úplná mechanizace zemědělství. V údobí perspektivního plánu je třeba rozvinout všelidové hnutí za úplnou mechanizaci nejprve na suchých polích dvojí sklizně se zavlažovacím systémem a na rýžových polích, kde je rýže seta přímo, a postupně její úspěchy rozšiřovat tak, aby úplná mechanizace zemědělství byla všestranně uskutečněna v co nejbližší době.

Naléhavým úkolem všestranné mechanizace zemědělství v dnešním údobí je provést rozsáhlou úpravu půdy.

Hlavní příčina, proč se nám nepodařilo postupovat při mechanizaci zemědělství dosti rychle, třebaže dnes máme nemalý počet traktorů, automobilů a moderních zemědělských strojů různých typů, spočívá v tom, že půda není náležitě upravena. Je třeba rozvinout všelidové hnutí za úpravu půdy, aby byly rozšiřovány a rozměrově upravovány pozemky, aby pole na svazích byla upravována na terasovitá pole, aby tak mohly stroje účinně pracovat na rýžových i suchých polích.

Pouhými stroji samotnými nelze nahradit všechnu ruční práci v zemědělství, a proto je třeba práce, které nemohou být

vykonány stroji, provádět pomocí chemie. Pletí, nejnamáhavější a nejpracnější činnost na vesnici, musí být prováděna chemickými metodami, vydatným uplatňováním různých vysoce účinných herbicidů.

Na základě velkého pokroku v zemědělské technické revoluci musíme v blízké budoucnosti omezit vynaložení pracovní síly na 1 čongbo rýžových polí na 60–80 pracovních dní a na suchých polích na 20–30 dní v průměru a dosáhnout toho, aby tak jeden zemědělec mohl obdělávat více než 5–6 čongbo rýžových polí, nebo 8–10 čongbo suchých polí. Postupně je tak třeba zavést osmihodinový pracovní den v zemědělských družstvech stejně jako v továrnách a podnicích a podstatně snížit rozdíl mezi městem a vesnicí v pracovních podmínkách.

Jedním z významných úkolů, jež budeme muset splnit, je provést technickou revoluci, abychom osvobodili ženy od práce v kuchyni a v domácnosti.

Naše strana nejen úplně osvobodila ženy na poli sociálním, ale snažila se také neúnavně zajistit jim ještě lépe podmínky, které by jim umožnily širokou účast na společenském životě. Naše ženy, zahrnuty velkou péčí strany, přispívají dnes aktivně jako důstojné hospodářky země k revolučnímu boji a k budování.

Přesto však jsou naše ženy stále ještě nuceny věnovat mnoho času domácím pracím nádavkem ke své společenské práci, kterou konají stejně jako muži, takže mají dvojí pracovní břímě: ve společnosti a v domácnosti. Budeme muset věnovat hlubokou pozornost technické revoluci, abychom osvobodili ženy od domácích prací a zvýšili jejich úlohu v revoluci i v budování.

Nejdůležitějším úkolem pro ulehčení kuchyňské práce žen je další novátorství v potravinářském průmyslu. Je třeba ve velkém rozsahu rozvinout výrobu různých druhů doplňujících potravin a široce organizovat i výrobu základních potravin, aby všechny potraviny mohly být vyráběny průmyslovými metodami a dodávány ženám, jež budou moci připravovat doma potravu rychle a snadno.

Spolu s rozvíjením potravinářského průmyslu je třeba vyrá-

bět a dodávat velké množství domácích chladniček, praček, elektrických vařičů a různých jiných kuchyňských potřeb, aby ženy nemusely trávit tolik času kuchyňskou prací a jinými úkony v domácnosti.

Až budou všechny tyto úkoly technické revoluce úspěšně splněny, budou všichni pracující naší země zbaveni namáhavých, pracných a málo efektivních prací a všichni budou moci pracovat snadno a bezpečně, zvyšovat produktivitu práce a jejich život bude zámožnější.

2. Socialistická kulturní výstavba

Soudruzi!

Socialismus a komunismus vyžadují nejen vysoký stupeň rozvoje výrobních sil, ale také vysokou kulturní úroveň pracujících. Jen neustálým energickým pokračováním v kulturní revoluci souběžně s technickou revolucí lze uspíšit úplné vítězství socialismu a uspokojovat stěžejní požadavky socialistické a komunistické společnosti.

Jedním z nejvýznamnějších úkolů ve výstavbě socialistické národní kultury v současné době je bojovat proti pronikání imperialistické kultury.

Boj proti úpadkové kultuře vykořisťovatelské společnosti a proti reakční kapitalistické kultuře je zákonitým požadavkem budování socialistické národní kultury. Zejména za dnešních podmínek, kdy se imperialisté uchylují ke zběsilým manévrům, jimiž by mezi námi chtěli šířit reakční buržoazní kulturu, je boj proti reakčním kulturním tendencím všeho druhu velmi naléhavým úkolem.

Kulturní pronikání jakožto jedna z hlavních metod imperialistů v jejich neokolonialistické politice, je průvodcem jejich zámořské agrese. Právě kulturním pronikáním se imperialisté v čele s imperialisty americkými úskočně snaží zlikvidovat národní kulturu jiných zemí, paralyzovat vědomí národní svrchovanosti a revolučního ducha národů a svádět lidi k morálním výstřelkům a úpadkům. Ideologické a kulturní pronikání amerických imperialistů a japonských militaristů v jižní Koreji je toho výmluvným dokladem. V jižní Koreji je dnes vinou politiky rdoušení národní kultury, kterou provádějí americko-japonští reakcionáři a jejich nohsledi, naše národní kultura nemilosrdně pošlapávána a zcela tam vládne zkorumpovaná „yankeeovská kultura“ a japonský způsob a mrav, což ubíjí duchovní svět lidu. Američtí imperialisté podle manévrují, aby pronikli svou reakční kulturou nejen do jižní Koreje, ale dokonce i do severní poloviny republiky, a k tomu mobilizují nejrůznější prostředky a metody včetně rozhlasu, tiskovin, literárních a uměleckých děl.

Bez důsledného zabránění takovému kulturnímu pronikání imperialistů nelze ani zdravě rozvíjet socialistickou národní kulturu, ani trvale uchránit vymoženosti socialismu. Historické zkušenosti ukazují, že když není kulturní pronikání imperialistů od základu zmařeno a když jsou sebeméně trpěny reakční buržoazní prvky v kulturní výstavbě, vede to k tomu, že národní kultura je kousek po kousku potlačována, lidé se oddávají iluzím o imperialismu a jsou postiženi ideologickou chorobou a nakonec je revoluce a budovatelské dílo vystaveno vážným potížím a krizím.

Proto také musíme zaměřit hlavní ostří kulturní revoluce především proti kulturnímu pronikání imperialistů. Bude třeba ostražitě bdít nad tím, aby mezi nás nepronikla prohnilá buržoazní kultura a buržoazní způsob života všeho druhu, které imperialisté šíří, a nelze za žádnou cenu připustit sebemenší buržoazní prvky v kulturní výstavbě.

Pro zdravý rozvoj socialistické národní kultury je rovněž nutné důsledně bojovat proti restaurátorským tendencím.

Restaurátorství je antimarxistický ideologický směr, který vzdálen od požadavků doby a třídních principů křísí a glorifikuje bez jakéhokoli rozlišování všechno, co bývalo. Kdyby bylo v kulturní výstavbě připuštěno restaurátorství, zvedly by hlavu bývalé nezdravé kultury všeho druhu a ve vědomí lidu by se rozmohla reakční buržoazní ideologie, konfuciánská ideologie feudalismu a další staré ideologie.

Je třeba energicky bojovat proti tendenci kopírovat, při-

krašlovat a velebit bez rozlišování všechno úpadkové a reakční, co kdysi bývalo, pod záminkou, že jde o pokračování v odkazu národní kultury. Musíme opustit všechno, co je v našem národním kulturním odkazu zpátečnické a reakční a přebírat a rozvíjet kriticky všechno pokrokové a lidové v souladu se socialistickou skutečností dneška.

Energickým ideologickým bojem v oblasti kulturní výstavby musíme důsledně čelit kulturnímu pronikání imperialismu a překonat restaurátorské tendence, a tím na zdravé bázi rychleji rozvíjet školství, vědu, literaturu, umění a všechny další úseky výstavby socialistické kultury.

Nejvýznamnější úkol ve školství je vytvořit silný oddíl techniků a odborníků, velkou armádu domácí inteligence.

Výrobní síly naší země dnes dosáhly velmi vysokého stupně vyspělosti a rozsah hospodářství se rovněž nesrovnatelně zvětšil. Bez výchovy většího počtu odborníků není možné patřičně řídit národní hospodářství, vybavené moderní technikou, a ani úspěšně zvládnout úkoly technické revoluce, které nás očekávají.

Budeme muset vychovávat ve velkém měřítku techniky a odborníky v souladu se skutečnými požadavky výstavby socialismu, aby v průběhu nového perspektivního plánu tvořili inženýři, technici a diplomovaní odborníci z vysokých a vyšších technických škol přes 10% všech pracovních sil ve všech továrnách, podnicích a zemědělských družstvech, a zvýšit počet techniků a odborníků v blízké budoucnosti na více než milión.

Aby byl vycvičen velký počet techniků a odborníků, je třeba zlepšit a zintenzivnit práci na dosavadních vysokých a vyšších technických školách, rozšířit rozsah jejich výcviku a dále zřizovat nové vysoké školy v ústředí i v provinciích na základě správného propočtu požadavků každého odvětví národního hospodářství na technický personál. Rovněž počet továrních vysokých a vyšších technických škol je třeba značně rozšířit a dále rozvíjet večerní a dálkové kursy.

Souběžně s výchovou velké armády inteligence bude třeba energicky pokračovat v boji za zvýšení úrovně všeobecného vzdělání a technických vědomostí pracujících.

Za nynějších podmínek v naší zemi, kdy bylo zavedeno všeobecné povinné devítileté technické vzdělání a celá mladá generace vstupuje do společenského života po technické přípravě stává se zvýšení kvality povinného technického vzdělání důležitým prostředkem pro zvýšení všeobecné kulturní a technické úrovně pracujících. Je třeba ještě více posílit materiální základnu škol, kvalitně zformovat řady učitelů a neustále zlepšovat náplň i metody vyučování.

Aby se všeobecně zvýšila technická a kulturní úroveň pracujících, je třeba vytrvale pokračovat v práci na zvyšování technické a kulturní úrovně dospělých, kteří nemohli v dřívější vykořisťovatelské společnosti získat školní vzdělání. I nadále budeme muset dbát na to, aby všichni pracující stále studovali v systému určité školní sítě.

Aby se zvýšila kulturní a technická úroveň pracujících, je třeba zlepšovat a zintenzivňovat distribuci tisku a rozhlasovou propagandu, zejména ještě rozšířit televizní síť, aby v příštích letech obsáhla celou zemi.

Budeme muset ještě víc rozvíjet výchovu dětí z prostředků státu a společnosti. Je to důležitý úkol v kulturní revoluci a ve výstavbě socialistické společnosti.

Vychovávat děti péčí společnosti je jedno z významných komunistických opatření a je to komunistická metoda výchovy. Osobnost a ideologie člověka se utvářejí už od dětství, a proto správná výchova a dobré návyky získané v dětství mají velký vliv na další jeho vývoj. Když jsou děti vychovávány péčí společnosti, zvykají si již od dětství na organizovaný a ukázněný život, začíná v nich klíčit smysl pro kolektiv a komunistické vlastnosti a zvykají si podřizovat se normám organizovaného života. Až vyrostou, bude pak i jejich školní a společenská výchova lepší.

Musíme dále rozšířit kapacitu v dosavadních jeslích a školkách a vybudovat četné další moderně vybavené jesle a školky, aby všude tam, kde jsou děti, byla zřízena dokonalá výchovná zařízení. Je třeba tak dbát na to, aby všechny předškolní děti v naší zemi byly vychovávány v jeslích a školkách na státní a veřejné náklady.

Obrovské úkoly výstavby socialismu, zejména nové úkoly technické revoluce, které dnes před námi vyvstávají, vyžadují, abychom rozhodně zintenzivňovali vědecký výzkum. V oblasti přírodních věd je třeba soustředit hlavní úsilí na řešení vědeckých a technických problémů, které vyvstávají pro účinnější využívání již vytvořených hospodářských základů, pro další posílení charakteru čučche v našem průmyslu i pro rozvoj technické revoluce na vyšší stupeň, a zároveň aktivně zvládat nové obory vědy a techniky. V oblasti společenských věd je třeba teoreticky zobecňovat úspěchy a bohaté zkušenosti, jichž dosáhl náš lid v revolučním boji a v budovatelském úsilí, a ještě hlouběji argumentovat správnost linie a politiky naší strany.

Literatura a umění hrají velkou úlohu při výchově pracujících v komunistickém duchu a při revolucionizaci celé společnosti a jejím přetváření podle obrazu dělnické třídy.

Významný úkol, který očekává literaturu a umění, je vytvářet stále více revolučních děl, vyzbrojujících pracující komunistickým světovým názorem. Spisovatelé a umělci musí tvořit více děl s náměty ze slavných revolučních tradic, hlubokých kořenů naší strany a naší revoluce, a více děl, líčících hrdinné bojové zásluhy příslušníků lidové armády a lidu, kteří zdědili skvělé revoluční tradice protijaponského boje odporu a chrabře bojovali v době vlastenecko-osvobozenecké války. Současně musí živě vylíčit velkolepou dnešní skutečnost, která letí jako nespoutaný vítr rychlostí okřídleného koně čchollima a překypuje revolučním nadšením právě tak jako plodný život našeho lidu, a vylíčit výstižně revoluční boj jihokorejských revolucionářů a vlasteneckého obyvatelstva, kteří odvážně bojují za jihokorejskou revoluci a za sjednocení vlasti. Spisovatelé a umělci musí hlouběji pronikat do skutečnosti a důkladně studovat život, používat znamenitě tvůrčí metody založené na socialistickém realismu, aby mohli tvořit daleko více revolučních děl schopných rozezvučet citlivé struny lidu a povzbuzovat a podporovat jeho hnutí za pokrok.

Lidové masy jsou tvůrci socialistické kultury a literatura a umění se v naší společnosti mohou rychle rozvíjet jen za účasti širokých pracujících mas. Musíme se přísně vystříhat tendence k tomu, aby se z literární a umělecké činnosti stala výhradní

záležitost odborníků, zbavit tvůrčí práci mystiky a rozvíjet literaturu a umění v širokých masách.

Jazyk je jedním z určujících společenských znaků národa, je to mocná zbraň pomáhající rozvíjet vědu a techniku země a důležitý znak, který charakterizuje národní formu kultury. Proto bez rozvíjení národního jazyka nelze úspěšně budovat socialistickou národní kulturu.

Náš jazyk, který je součástí hodnotného národního dědictví našeho lidu a chloubou národa, prochází dnes v jižní Koreji vážnou krizí. Vinou politiky potlačování národního jazyka, kterou provádějí američtí imperialisté, ztrácí náš jazyk v jižní Koreji postupně svou čistotu a stává se pouhou hantýrkou. To vyvolává v našem lidu hluboké znepokojení. V zájmu plného rozkvětu a rozvoje socialistické národní kultury a v zájmu trvalého rozkvětu našeho národa musíme rozvinout energický boj celonárodního rozsahu, abychom náš jazyk uchránili před politikou rdoušení národního jazyka, kterou provádějí američtí imperialisté a jejich lokajové. Zároveň budeme muset vynaložit aktivní úsilí, abychom křísili a používali slov charakteristických pro náš jazyk a abychom jej dále rozvíjeli, jak to vyžaduje dnešní doba.

Fyzická zdatnost pracujících je základem revolučního boje a budování bohaté a mohutné společnosti. Budeme muset popularizovat tělesnou výchovu a široce rozvíjet brannou tělesnou výchovu, abychom ještě zvýšili tělesnou sílu všech pracujících a abychom solidně připravili všechen lid k práci a k obraně vlasti. V tělovýchovné práci budeme muset důkladně zavést čučche a urychleně rozvíjet vědu a techniku týkající se tělesné výchovy a sportu.

Úspěšným splněním všech těchto úkolů vyplývajících z kulturní revoluce budeme muset udělat z naší kultury kulturu vskutku lidovou, sloužící socialistickým pracujícím, kulturu bojovnou a revoluční, aktivně přispívající k revolučnímu boji a budování.

3. Ideologická revoluce, revolucionizace celé společnosti a její přetváření podle obrazu dělnické třídy

Soudruzi!

Ideologická revoluce je ostrý třídní boj, jehož cílem je de-

finitivně odstranit kapitalismus ve sféře vědomí lidí, a důležitý revoluční úkol, jenž má plně osvobodit všechny pracující od pout nejrůznějších starých idejí a vyzbrojit je pokrokovými idejemi dělnické třídy, komunistickými idejemi. Dovršit nebo nedovršit důslednou ideologickou revoluci je otázkou pokračování nebo nepokračování v revoluci do konečného vítězství a je to tudíž jedna ze základních otázek, rozhodujících o úspěchu výstavby socialismu a komunismu. Vládnoucí marxisticko-leninská strana může dospět k vítězství revoluční věci dělnické třídy jedině tehdy, bojuje-li proti úchylkám všeho druhu, jež se v této otázce mohou projevit, a vyřeší-li správně tento problém. Historická zkušenost ukazuje, že nezvyšuje-li marxisticko-leninská strana neustále třídní vědomí lidových mas a neposiluje-li v nich ideologickou revoluci, vede to k růstu vlivu buržoazní ideologie, k ochromení revolučního uvědomění pracujících, což pak nejen znemožňuje dále upevnit a rozvíjet socialistické zřízení, ale mohou být ohroženy i ty revoluční vymoženosti, jichž již bylo dosaženo. Musíme neustále energicky rozvíjet ideologickou revoluci v souladu s neměnnou linií strany a klást ji pevně do čela veškeré další práce.

Vytrvale pokračovat v práci pro revolucionizaci všech pracujících a přetvářet celou společnost podle obrazu dělnické třídy kladením ideologické revoluce do popředí je významný úkol, který je třeba v období přechodu od kapitalismu k socialismu nevyhnutelně splnit. Jedině přetvořením všech příslušníků společnosti podle obrazu dělnické třídy bude možné odstranit rozdíly mezi třídami, uskutečnit beztřídní společnost a dosáhnout úplného vítězství socialismu. Avšak ani po přetvoření celé společnosti podle obrazu dělnické třídy a úspěšném splnění úkolů z období přechodu od kapitalismu k socialismu, nebude možno dospět k závěru, že budou úplně odstraněny pozůstatky zastaralých myšlenek ve vědomí lidí a všichni pracující se stanou skutečnými komunisty. Marxisticko-leninská strana bude muset pokračovat i po úplném vítězství socialismu v boji za revolucionizaci všech pracujících, upevňujíc současně úspěchy dosažené při jejich přetváření podle obrazu dělnické třídy. Jedině tak bude možné plně dosáhnout ideologické bašty komunismu.

V uplynulém funkčním období jsme energicky rozvíjeli boj za realizaci linie strany o revolucionizaci celé společnosti a jejím přetvoření podle obrazu dělnické třídy a dosáhli jsme nemálo úspěchů v této oblasti. Jsou to však jen první úspěchy a tuto práci jsme teprve započali. Musíme ještě více rozvinout a prohloubit práci pro revolucionizaci pracujících a jejich přetvoření podle obrazu dělnické třídy na základě úspěchů a zkušeností získaných v uplynulém období.

Abychom zrevolucionizovali celou společnost a přetvořili ji podle obrazu dělnické třídy, musíme především ještě více zesílit ideologickovýchovnou práci mezi pracujícími.

Musíme neustále energicky rozvíjet komunistickou výchovu pracujících.

Pro komunistickou výchovu je podstatná třídní vychova. Nemůže existovat komunistická ideologie odtržená od revoluční ideologie dělnické třídy ani komunistická výchova odtržená od třídní výchovy. Třídní uvědomění dělnické třídy tvoří jádro komunistické ideologie a z pracujících bude možné vychovat skutečné komunisty jedině tehdy, vyzbrojíme-li je pevně třídním uvědoměním dělnické třídy. Musíme vyzbrojit všechny pracující světovým názorem dělnické třídy, aby nenáviděli třídní nepřátele a bojovali rozhodně proti imperialismu a vykořisťovatelskému řádu. Zejména musíme v pracujících dále posilovat nenávist proti americkému imperialismu a japonskému militarismu, které jsou hlavními terči našeho boje, a řádně ideologicky připravovat všechen lid tak, aby kdykoliv mohl neúnavně bojovat za vyhnání amerických imperialistů z jižní Koreje a za dovršení revolučního díla sjednocení vlasti do konečného vítězství.

Kolektivismus je jedním z nejzákladnějších rysů dělnické třídy a je základem života socialistické a komunistické společnosti, kde pracující bojují pevně semknuti za dosažení společného cíle. Musíme nadále věnovat hlubokou pozornost intenzivní výchově pracujících ke kolektivismu. Aby byli lidé vyzbrojeni kolektivismem, je třeba především posilovat mezi nimi boj proti individualismu a egoismu. Bude třeba zesílit výchovnou práci, aby byl v pracujících probuzen revoluční duch, spočívající v lásce ke kolektivu a organizaci a v obětavé práci v

kterékoliv době a na kterémkoliv místě nikoliv pro osobní pohodlí nebo osobní potěšení, ale pro zájmy společnosti a lidu, pro zájmy strany a revoluce tak, aby všichni pracující pracovali, učili se a žili v komunistickém duchu podle zásady „jeden za všechny, všichni za jednoho".

Formování komunistického postoje k práci zaujímá významné místo v komunistické výchově. Musíme vychovávat pracující tak, aby milovali práci a považovali ji za nejčestnější věc, aby projevovali uvědomělé nadšení a tvůrčí iniciativu v práci a svědomitě se podíleli na společné práci v zájmu kolektivu a společnosti.

Dále je třeba posilovat výchovu pracujících k socialistickému vlastenectví. Socialistické vlastenectví je duch lásky k socialistické vlasti, v níž je nastolena moc diktatury proletariátu, socialistické zřízení a nezávislé národní hospodářství, tyto vymoženosti naší revoluce. Pracující mohou rozhodně bojovat za rozkvět a rozvoj vlasti a za vítězství revoluce jen tehdy, jsou-li důkladně vyzbrojeni duchem socialistického vlastenectví. Musíme všem pracujícím jasně vysvětlovat revoluční podstatu moci diktatury proletariátu, skutečnou převahu socialistického zřízení a sílu nezávislého národního hospodářství, aby měli pocit velké hrdosti a sebevědomí, opřený o skutečnost, že žijí v socialistické vlasti, aby bezmezně milovali socialistické vymoženosti, jež získal a dosáhl náš lid za cenu krve a potu, a aby aktivně bojovali za jejich upevnění a další rozvoj. Musíme vytrvale vychovávat všechny pracující, aby šetřili a milovali majetek země a lidu jako dobří hospodáři země a aby věnovali všechnu svou inteligenci, všechno nadání a všechnu energii boji za větší příspěvek k výstavbě bohaté a mocné socialistické vlasti.

Komunistická výchova pracujících musí být nezbytně v nejužším spojení s výchovou v revolučních tradicích.

Naše revoluční tradice vznikly v procesu tvořivého rozvoje marxisticko-leninské teorie v souladu s konkrétními podmínkami korejské revoluce a v dokonalém sepětí revoluční teorie s revoluční praxí; jsou cenným revolučním bohatstvím, vytvořeným v ohni bezpříkladně úporného krvavého protijaponského ozbrojeného boje. Zkušenost ukazuje, že se komunistická výchova, je-li spojena s výchovou v revolučních tradicích, stává živou vlivnou silou a nezadržitelně získává srdce lidí. Výchova v duchu revolučních tradic je nezbytná pro všechny, ale je zvlášť potřebná pro mladou generaci, která neprošla zkouškami revolučního boje. Revoluce pokračuje a generace se neustále střídají. Jen výchovou nastupujících generací v revolučních tradicích je možno vychovat skutečné pokračovatele naší revoluce a revoluce může pokračovat z pokolení do pokolení.

Musíme více prohloubit výchovu pracujících v revolučních tradicích. Je třeba seznamovat všechny jasně s historickými kořeny naší strany a naší revoluce a vychovávat důsledně v duchu bezmezné věrnosti věci revoluce, v duchu nezlomného bojového odhodlání a revolučního optimismu, který projevili naši padlí revolucionáři. Současně je třeba vyzbrojit pracující zkušenostmi z revolučního boje, komunistickou metodou a stylem práce, jež byly vytvořeny v průběhu ozbrojeného protijaponského boje.

Linie a politika naší strany jsou tvořivou aplikací a rozvinutím všeobecných zásad marxismu-leninismu v souladu s konkrétní realitou naší země. Linie a politika strany jsou nejsprávnější strategií a taktikou pro úspěšné dovršení naší revoluce a kompasem naší veškeré činnosti. Členové strany a pracující se mohou stát skutečnými revolucionáři, věrnými straně a revoluci, a správně plnit jim svěřené revoluční úkoly jen tehdy, když se budou důkladně vyzbrojovat revolučními myšlenkami naší strany, linií a politikou strany. Musíme ještě intenzívněji vychovávat členy strany a pracující v duchu politiky strany, aby jasně znali podstatu a správnost politiky strany a aby o ní byli neochvějně přesvědčeni. Bude třeba postarat se o to, aby všichni byli pevně vyzbrojeni jedinou ideologií naší strany a aby se linie a politika strany staly jejich věcí, aby je prostoupily až do morku kostí tak, aby mohli pracovat vždy a všude přísně v souladu s politikou strany a bojovat rozhodně za její obranu a uplatnění až do konce bez ohledu na obtížnost podmínek.

Revoluční praxe je mocným prostředkem přeměny ideologického vědomí lidí. Lidé se neustále zakalují a vyrůstají v revolucionáře v těžkém a složitém praktickém boji o přeměnu pří-

rody a společnosti. Musíme provádět ideologickou práci zaměřenou k výchově a převýchově pracujících v těsném sepětí s revolučním bojem a praktickou činností pro výstavbu socialismu a komunismu, aby se ideologicky zakalili a vykovávali si pevnou revoluční vůli v průběhu procesu plnění revolučních úkolů, jež jsou jim určeny. Zejména inteligence, která stojí stranou výrobní praxe, se musí seznamovat stále a do hloubky s realitou socialistické výstavby, aby upevnila své znalosti čerpané z knih a řešila nové vědecké a technické problémy a aby se současně učila od dělnické třídy její organizovanosti, její bojovnosti a věrnosti straně a revoluci.

Jedním z významných prostředků revolucionizace lidí a jejich přetvoření podle obrazu dělnické třídy je posilování revolučního života v organizaci.

Jedním z důležitých znaků komunistů je jejich pevná revoluční organizovanost. Za skutečného komunistu lze označit jen toho, kdo si osvojí vysokou uvědomělost, proniknutou komunistickým revolučním duchem a ducha pevné revoluční organizovanosti. Duch revoluční organizovanosti komunisty se vytváří a upevňuje v revolučním životě v organizaci.

Život v organizaci je kadlubem ideologického zocelení a školou revoluční výchovy. Jedině intenzívním životem v organizaci může v sobě člověk vykovat revoluční pevnost a stát se skutečným revolucionářem, oddaným revoluční věci dělnické třídy. Musíme energicky bojovat za upevňování organizačního života pracujících. Je třeba dosáhnout toho, aby se všichni lidé aktivně podíleli na životě v organizaci, dodržovali dobrovolně organizační disciplinu, svědomitě plnili to, čím jsou pověřeni a co jim bylo svěřeno jejich organizacemi, žili pod vedením a kontrolou svých organizací a neustále procházeli revoluční výchovou.

V životě organizace je nejdůležitější upevnit kritiku. Rozvíjení ideologického boje pomocí kritiky a výchova a převýchova lidí prostřednictvím ideologického boje je linie, kterou se důsledně řídí naše strana v procesu revolucionizace lidu. Všechny organizace musí posílit kritiku a vést energický ideologický boj proti nezdravým ideologickým jevům všeho druhu.

K tomu je třeba rozhodně bojovat především proti nesprávným přístupům ke kritice a vést lidi k tomu, aby zaujímali zásadový postoj ke kritice. Kritika musí pomáhat soudruhům a upevňovat jednotu, ale v žádném případě to nesmí být kritika pro kritiku. Při kritice se nikdo nesmí snažit svalit odpovědnost za chyby na druhého, mstít se za kritiku, dávat lidem svévolné politické nálepky nebo trestat naslepo kritizovaného. Kritiku je třeba pěstovat pravidelně a vytrvale, nikoliv v nárazových kampaních. Je třeba vychovat všechny lidi v duchu takovéto zásadové kritiky a tak vytvořit ovzduší revoluční kritiky a zocelit každého pomocí kritiky. Tímto způsobem je nutno dbát o to, aby všichni lidé vedli včas nekompromisní boj proti špatným jevům a aby se v průběhu tohoto boje vychovávali, přetvářeli a revolucionizovali.

Důležitou otázkou, která vzniká při revolucionizaci společnosti a jejím přetváření podle obrazu dělnické třídy, je rozejít se důsledně ve všech oblastech se způsobem života zanechaným zde starou společností a nastolit všestranně nový, socialistický způsob života.

Socialistický způsob života je způsob činnosti těch, kdo žijí v socialistické společnosti, a nastolení socialistického způsobu života tedy znamená, že všichni lidé budou v politické, hospodářské, kulturní a morální sféře jednat v souladu se socialistickými normami života a socialistickými pravidly činnosti.

Dosáhli jsme již mnoha úspěchů při zavádění nového, socialistického způsobu života, ale způsob života přenesený ze staré společnosti dosud působí v nemalé míře ve všech oblastech od státní činnosti až po soukromý život, což je překážkou v socialistické výstavbě a v práci při výchově a přetváření pracujících.

Musíme odstranit způsob života staré společnosti a ve všech oblastech důkladně zavést socialistický způsob života, aby všichni mohli žít a jednat v souladu s podstatou naší společnosti, založené na kolektivismu. Je třeba ve všech sférách státní činnosti odstranit kapitalistické správní zákony a pravidla, zdokonalovat nové, socialistické správní zákony a pravidla a zejména vnést socialistický řád plně do hospodářské činnosti. Je třeba

zavést ucelený řád do socialistického řízení hospodářství a správy, aby nezůstal ani sebemenší prostor pro zastaralé myšlenky v celém hospodářském řízení a správě, počínajíc od registrace, inventury, skladování a správy majetku země a lidu a konče využíváním a odbavováním společného majetku. Je také třeba, aby byl vytvořen ucelený řád společného socialistického života ve společenském denním životě lidu a aby byly neustále vytvářeny normy kulturního a morálního života v souladu se socialistickou a komunistickou společností. Je třeba zintenzivnit výchovnou práci, aby byly překonány zastralé morální normy mezi pracujícími a aby byly současně jeden za druhým pomocí celospolečenského hnutí vytvářeny a popularizovány vzory nové životní morálky a postupně zdokonalovány normy komunistické morálky.

Všichni členové naší strany a pracující, dělnická třída, družstevní rolnictvo a pracující inteligence musí podporovat linii strany směřující k revolucionizaci a přetvoření podle obrazu dělnické třídy a pokračovat v rozhodném boji za její uskutečnění. Členové naší strany a pracující musí usilovat o to, aby se sami přetvořili v souladu s komunistickou linií a zrevolucionizovali své rodiny. Zvláště vedoucí funkcionáři musí jít v čele při revolucionizaci sebe samých a svých rodin. Počínajíce rodinami, měli bychom revolucionizovat pracovní čety, pracovní skupiny, lidové sousedské jednotky a pak revolucionizovat pracoviště a obce a postupně revolucionizovat celou společnost a přetvořit ji podle obrazu dělnické třídy tím, že vytvoříme vzory a zevšeobecníme zkušenosti. Musíme tak přeměnit všechny naše pracující v zapálené revolucionáře, skutečné budovatele socialismu a komunismu, a dbát, aby se celá společnost pevně semkla na základě jednotné ideologie, jediné ideologie naší strany a vřela revolučním zápalem a tvůrčí horlivostí, a abychom tak ještě více přiblížili konečné vítězství naší revoluce.

4. Upevňování branné síly země

Soudruzi!

Situace v naší zemi je dosud zostřená a napjatá. Agresivní manévry amerického imperialismu dále sílí a stále nezakrytěji

se projevují jeho pikle směřující k vyvolání nové války. Pod ochrannými křídly amerických imperialistů zesilují také japonští militaristé své manévry opětné agrese proti Koreji. Jihokorejská loutková klika, dvojnásobný lokaj amerických a japonských reakcionářů, pobíhá přičinlivě okolo ve snaze vykonávat válečnou politiku svých pánů. V naší zemi se nebezpečí války každým dnem dále zvyšuje.

Abychom čelili této situaci, musíme maximálně uspíšit socialistickou výstavbu a současně dále posilovat náš národní obranný potenciál. Musíme se nadále držet linie, kterou již vytyčila naše strana, linie vyzbrojení všeho lidu a přeměny celé země v pevnost, přeměny celé armády v kádrovou armádu a modernizace celé armády, a v národní obraně musíme důsledněji uskutečňovat zásadu sebeobrany.

Nejdůležitější věcí při zvyšování obranyschopnosti země je ještě dokonaleji vyzbrojit všechen lid. Všichni lidé se musí ještě svědomitěji učit vojenské záležitosti a aktivněji se podílet na vojenském výcviku. Dělníci, rolníci a všichni pracující musí být vždy důkladně připraveni zničit agresora kdekoliv, jestliže nás nepřátelé napadnou, a současně uspíšit socialistickou výstavbu se srpem a kladivem v jedné a puškou v druhé ruce. Jestliže všechen lid stojí ve zbrani, jestliže všechen lid nenávidí nepřítele, jestliže se všechen lid spojí v boji proti agresorům, je možné porazit jakéhokoliv nepřítele.

Naší lidové armádě bylo svěřeno čestné poslání chránit naše velké socialistické vymoženosti a svobodu a štěstí lidu před úklady nepřítele. Lidová armáda musí být vždy plně připravena, aby kdykoliv mohla zasadit včas zdrcující údery agresorům a důkladně je zničit, i kdyby došlo k jakémukoliv překvapivému útoku nepřítele.

Důležitým úkolem při upevňování bojové síly lidové armády je pevně vyzbrojovat vojáky politicky a ideologicky a na základě toho neustále studovat a zdokonalovat vojenské umění v souladu se současnými podmínkami naší země a modernizovat armádu.

Naše země má mnoho hor a řek a dlouhou pobřežní linii. Jestliže správně využijeme těchto topografických podmínek naší země a budeme obratně využívat války v horách a nočních akcí,

spojovat správně operace velkých jednotek s operacemi malých jednotek a boj pravidelné armády s partyzánským bojem, jsme plně schopni zničit i nepřítele po zuby vyzbrojeného nejmodernější válečnou technikou. Bylo to dokázáno zkušenostmi z poslední vlastenecké osvobozenecké války naší země a potvrzeno taktéž zkušenostmi z nynější války ve Vietnamu.

Proto se musíme při modernizaci lidové armády a rozvíjení vojenské vědy a techniky důsledně opírat o specifické podmínky země. Budeme-li se snažit mechanicky kopírovat zahraniční vojenské umění, zahraniční zbraně a technické vybavení a dogmaticky je přejímat pro údajnou modernizaci lidové armády, mohlo by to vést k vážným ztrátám v budování národní obrany.

Musíme zdokonalovat vojenské umění tím, že doplníme nedostatky lidové armády, posílíme její slabé články a upevníme její silná místa v souladu s požadavky vojenské strategické koncepce strany, vycházející z konkrétních podmínek naší země a zkušeností z poslední vlastenecké osvobozenecké války. Na tomto základě musíme vyvíjet svou vojenskou vědu a techniku a stále zlepšovat zbraně a vojenskou techniku a výstroj lidové armády. Musíme se za všech okolností držet zásady vyrábět hojnost zbraní hodících se do specifických podmínek naší země a modernizovat vojenskou výzbroj v souladu se stupněm rozvoje průmyslu naší země. Bojový výcvik vojáků lidové armády musí být prováděn tak, aby ovládli vojenské umění odpovídající současným podmínkám naší země a plně si osvojili naši vojenskou vědu a techniku.

Naše země je malá a teprve nedávno rozvinutá. Upřímně řečeno, nemůžeme soutěžit s vyspělými zeměmi ve vojenské technice a vybavení, ani toho není také třeba. O výsledku války v žádném případě nerozhodují nějaké moderní zbraně nebo vojenská technika. I když imperialisté mají převahu ve vojenské technice, má naše lidová armáda naproti tomu politicko-ideologickou převahu nad nimi. Vznešené poslání a revoluční duch boje za svobodu a osvobození vlasti a lidu a ušlechtilé vlastnosti, jako jsou vztahy soudružské lásky mezi důstojníky a vojáky, uvědomělá vojenská kázeň a pokrevní svazky s lidem, jsou charakteristickými rysy naší lidové armády, jež nemůže mít žádná

imperialistická agresivní armáda. Právě pro tuto politicko-ideologickou převahu je naše lidová armáda schopna v boji porazit nepřítele, který by měl převahu technickou.

Aby byla posílena obranyschopnost země, musí se celá strana a všechen lid věnovat dalšímu urychlení válečných příprav. Všichni členové strany a pracující musí potírat pohodlnost a nedbalost a vždy udržovat vysokou revoluční bdělost, být v pohotovosti a připraveni bojovat pro odražení nepřítele bez nejmenších obav, i kdyby podnikl překvapivý útok. Nikdy nesmíme podlehnout pacifismu a zejména se musíme mít na pozoru před tím, aby do našich řad nepronikly revizionistické ideologické proudy, šířící strach z války.

Vítězství či porážka ve válce závisí ve velké míře na tom, zda se plně a dlouhodobě vyhoví požadavkům fronty a týlu na lidské a materiálové zdroje. Je třeba proto zajistit rozsáhlé zásoby potřebného materiálu intenzívním bojem za zvýšení výroby a hospodárnosti ve všech oblastech národního hospodářství, rozvíjet vojenský průmysl, reorganizovat hospodářství v souladu s požadavky situace a připravovat se předem na pokračování výroby i v případě války. Tak musíme vybudovat pevnou materiální základnu, abychom mohli důsledněji uskutečnit zásadu sebeobrany v národní obraně.

Soudruzi! Naše obranná moc je vysloveně obranného charakteru a je určena pro obranu bezpečnosti naší vlasti a našeho lidu proti imperialistické agresi. Nemáme v úmyslu nikoho ohrožovat nebo napadnout. Hrozby nebo agrese proti jiným nemají nic společného s politikou naší strany. Naše země je mírumilovná socialistická země a náš lid vřele miluje mír. Ze samé podstaty svého státního a společenského zřízení důsledně bráníme mír a děláme vše, co je v našich silách, pro zachování a upevnění míru. Nikdo však nesmí naši touhu po míru a naše trpělivé úsilí o jeho zachování chápat jako projev slabosti. Náš lid nechce provokovat nikoho jako první, ale nikdy nedovolí nikomu ani sebemenší provokaci. Snažíme se zabránit válce, ale nikdy se jí nelekneme. Jestliže se na nás imperialisté vrhnou silou zbraní, zničíme agresory do posledního muže, aby se nevrátili domů živi. Posílíme obranyschopnost země a definitivně

rozdrtíme jakýkoliv překvapivý útok nepřítele, pevně uhájíme socialistické vymoženosti a neprostupně ubráníme východní předsunutou výspu socialismu.

5. Rovnoměrný rozvoj života lidu

Soudruzi!

Nejvyšší zásadou činnosti naší strany je soustavné zvyšování blahobytu lidu. Cílem našeho boje za vybudování socialismu a komunismu je koneckonců zajištění rovnoměrného života ve větší hojnosti a blahobytu pro všechen lid. Stejně jako v minulosti, bude naše strana i v budoucnosti zaměřovat svou neustálou pozornost na systematické zlepšování života lidu.

Vykonali jsme již mnoho věcí v socialistické výstavbě a hospodářský kapitál, který jsme vytvořili, je dosti veliký. Kdybychom jej určili pro životní úroveň lidu, žilo by se našemu lidu mnohem lépe než nyní a ne hůře než jinému. Provádíme však dosud revoluci. V podmínkách, kdy američtí imperialisté okupují polovinu území vlasti a neustále podnikají provokace proti severní polovině republiky, kdy není ještě dosaženo sjednocení vlasti, nemůžeme si dovolit žádný přepych a nadbytek, ale musíme vést vždy střídmý život, vhodný pro lid v období revoluce. Dosahováním maximální hospodárnosti a akumulace musíme v prvé řadě provádět válečnou přípravu proti nepřátelské invazi v kterékoli době a hmotnou přípravu, abychom mohli iniciativně uvítat velkou revoluční událost sjednocení vlasti, musíme současně bojovat, aby pracující žili bez těžkostí a aby se život pracujících zlepšoval rovnoměrně.

Nejdůležitějším úkolem, před nímž nyní stojíme při zlepšování života lidu, je rychlé odstraňování rozdílu v životní úrovni mezi dělníky a rolniky a v životních podmínkách mezi obyvateli měst a venkova. Ve funkčním období naše strana skutečně změnila vzhled venkova, rychle zvýšila životní úroveň rolníků a vykonala velkou práci pro výstavbu socialistického venkova

posilováním vedení rolnictva dělnickou třídou, pomoc průmyslu pro zemědělství a podpory města venkovu. Ale vesnice v naší zemi jsou dosud hospodářsky a kulturně za městy, neboť v minulosti byly příliš zaostalé, a život našich rolníků dosud zaostává za životem dělníků, neboť byl v minulosti příliš chudý. Musíme věnovat velkou pozornost řešení této otázky a definitivně zbavit vesnici co nejdříve zaostalosti a zvýšit životní úroveň rolnictva na úroveň dělníků.

Nejdůležitější při zlepšování životní úrovně rolníků je dobrá výstavba okresů a pozvednutí jejich úlohy.

Okres je nejnižší správní jednotkou, která přímo řídí venkov a je v přímém kontaktu se životem rolnictva, je základnou pro spojení města s venkovem ve všech sférách politiky, hospodářství a kultury. Rozvoj venkova a zlepšení života rolníků proto ve velké míře závisí na úloze okresů. Je třeba, abychom okresy dobře vybudovali a zvýšili jejich úlohu a tím postoupili dále ve výstavbě socialistického venkova a rychle zvýšili životní úroveň rolnictva. Především je třeba rozhodně zvýšit úlohu okresů jakožto zásobovacích základen pro vesnice. Je třeba ve všech okresech postavit chladírny, továrny na zpracování ovoce, továrny na zpracování zeleniny, masokombináty a ve velké míře i pojízdná zpracovatelská zařízení, a tak včas vykupovat a zpracovávat maso, ovoce, zeleninu a další zemědělské produkty, které vyrábějí rolníci. Současně je třeba dobře zřídit zásobovací základny v okresech, racionálně rozmístit obchodní síť na vesnici a tak zlepšit zásobování vesnice zpracovanými potravinami a různými průmyslovými výrobky. Jestliže okresy provedou dobře výkup zemědělských produktů a zásobování vesnice zbožím, ještě rychleji se zvýší příjmy rolníků a i na vesnici budou moci libovolně nakupovat potřebné zboží stejně jako ve městech.

Jedním z naléhavých problémů pro odstraňování rozdílů mezi obyvateli měst a venkova v životních podmínkách je zavádění autobusového spojení do každé venkovské obce. Zavedení autobusového spojení do venkovských obcí nejen zbaví venkovské pracující obyvatelstvo nesnází s dopravou, ale dále upevní svazky mezi městem a vesnicí ve všech oblastech politiky, hospodářství a kultury, což povede ve velké míře k rychlé-

mu odstranění zaostalosti venkova. V příštích několika letech bychom měli zlepšit silnice spojující okresy a obce a měli bychom zavést autobusové spojení do všech venkovských obcí, kde dosud toto spojení neexistuje.

Venkov musí být zásobován vodou, což má důležitý význam pro lepší životní podmínky venkovského obyvatelstva. Je třeba vybudovat vodovody v těch okresních městech, která dosud vodovody nemají, a ve všech vesnicích, aby venkovské ženy nemusely nosit kbelíky s vodou na hlavě, aby všichni obyvatelé venkova mohli žít hygieničtěji a kulturněji.

Ač musíme klást hlavní důraz na zlepšování životní úrovně rolníků a zlepšování kulturního života vesnického obyvatelstva, musíme též podniknout řadu opatření k zajištění lepšího života pro všechny pracující.

Je třeba pokračovat ve výstavbě početných obytných domů, abychom uspokojivěji vyřešili životní problémy lidu. Musíme rozvinout hnutí všeho lidu za výstavbu obydlí pro 100 000 rodin ve městech a 150 000–200 000 rodin na venkově každý rok, abychom odstranili nynější nedostatek bytů a splnili i budoucí požadavky rostoucího počtu obyvatelstva. Za samozřejmost je třeba považovat, že bude věnována velká péče stavbě útulných, pohodlných, moderních a kulturních obytných domů. Kromě toho je třeba zavést ústřední topení v Pchjongjangu a ostatních velkých městech, aby pracující mohli žít pohodlnějším a kulturnějším životem.

V příštích několika letech musíme zvýšit mzdy všech dělníků a úředníků, zejména podstatně zvýšit mzdy dělníků a úředníků v nižších mzdových kategoriích, radikálně snížit ceny všeho spotřebního zboží v souladu se zvyšováním výroby zboží denní potřeby a různého jiného spotřebního zboží a o více než 50 procent snížit ceny masového spotřebního zboží, po němž je mezi obyvatelstvem velká poptávka.

Je třeba dále rozvíjet národní zdravotnictví, abychom lépe chránili zdraví lidu, a zdravotní stav pracujících musíme neustále zlepšovat. Musíme stavět více nemocnic, zvýšit počet zdravotníků, vyrábět a dodávat více léků a lékařských nástrojů všech druhů a tak dále zlepšovat preventivní lékařskou péči

o pracující. Zejména musíme dobře zřídit okresní nemocnice, zlepšit zařízení porodnické služby pro venkovské ženy, rozšířit zdravotní střediska ve venkovských obcích na polikliniky, zřídit dětské ošetřovny ve všech obcích a tak rozhodně zlepšit zdravotní službu pro venkovské obyvatelstvo.

Tak musíme rovnoměrně zvýšit životní úroveň všech dělníků a rolníků a zajistit šťastnější život pro všechny pracující naší země.

III. ZA REVOLUCI V JIŽNÍ KOREJI A SJEDNOCENÍ VLASTI

Soudruzi!

Jihokorejská revoluce je součástí celokorejské revoluce. Pro dosažení vítězství korejské revoluce v měřítku celé země je třeba energicky pokračovat v socialistické výstavbě v severní polovině republiky a současně dále rozvíjet revoluční boj v jižní Koreji.

V uplynulém funkčním období nastaly v situaci v jižní Koreji obrovské změny. Američtí imperialisté přeměnili jižní Koreu ještě důkladněji ve svou vojenskou agresivní základnu, ve svůj vojenský přívěsek, a nebývale vystupňovali politiku agrese a války prostřednictvím vojenské fašistické diktatury. Na druhé straně se ještě více zostřily v jižní Koreji národní a třídní rozpory, zaktivizoval se revoluční nástup dělníků, rolníků a ostatních vrstev širokých lidových mas, což vedlo k ještě vážnější krizi koloniální nadvlády amerického imperialismu. Tak lze v hlavních rysech shrnout vývoj situace v jižní Koreji v uplynulém období.

Jihokorejská revoluce je národně osvobozenecká revoluce proti americkým imperialistickým agresorům a současně lidově demokratická revoluce proti lokajům amerického imperialismu – statkářům, kompradorským kapitalistům a reakčním byrokratům – a jejich fašistické nadvládě. Základním úkolem této revoluce je vyhnat americké imperialistické agresívní síly z jižní Koreje, odstranit jejich koloniální nadvládu, svrhnout vojenskou fašistickou diktaturu a nastolit pokrokové společenské zřízení

a dosáhnout tak demokratického vývoje jihokorejské společnosti.

Američtí imperialisté jsou skutečnými vládci jižní Koreje, kteří se zmocnili veškeré moci v jižní Koreji, jsou prvořadým objektem boje jihokorejské revoluce. Okupace jižní Koreje americkými imperialisty a jejich koloniální nadvláda je základní příčinou všech utrpení a bídy jihokorejského lidu. Dokud nebudou američtí imperialističtí agresoři vyhnáni z jižní Koreje a jejich koloniální nadvláda nebude smetena, nemůže se jihokorejský lid zbavit nynějšího ubohého postavení. Malá hrstka statkářů, kompradorských kapitalistů a reakčních byrokratů v jižní Koreji věrně provádí agresívní politiku amerických imperialistů a pod jejich záštitou utiskuje a krutě vykořisťuje jihokorejský lid.

Hnací silou jihokorejské revoluce je dělnická třída a její spolehlivý spojenec — rolnictvo, pokroková studující mládež, inteligence, vlastenecky smýšlející národní kapitalisté a příslušníci třídy drobných vlastníků, kteří se stavějí proti americkému imperialismu a jeho lokajům.

Revoluční boj v jižní Koreji je spravedlivým bojem dělníků, rolníků, pokrokové studující mládeže, inteligence, vlastenecky smýšlejících vojáků, vlastenecky smýšlejících národních kapitalistů a příslušníků třídy drobných vlastníků a dalších vrstev jihokorejského lidu proti americkým imperialistickým agresívním silám a s nimi spolčeným statkářům, kompradorským kapitalistům a reakčním byrokratům.

Od osvobození až do současnosti pokračoval jihokorejský lid neúnavně v revolučním boji proti americkému imperialismu a jeho přisluhovačům.

Zejména v poválečných letech vstoupil revoluční boj jihokorejského lidu postupně do nového stadia rozvoje, razil si cestu v těžkých zkouškách, rozšiřuje tyto úspěchy. Inspirován úspěchy socialistické revoluce a výstavby socialismu v severní polovině země, jihokorejský lid po válce neustále odvážně bojoval proti americkému imperialismu a jeho loutkám za politickou svobodu, demokratická práva a sjednocení země.

V průběhu tohoto boje prolili jihokorejští revolucionáři a lid mnoho krve a nejednou zakusili bolestné nezdary. Ale jejich

oběti a nezdary nebyly nijak marné, postupně je naučily pochopit cennou pravdu revolučního boje, že krutý nepřítel může být poražen jen organizovanou silou.

Jihokorejští revolucionáři naléhavě pociťovali nutnost vybudovat stranu, která by pevněji sjednotila revoluční síly v jeden celek a poskytla boji jednotné vedení, a aktivně bojovali za její zrod. Jako výsledek neúnavného boje jihokorejských revolucionářů a jako výraz nutné potřeby z hlediska rozvoje jihokorejského revolučního hnutí vznikla v prosinci roku 1952 Pokroková strana, jakožto legální politická strana jihokorejských revolucionářů.

Pokroková strana vytyčila program boje, jehož hlavní obsah jsou antiimperialismus, antifašismus a mírové sjednocení, a zahájila účinný boj za stmelení vlasteneckých demokratických sil v různých vrstvách proti politice národního rozkolu a fašizace, prováděné americkými imperialisty a jejich pochopy. V širokých vrstvách jihokorejského lidu se zvýšila prestiž Pokrokové strany a zejména program mírového sjednocení, který tato strana vytyčila, se těšil velké podpoře jihokorejské veřejnosti. Dokázala to nezvratně skutečnost, že v loutkových presidentských „volbách" v roce 1956 získal „kandidát" Pokrokové strany přes dva milióny hlasů, tedy o málo méně než Li Syn Man, věrný přisluhovač amerického imperialismu, a to přes násilí, triky a podvody amerických imperialistů a jejich náhončích. To zřetelně ukázalo, že jihokorejský lid byl proti koloniální fašistické nadvládě amerického imperialismu a jeho politice národního rozdělení a toužebně si přál mírové sjednocení vlasti a demokratický rozvoj společnosti. Američtí imperialisté a jejich přisluhovači, kteří se obávali rychle sílícího a rostoucího vlivu Pokrokové strany mezi jihokorejským lidem, zahájili krvavé represálie, barbarsky pozatýkali a uvěznili mnoho jejich členů, zavraždili jejího vůdce Čo Bong Ama a stranu násilně rozpustili. V důsledku toho přestala Pokroková strana v lednu 1958 existovat. I když Pokroková strana nedokázala přeměnit bojový duch jihokorejského lidu proti nepříteli v masové revoluční hnutí a podniknout účinné kroky k zachování vlastních revolučních sil, dala významný podnět k dalšímu posílení proudu za sjednocení vlasti a rozvoje

boje lidu proti americkému imperialismu a proti diktatuře v jižní Koreji.

Po rozpuštění Pokrokové strany ještě více zesílily represálie amerických imperialistů a jejich pomahačů proti vlastenecky smýšlejícímu lidu jižní Koreje. Ale přes nejrůznější těžkosti a zkoušky se neúnavně dále rozvíjel revoluční boj lidu jižní Koreje a revoluční síly rostly neustále.

Lidové povstání v dubnu 1960 bylo novým mezníkem v postupu jihokorejského revolučního hnutí. Dubnové lidové povstání bylo výbuchem zloby a nenávisti jihokorejského lidu, která se dlouhou dobu hromadila pod koloniálním panstvím amerických imperialistů a jejich lokajů, byl to masový boj odporu proti americkému imperialismu za záchranu vlasti, jehož se zúčastnily mnohamiliónové široké masy v celé jižní Koreji. Loutková vláda starého lokaje amerického imperialismu Li Syn Mana byla hrdinným bojem lidových mas jižní Koreje, včetně studující mládeže a inteligence, nakonec svržena. Bylo to první vítězství, jehož dosáhl jihokorejský lid ve svém boji proti americkému imperialismu a za záchranu vlasti po válce. Dubnové lidové povstání bylo jasnou demonstrací hrdinského ducha jihokorejského lidu a ukázalo, že spojí-li lidové masy svou sílu a povstanou proti utlačovatelům, mohou zničit jakoukoliv baštu nepřítele. Povstáním z 19. dubna se ještě více prohloubila krize koloniální nadvlády amerického imperialismu v jižní Koreji a situace se změnila ve prospěch revoluce.

Po dubnovém lidovém povstání sílil revoluční nástup vlastenců a lidových mas jižní Koreje každým dnem, na scénu vstupovaly pokrokové politické síly a v průběhu toho vznikla Socialistická masová strana. Pod vedením jihokorejských revolucionářů vytyčila Socialistická masová strana jako aktuální úkol vytvoření jednotného demokratického státu na základě nezávisle národní linie a rozvinula intenzivní organizační a politickou činnost, aby zaměřila nástup lidu na vlastenecké hnutí za nezávislé sjednocení vlasti. Strana vytvořila „Ústřední radu pro nezávislé národní sjednocení", koalici jednotné fronty širokých demokratických sil, a organizovala a řídila společný boj všech vrstev lidu proti americkému imperialismu a jeho lokajům. Pod vedením

Socialistické masové strany zachvátily prudké plameny boje celou jižní Koreu a studující mládež a lid jižní Koreje vedly hrdinný boj za stržení přehrad mezi severem a jihem pod hesly „Sjednocení je jediná cesta k životu", „Pojďme na sever, přijďte na jih, sejdeme se v Pchanmundžomu!"

Socialistická masová strana však nedokázala rozvinout revoluční nástup studující mládeže do boje za skoncování s okupací jižní Koreje americkým imperialismem, svržení mašinérie jeho koloniální nadvlády a za nastolení demokratické vlády, ani nedokázala organizovat a zmobilizovat k takovému boji široké masy všech vrstev obyvatelstva včetně dělníků a rolníků. Když američtí imperialisté podnítili reakční vojenské gangstery k provedení kontrarevolučního „vojenského převratu" a k fašistickému útoku na revoluční síly, nedokázala jim Socialistická masová strana zasadit rozhodný protiúder, a tak nakonec byl boj studující mládeže potlačen.

Po „vojenském převratu" ze 16. května sáhli američtí imperialisté a jejich přisluhovači k otevřené fašistické nadvládě v jižní Koreji. Pošlapali i ty nejzákladnější demokratické svobody a práva jihokorejského lidu a násilně rozpustili pokrokové politické strany a veřejné organizace, zavřeli tiskové orgány a nevybíravě zatýkali, věznili a ubíjeli statisíce revolucionářů a vlastenecky smýšlejících lidí. Tímto barbarským útlakem nepřátel byla Socialistická masová strana zničena a revoluční síly v jižní Koreji utrpěly těžké ztráty.

V procesu tohoto boje v poválečných letech jihokorejští revolucionáři a vlastenci nabyli většího uvědomění a získali mnoho významných poučení a cenných zkušeností z boje. Historická zkušenost jihokorejského revolučního hnutí jasně ukázala, že v boji o moc neexistuje pokojný přechod a že revoluce nemůže být dovedena k vítězství pouhým masovým hnutím. Pod záštitou amerických imperialistů střídající se jihokorejští reakční vládcové chladnokrevně vraždili pokrokové osobnosti, za nimiž stál lid, kdykoliv se naskytla sebemenší možnost, že by se mohly pokusit převzít moc; kdykoliv vypuklo masové hnutí lidu, toužícího po sjednocení země a stavějícího se proti koloniálnímu panství amerického imperialismu, odpověděli pokaždé bar-

barskými represáliemi. Pokroková strana byla také ihned rozbita, jakmile získala popularitu ve volbách svým heslem sjednocení vlasti, a Socialistická masová strana byla rovněž násilně rozpuštěna, když vedla široké masy do vlasteneckého boje za sjednocení vlasti a zvýšila se její prestiž mezi lidem. Obvyklou praxí nepřítele je, že sahá k teroru proti těm, kdo se přiklánějí k revolučnímu stanovisku v zájmu své vlasti a národa. Krátce po osvobození zavraždili Rjo Un Hjonga jen z toho důvodu, že se stavěl za mírové sjednocení vlasti, jakož i Kim Kua, když se stal stoupencem pokroku po účasti na společné konferenci severokorejských a jihokorejských politických stran a veřejných organizací. Revolucionáři a vlastenecký lid v jižní Koreji si jasněji uvědomili, že za situace, kdy reakční jihokorejští vládcové se nevzdají své nadvlády po dobrém a kdy naopak zoufale sahají ke kontrarevolučnímu násilí, aby udusili pokrokové síly, mohou dobýt moc jedině metodami revolučního boje. Vyvodili cenné poučení, že pro vítězství revoluce musí vést aktivně masový boj za demokratizaci a proti fašismu nepřátel revolučním násilím.

Zejména lidové povstání z 19. dubna a následující vývoj situace poskytly vážné poučení, že lid může získat demokratické svobody a práva jedině rozhodným revolučním bojem za vyhnání amerických imperialistických agresorů z jižní Koreje a za svržení koloniálního panství amerického imperialismu a že tento boj bude vítězný jedině tehdy, když budou široké masy lidu včetně dělníků, rolníků a studující mládeže mobilizovány pod vedením marxisticko-leninské strany, předvoje dělnické třídy.

Jihokorejští revolucionáři správně uplatnili cenné zkušenosti a poučení, získané za cenu krve v boji proti nepříteli, a nezlomeni ani krutými represáliemi militaristicko-fašistických vládců usilovali ze všech sil o rozvoj revolučního boje. Nalezli ve vytvoření marxisticko-leninské strany dělnické třídy klíč k překonání zásadní slabosti předchozích revolučnich hnutí v jižní Koreji a k úspěšnému postupu revoluce a uspíšili výstavbu Revoluční strany sjednocení, překonávajíce všechny těžkosti a překážky.

Revoluční strana sjednocení se jakožto jednotná marxisticko-leninská strana, strana dělnické třídy, zrodila z těžkého

revolučního boje revolucionářů a lidu jižní Koreje proti americkým imperialistům a jejich pomahačům. Vznikem marxisticko-leninské strany dělnické třídy dostaly široké masy utiskovaného a vykořisťovaného lidu v jižní Koreji skutečného obránce svých třídních a národních zájmů a jihokorejský lid získal spolehlivý politický štáb ve svém revolučním boji za svobodu a osvobození.

Politický postoj Revoluční strany sjednocení a její bojové cíle jsou jasně vyjádřeny v manifestu a programu Revoluční strany sjednocení, vydaném jménem jejího ústředního výboru v Soulu loni v srpnu.

Manifest a program Revoluční strany sjednocení zdůraznil, že vůdčí myšlenkou strany je marxisticko-leninská idea čučche, a objasnil, že nejvyšším cílem strany je vybudování socialistické a komunistické společnosti a bezprostředním cílem svržení zkorumpovaného koloniálního polofeudálního společenského zřízení a vytvoření lidově demokratického zřízení na jeho troskách na základě uskutečnění lidově demokratické revoluce proti americkému imperialismu a fašistické nadvládě v jižní Koreji, a dále dovršení velkého díla sjednocení vlasti, jež je přáním a tužbou národa.

Cíl a program boje, vytyčený Revoluční stranou sjednocení, vyjadřuje zákonitý požadavek sociálně ekonomického rozvoje a společné tužby všech vrstev obyvatelstva v jižní Koreji. Je proto společným politickým programem všech vlasteneckých demokratických sil v jižní Koreji, bojujících proti koloniální nadvládě amerických imperialistických agresorů, za demokratický rozvoj společnosti a za nezávislé mírové sjednocení vlasti, a je cílem boje všeho jihokorejského lidu.

Organizace Revoluční strany sjednocení se aktivně účastnily povstání ze 3. června 1964 proti zrádcovským „jihokorejsko-japonským jednáním", boje ze srpna 1965 za odmítnutí „jihokorejsko-japonských dohod", boje proti loutkovým presidentským „volbám" a „volbám" do loutkového národního shromáždění v roce 1967 a mnoha dalších bojů a hrají dnes vedoucí úlohu v revolučním boji jihokorejského lidu. V průběhu bojů se strana neustále revolučně zocelovala a dále se zvýšil její vliv a důvěra mezi jihokorejským lidem.

Jihokorejští revolucionáři dnes upevňují organizace Revoluční strany sjednocení a současně kolem ní seskupují vlastenecký lid a vedou hrdinný boj proti americkým imperialistům a za záchranu vlasti v ilegalitě, v horách, ve věznicích a na popravištích.

Soudruzi! Aby byla rozbita kontrarevoluce a dosaženo vítězství revoluce v jižní Koreji, je nutné neustále upevňovat revoluční síly. Jedině když jsou síly revoluce patřičně připraveny, je možné včas odrazit kontrarevoluční ofenzívu nepřítele a přivítat velkou revoluční událost v připravenosti.

Nejdůležitější v přípravě revolučních sil je upevňovat marxisticko-leninskou stranu, štáb revoluce, a seskupováním dělníků a rolníků pevně kolem ní vybudovat silnou armádu hlavních sil revoluce. Jihokorejští revolucionáři se musí snažit rozšiřovat a upevňovat síly strany všude, kde jsou dělníci a rolníci a další revoluční masy, a zakořenit se hluboko mezi masy. Aby byla rozšířena a upevněna základna strany, je nutné pokračovat ve vytváření různých masových organizací pracujících a upevňovat je.

Je žádoucí dobře budovat hlavní oddíl revoluce a současně spojovat všechny vrstvy, jež mají zájem na revoluci, v jedinou politickou sílu. Jedině tak může být důsledně izolována kontrarevoluce a zabezpečena absolutní převaha revolučních sil. Revoluční organizace v jižní Koreji musí udělat vše, aby vytvořily protiamerickou jednotnou frontu pro záchranu vlasti, do níž by se zapojily všechny vlastenecké politické strany, veřejné organizace, různé vrstvy mas a jednotlivé osobnosti pod praporem antiimperialismu, antifašismu a demokratizace. Zejména musí aktivně usilovat o pevné sjednocení studující mládeže v řadách revoluce a vytvořit těsné organizační pouto mezi nimi, dělníky a rolníky, kteří jsou hlavní silou revoluce.

Revoluční síly mohou neustále růst a sílit, jedině když se rozvíjí rozsáhlý masový boj. Jedině v plamenech aktivního revolučniho boje se zvyšuje politické uvědomění lidových mas a urychluje se jejich organizační spojení, rostou řady jádra revoluce a upevňuje se bojeschopnost revolučních organizací. Čím naléhavější je úkol upevňování a rozvíjení revolučních sil v jižní

Koreji, tím aktivněji je třeba organizovat a rozvíjet masový boj proti americkým imperialistickým agresorům a jejich lokajům a zabezpečovat správné strategické a taktické vedení tohoto boje. Zde je důležité, aby daná situace byla analyzována a posuzována vědecky, aby správným přihlížením k požadavkům rozvoje revoluce a ke stupni uvědomělosti mas byla vytyčována tomu odpovídající bojová hesla a voleny správné formy a metody boje, aby se obratně využívalo vnitřních rozporů a slabin nepřítele a všech dalších možností. Jihokorejští revolucionáři a lid by měli aktivně rozvíjet revoluční hnutí správným kombinováním různých forem a metod boje — bojů politických i ekonomických, legálních, pololegálních i ilegálních, násilných i nenásilných, ve velkém i v malém měřítku.

Důležitým úkolem, který stojí před jihokorejskými revolucionáři a vlastenci v současné době, je aktivní rozvíjení masového boje za demokratizaci společnosti, proti koloniální nadvládě amerického imperialismu a fašistickému útlaku, prováděnému jeho přisluhovači. Je důležité, aby politický boj proti americké imperialistické koloniální nadvládě a vojensko-fašistické diktatuře a za dosažení demokratických práv, včetně svobody projevu, tisku, shromažďování, sdružování a demonstrací, byl organicky spjat s hospodářským bojem pracujících mas za právo na existenci, aby boj studující mládeže za politické svobody se stal cílevědomějším, uvědomělejším a aby její demokratické hnutí bylo zároveň těsně spojeno s politickým bojem dělníků a rolníků. Je také nutno vybudovat revoluční síly, aby mohlo být rozdrceno kontrarevoluční násilí revolučním násilím a aby bylo vždy možno násilí čelit násilím.

Jestliže jihokorejští revolucionáři a lid v bojích pevně vybudují politickou armádu a budou neustále rozmnožovat revoluční síly, budou moci uvítat rozhodující hodinu revoluce v připravenosti. Nakonec tak svrhnou nynější reakční režim a nastolí lidově demokratickou vládu a tím dosáhnou cílů jihokorejské revoluce.

Je jisté, že jihokorejská revoluce nedosáhne svého vítězství snadno. Má před sebou ještě svízelnou cestu. Ale žádné horečné úsilí nepřítele, žádné překážky a utrpení nemohou přehradit

cestu jihokorejských revolucionářů a vlastenců, kteří povstali ke svatému boji za svobodu a osvobození v hlubokém přesvědčení o spravedlnosti své věci, a zastavit vítězný postup jihokorejské revoluce.

Lidé v jižní polovině země nejsou ve svém revolučním boji sami, mají mocnou revoluční základnu v severní polovině země. Jihokorejská revoluce je samozřejmě bojem samotného jihokorejského lidu za jeho osvobození z národnostního i třídního útisku a vykořisťování americkými imperialistickými agresory a jejich náhončími. Utlačované a vykořisťované lidové masy mohou dosáhnout svobody a osvobození jedině svým revolučním bojem. Proto je třeba, aby jihokorejskou revoluci za všech okolností prováděl hlavně jihokorejský lid sám. Ale lidé v severní polovině země, jako příslušníci téhož národa, mají povinnost a odpovědnost aktivně podporovat jihokorejský lid v jeho revolučním boji. Všeobecná mezinárodní situace se nyní mění v neprospěch kontrarevoluce a ve prospěch revoluce a pokrokové národy všech světadílů odsuzují americký imperialismus za jeho agresivní politiku v jižní Koreji a důrazně podporují a povzbuzují jihokorejský lid v jeho spravedlivém osvobozeneckém boji.

Rozklad americké imperialistické koloniální nadvlády jistě nastane a vítězství revoluční věci lidu v jižní Koreji bude jistě dosaženo.

Soudruzi!

Rozdělení země a národní rozkol, způsobený okupací jižní Koreje americkými imperialisty, přinášejí nejen jihokorejskému lidu nesnesitelné neštěstí a utrpení, ale velké národní pohromy všemu korejskému lidu a vytvářejí vážné překážky jednotnému rozvoji korejské společnosti jako celku.

Sjednocení rozdělené vlasti je největším národním úkolem všeho korejského lidu v současném údobí, nejnaléhavějším úkolem, jehož řešení nestrpí žádný odklad.

Linie naší strany v otázce sjednocení vlasti je již ve světě široce známa. Prohlašovali jsme nejednou, že dostanou-li se v jižní Koreji k moci demokratické osobnosti s národním uvědoměním a budou požadovat stažení amerických vojsk, propustí

politické vězně a zaručí demokratické svobody, jsme ochotni jednat s nimi o otázce mírového sjednocení vlasti kdykoliv a kdekoliv. I po vojenském fašistickém puči, který provedli nynější jihokorejští vládci, jsme předložili nanejvýš spravedlivé, rozumné a racionální návrhy na sjednocení vlasti a trpělivě jsme usilovali o jejich uskutečnění v naději, že zanechají vlastizrádné a přisluhovačské činnosti a zaujmou skutečně národní postoj. Navrhovali jsme nejednou jihokorejským úřadům, aby po stažení americké imperialistické agresivní armády z jižní Koreje snížily sever i jih počet svých vojsk na 100000 mužů nebo méně, uzavřely mezi sebou dohodu o zřeknutí se použití síly proti druhé straně, uskutečnily různá opatření včetně hospodářské a kulturní výměny a umožnění vzájemných návštěv jednotlivých osob mezi severem a jihem, a vytvořily jednotnou demokratickou vládu na základě svobodných voleb na severu i na jihu, jakmile by byly zajištěny základní podmínky pro dosažení sjednocení vlasti mírovými prostředky v souladu se samostatnou vůlí korejského lidu. Navrhovali jsme, aby v případě, že z nějakého důvodu by nemohly být hned provedeny všeobecné volby v severní a jižní Koreji, byla aspoň vytvořena nejprve konfederace severní a jižní Koreje jako jeden z přechodných kroků k vyřešení naléhavých záležitostí společného národního zájmu a uspíšení sjednocení vlasti.

Jihokorejští vládci však po každé ignorovali naše spravedlivé návrhy, vyjadřující jednomyslnou touhu celého národa, a stavěli se zarputile proti nezávislému, mírovému sjednocení vlasti.

Jihokorejské loutky pod záštitou amerických imperialistů a japonských militaristů tvrdí, že sjednocení Koreje musí být „sjednocení na základě vítězství nad komunismem“ a že je nutné k němu shromažďovat síly. Křičí, že je proto nutné podniknout akce na „ochranu“ jižní Koreje proti vykonstruované tzv. „hrozbě agrese proti jihu“. Je to pouhá kouřová clona, která má zakrýt jejich úmysl rozdrtit jihokorejskou revoluci a dále jejich agresivní záměr napadnout severní polovinu republiky ozbrojenou silou. Pod takovými absurdními záminkami se nepřítel pokouší prodloužit na věčné časy okupaci jižní Koreje americkými

imperialistickými agresivními vojsky a na druhé straně zvyšuje a posiluje ve velkém ozbrojené síly agrese, rozšiřuje vojenská zařízení a horečně stupňuje válečné přípravy v jižní Koreji.

„Sjednocení na základě vítězství nad komunismem", po němž hlučně volají jihokorejští vládci, znamená „sjednocení" po likvidaci komunismu. Je to fantazírování za bílého dne a pouhé nesmyslné povídání omezenců. Lid v severní části republiky se řídí komunistickými myšlenkami jako svou vůdčí zásadou již 25 let, vybudoval bohatý a silný svrchovaný a nezávislý stát a vytvořil si nový, šťastný život. Komunistické myšlenky již pevně uchvátily srdce lidu severní poloviny republiky a staly se nezničitelnou velkou materiální silou. Sjednocovat zemi s vyloučením komunistů v Koreji znamená ve skutečnosti odmítat sjednocení a ponechávat jižní Koreu natrvalo jako kolonii v rukou amerického imperialismu.

Pokud jde o tak zvaný „program mírového sjednocení", tak vychvalovaný v poslední době jihokorejskými loutkami, je to pouhá úskočná propaganda, vyrobená od začátku do konce ze lží a klamu, postrádající jakoukoliv koncepci řešení otázky sjednocení vlasti. Cílem jejich humbuku o nějakém „programu mírového sjednocení" je utlumit den ze dne sílící snahy o nezávislé mírové sjednocení v jižní Koreji, zakrýt vlastní zrádcovství vůči zemi a národu a odvrátit pozornost světové veřejnosti, podporující naše návrhy na sjednocení vlasti.

Jak můžeme jednat o otázce sjednocení země s těmi vlastizrádci, kteří brání nezávislému, mírovému sjednocení země a bodáky potlačují boj jihokorejského lidu za sjednocení vlasti, vyslovují se pro trvalou okupaci jižní Koreje americkými vojsky, přivádějí do jižní Koreje dokonce agresivní síly japonského militarismu, prodávají své krajany do ciziny jako otroky, posílají jihokorejské mladé lidi a dospělé do agresivní války ve Vietnamu jako štít, který má chránit proti střelám americké imperialisty?

Mírové sjednocení země je naprosto nemyslitelné, dokud bude v jižní Koreji americká imperialistická agresivní armáda a nynější loutky.

Pro dovršení věci sjednocení vlasti je nutné vyhnat z jižní

Koreje americké imperialistické agresory, hlavní překážku sjednocení naší vlasti, a zlikvidovat jejich koloniální nadvládu, svrhnout nynější vojensko-fašistickou diktaturu a zvítězit v revoluci. Až bude takto v jižní Koreji nastolen skutečně lidový režim, bude sjednocení naší vlasti hladce dosaženo spojeným úsilím socialistických sil v severní polovině republiky a vlasteneckých demokratických sil v jižní Koreji.

Žádnými šílenými manévry nemohou američtí imperialisté a jejich náhončí zlomit pevné bojové odhodlání korejského lidu bojujícího za jednotu vlasti. Všechen lid severní i jižní Koreje v pevném sepětí bude odhodlaně bojovat proti americkým imperialistům a jejich přisluhovačům a tak určitě zmaří podlé machinace nepřítele, který chce zachovat rozdělení národa na věčné časy, a za každých okolností sjednotit vlast.

IV. ZA UPEVŇOVÁNÍ SEMKNUTOSTI S MEZINÁRODNÍMI REVOLUČNÍMI SILAMI

Soudruzi!

V uplynulém funkčním období naše strana včas a správně hodnotila měnící se složitou mezinárodní situaci, prováděla správnou zahraniční politiku a vykonala velkou práci v oblasti mezinárodních vztahů. Nezávislá a zásadová zahraniční politika strany se těší podpoře mnoha revolučních organizací a národů světa a dále upevnila mezinárodní postavení naší země. Podařilo se nám získat mnoho revolučních soudruhů a přátel v mezinárodním měřítku a mezinárodní solidarita s naší revolucí se stále upevňuje. Je to výsledek vytrvalého úsilí, jež naše strana vyvíjí pro jednotu s mezinárodními revolučními silami, a nezvratný důkaz správnosti zahraniční politiky naší strany.

Mezinárodní podmínky naší revoluce zůstávají dodnes složité a napjaté. Všeobecný trend vývoje se však mění ve prospěch lidu bojujícího za mír a demokracii, národní nezávislost a socialismus a v neprospěch sil imperialismu a reakce. Hlavním rysem současné mezinárodní situace je, že revoluční proti-

imperialistický boj národů den ze dne sílí, zatímco se dále stupňuje politika agrese a války imperialismu v čele s imperialismem americkým.

Všechny události, k nimž došlo na mezinárodním poli v posledních letech, odhalují stále jasněji agresivní a loupeživý charakter imperialismu, především imperialismu amerického. Agresivní ambice amerického imperialismu neznají meze. V neměnném cíli ovládnout celý svět natahuje americký imperialismus svá agresivní chapadla po všech kontinentech, do všech oblastí, do všech zemí světa, ať je to v Asii nebo na Blízkém a Středním východě, v Africe nebo Latinské Americe, v Evropě nebo Oceánii, ve velkých nebo malých zemích a zběsile provokuje proti veliké věci míru a demokracie, národní nezávislosti a socialismu. Souběžně s tím, jak americký imperialismus slábne a jak se jeho postavení zhoršuje, sahá ještě zoufaleji ke své politice agrese a války.

Američtí imperialisté sledují otevřeně „politiku síly" a na druhé straně vyvěšují okázalé štíty s nápisy jako je „mír", „jednání", „styky" a spouštějí hluk o tzv. „strategii míru". Je to však jen jejich stereotypní klamný trik, který má zakrýt jejich pravou tvář agresorů a odvrátit od ní pozornost světa. „Mírová strategie" amerického imperialismu znamená jen pozměněnou formu strategie válečné. Právě ve jménu krásného slova „mír" vedou američtí imperialisté barbarské agresivní války proti pokrokovým národům a pod krásným jménem „míru" zintenzivňují politickou a ideologickou diverzi proti jiným zemím.

Americký imperialismus je nejkrutějším a nejcyničtějším agresorem a lupičem současné doby, prvořadým společným nepřítelem všech pokrokových národů světa.

Na mezinárodním poli není dnes naléhavějšího úkolu, než je boj proti politice agrese a války, prováděné americkým imperialismem. Jen rozhodným bojem proti americkým imperialistickým silám agrese je možné ubránit mír ve světě a dosáhnout vítězství jak v boji za národní osvobození a nezávislost, tak v boji za demokracii a socialismus.

Dnes se stal boj národů proti válečnické a agresivní politice amerického imperialismu nezadržitelným trendem naší doby. Plameny protiimperialistického boje za národní osvobození vysoko šlehají mezi národy Asie, Afriky a Latinské Ameriky, v kapitalistických zemích sílí dělnické hnutí a stále více mírumilovných národů povstává do boje proti politice agrese a války imperialismu v čele s imperialismem americkým. Protiválečné hnutí lidu nabylo masového charakteru i ve Spojených státech samých. Americký imperialismus dostává údery ve všech oblastech světa a dostává se do slepé uličky ve vnitřní i mezinárodní politice.

Aby byla zastavena a zmařena agresivní a válečná politika amerického imperialismu, je třeba vést ještě aktivnější a ještě rozsáhlejší protiamerický boj všude na světě, v Asii i Evropě, v Africe i Latinské Americe, v malých zemích i ve velkých. Především je třeba energicky rozpoutat v měřítku celého světa protiválečné hnutí proti zločinné agresi amerického imperialismu ve Vietnamu, a všechny protiimperialistické síly by měly ještě aktivněji podporovat národy bojujících zemí, včetně národů Indočíny. Současně by všechny mírumilovné státy a pokrokové národy světa měly rozhodněji bojovat proti agresivním manévrům amerického imperialismu v rozdělených zemích. Americkou imperialistickou politiku agrese a války je možno úspěšně zmařit a světový mír a bezpečnost je možno zachovat a upevnit jedině tehdy, rozhoří-li se intenzivně plameny protiimperialistického, protiamerického boje ve všech částech světa, kde se americký imperialismus usadil, budou-li všechny protiimperialistické síly energicky podporovat a povzbuzovat revoluční boj národů.

Soudruzi! Asie se nyní stala dějištěm nejrozhořčenějších bojů proti imperialismu a hlavní arénou revolučního protiimperialistického boje. Američtí imperialisté zaměřují ostří agrese proti Asii právě proto, že v této oblasti je mnoho revolučních a bojujících zemí, že se prudce rozvíjí revoluční protiimperialistické hnutí a že panství imperialismu je otřeseno v samých základech.

Američtí imperialisté se ze všech sil zoufale snaží zadržet rychlý růst revolučních sil a zachovat své koloniální panství v Asii. Snaží se na jedné straně zintenzivnit ideologické a kulturní pronikání do těch zemí, které jsou ideologicky slabé a nezaujímají rozhodný protiimperialistický postoj, aby je rozložili

zevnitř, a na druhé straně chtějí zbraněmi zničit jednu po druhé ty asijské země, které uskutečňují revoluci.

Odhalujíce otevřeně svou lupičskou podstatu, pokračují američtí imperialisté nejen ve své zločinné agresivní válce proti vietnamskému lidu, ale dále stupňují ozbrojenou intervenci v Laosu a v poslední době vrhli své agresivní ozbrojené síly a žoldáky svých satelitů do nezastřené ozbrojené invaze do Kambodže. Tím byla válka rozšířena na celou Indočínu. Američti imperialisté podnikají denně provokativní akce ve snaze rozpoutat novou agresivní válku v Koreji, nadále okupují Tchajwan, nedílnou součást území Čínské lidové republiky, a neustále stupňují agresivní činy proti čínskému lidu.

Ve snaze zakrýt svou politiku agrese v Asii, chvástají se současní američtí vládci jakousi změnou své politiky. Ale není a za žádných okolností nemůže byt žádná změna v agresivní politice, kterou provádí americký imperialismus v Asii. Jedinou změnou, byla-li vůbec nějaká, je další zesílení její agresivity a lstivosti. Imperialismus USA zesiluje svou agresi tím, že mobilizuje přímo své ozbrojené síly, a současně sleduje mnohem zrůdnější cíl — uskutečňovat své agresivní záměry v Asii bez potíží tím, že nechá „Asijce bojovat proti Asijcům" mobilizací svých satelitů a loutek v Asii včetně japonského militarismu v souladu s neslavně proslulou „novou asijskou politikou". V důsledku takovýchto agresivních manévrů amerických imperialistů se situace všude v Asii zhoršila do krajnosti a i obecný mír světa je ve vážném nebezpečí.

Žádná mírumilovná země a žádný pokrokový národ na světě nemůže přihlížet se založenýma rukama, jak američtí imperialisté rozšiřují válku na celé území Indočíny a stupňují agresivní manévry ve všech částech Asie, ale měly by povstat jako jeden muž k odhodlanému boji za zastavení a zmaření politiky války a agresivních manévrů, které provádí americký imperialismus. V této otázce není možné jakékoliv váhání nebo pasivita.

Americký imperialismus je strůjcem agrese v Asii a proto není možno zachovat a upevnit mír a bezpečnost v Asii bez boje proti americkým imperialistickým agresorům.

Aby byla zmařena agrese amerického imperialismu v Asii, je zejména důležité posílit bojovou solidaritu revolučních asijských zemí.

Národy asijských zemí mají skvělé tradice svého společného vítězného boje, vedeného již dávno proti imperialismu a za revoluci. Korejský a čínský lid bojovali společně proti japonskému imperialismu a rovněž společně bojovali proti americkému imperialismu a zvítězili nad nimi. Národy Indočíny bojovaly a zvítězily společně proti francouzskému i japonskému imperialismu a nyní bojují společně proti americké imperialistické agresi.

Agrese imperialismu USA způsobila, že se všechny asijské země, které uskutečňují revoluci, spojují dnes do jedné společné fronty proti americkému imperialismu. Národy všech revolučních asijských zemí, především Koreje, Číny, Vietnamu, Laosu a Kambodže, které jsou terčem přímé agrese amerického imperialismu, musí dále upevňovat jednotnou protiimperialistickou a protiamerickou frontu a vést rozhodný protiamerický společný boj, aby zasadily ještě energičtější kolektivní údery agresi amerického imperialismu v Asii. Je třeba tak vyhnat americké imperialistické agresory z jižní Koreje, Tchaj-wanu, jižního Vietnamu, Laosu, Kambodže a ze všech dalších oblastí Asie, kam vstoupili, a zmařit snahy amerického imperialismu o postavení Asijců proti Asijcům. Američtí imperialisté se nyní vychloubají svou mocí, ale jestliže jim národy asijských zemí, které uskutečňují revoluci, s podporou revolučních národů světa zasadí sjednocenými silami společné rány a vyvinou na ně nátlak, nedokáží se udržet a budou nakonec z Asie vyhnáni.

Dnes stojí před národy Asie a pokrokovými národy světa vedle úkolu zmařit agresi amerického imperialismu také velmi naléhavý úkol bojovat proti obnově japonského militarismu.

Japonský militarismus, opírající se o aktivní podporu amerického imperialismu, zvedl nyní znovu hlavu v Asii a den ze dne sílí nebezpečí japonského militarismu pro světový mír a nezávislost a bezpečnost asijských zemí. To nutně vyvolává velké znepokojení a obavy všech, komu leží na srdci mír v Asii a ve světě.

Japonský militarismus je zapřisáhlým nepřítelem asijských národů, který si ve své historii zvykl přepadat ostatní země,

opřen o podporu mocných imperialistických sil. V minulosti se japonští militaristé spojili s americkými a britskými imperialisty, pod jejichž záštitou okupovali Koreu, roztáhli svá agresivní chapadla po asijském kontinentě a způsobili nevyčíslitelná utrpení a pohromy národům Asie. Rovněž ve spiknutí a spolupráci s fašistickým Německem a Itálií rozpoutali válku v Tichomoří a rozběsnili se ve snaze stát se „vůdci" Asie. Japonský militarismus ztučněl agresí a válkou a válkou také nakonec zanikl. Historie zločinů spáchaných japonskými militaristy na asijských národech a na lidstvu celého světa je v paměti národů dosud živá.

Podobná zločinná historie japonských militaristů se obnovuje dnes znovu. Agresivní povaha japonského militarismu se nezměnila a nikdy se nezmění.

Za podpory amerického imperialismu vztahuje nyní vzkříšený japonský militarismus opět otevřeně svá agresivní chapadla po Koreji a dalších asijských zemích, bezmezně se rozpíná, aby uskutečnil svou starou chiméru tak zvané „sféry prosperity velké východní Asie". V současné době se hromadně zvyšují stavy agresivních ozbrojených sil Japonska podle požadavků „nové asijské politiky" amerického imperialismu a politiky expanze do zámoří, hlásané japonským militarismem. Znovuvyzbrojování japonských militaristů, zrychlující se v souladu s jejich krajně ambiciózními plány na ovládnutí Asie, se dostává den ze dne do vážnějšího stadia. Křičíce na všechny strany, že Japonsko má mít „vedoucí úlohu v Asii" a že je na čase, aby mělo „vojenské síly odpovídající potenciálu země", urychlují japonské reakční vládnoucí kruhy militarizaci a uspěšují stále více fašizaci vnitřní struktury země.

Zejména v posledních letech se ještě více upevnil reakční americko-japonský komplot, jehož cílem je agrese proti Asii. Taková komplicita amerických imperialistů a japonských militaristů je tím nebezpečnější, že americký imperialismus používá Japonska jako základny své agrese namířené proti Asii. Posilujíce dále svou politiku agrese a války v Asii, využívají američtí imperialisté stále aktivněji vojenského i ekonomického potenciálu Japonska, svého podřízeného spojence a své základny

pro vojenskou agresi, pro uskutečňování své agresivní politiky, a japonští militaristé se snaží uskutečnit své ambice na zámořské výboje v napojení na asijskou strategii amerického imperialismu. Horečné znovuvyzbrojování a agrese, do níž se vrhají japonští militaristé, jsou právě přímým produktem strategie imperialismu USA.

Japonsko se opět stává líhní nových agresí a nových válek v Asii a proto musí asijské národy vůči tomu zvýšit bdělost. V zámořské agresi japonského militarismu je naše země prvním terčem útoku. Japonští militaristé již začali pronikat do jižní Koreje, pod vedením amerického imperialismu vypracovali krajně dobrodružný válečný plán útoku na Koreu, veřejně spřádají komploty na vyslání svých ozbrojených agresivních sil na korejskou frontu a šli tak daleko, že prohlásili dokonce Korejskou lidově demokratickou republiku za své operační pásmo.

V současné době japonská reakce ve svých špinavých ambicích zámořské expanze beztrestně a podle libosti pokračuje všude na světě pod maskami „míru" a „pomoci" a zintenzivňuje své hospodářské a kulturní pronikání do zemí jihovýchodní Asie, Blízkého a Středního východu a do zemí Afriky a Latinské Ameriky. Pod maskou „přátel" národů Asie, Afriky a Latinské Ameriky lstivě usiluje o neutralizaci protiimperialistického boje národů těchto oblastí a rozložení jejich protiimperialistické fronty.

Boj proti japonskému militarismu je bojem za zachování míru v Asii a ve světě a je důležitým článkem boje za zmaření a překážení asijské strategie amerického imperialismu. Všechny mírumilovné národy světa musí dále zesílit boj proti americkému imperialismu a současně proti japonskému militarismu a jednotnými akcemi rozbít jeho agresivní ambice.

Není možno pěstovat jakékoliv iluze pokud jde o vládnoucí reakční kruhy v Japonsku ani v ně vkládat jakékoliv naděje. Je nezměnitelným zákonem imperialismu, že monopolistický kapitál se vydá cestou zahraniční agrese, jakmile dovrší svou expanzi uvnitř země. Pokud jde o japonský monopolistický kapitál, rozbujel se do krajnosti a obnovil svou hegemonii. Znovuvyzbrojování japonského militarismu a jeho politika zahraniční ex-

panze se uskutečňuje právě na základě tohoto vzkříšení monopolistického kapitálu v Japonsku a vytvoření jeho systému nadvlády.

Nedbat agresivity japonského militarismu a vyhýbat se boji proti němu, přikrašlovat reakční vládu v Japonsku a udržovat s ní těsné styky vede k dalšímu zvětšování nebezpečí války v Asii a povzbuzování jeho zámořské expanse. Výsledkem by bylo rovněž posílení pozic amerického imperialismu v Asii a oslabení celkového protiimperialistického boje.

Znovuvyzbrojování japonského militarismu a jeho agresivní akce v zámoří musí být rozhodně zastaveny a americko-japonské agresivní spiknutí musí být rozhodně zmařeno. Zejména je třeba strhnout japonským militaristům masku „míru", izolovat je na mezinárodním poli a jasně odhalit a důsledně rozdrtit jejich manévry směřující k rozložení protiimperialistické fronty.

Pro boj proti japonskému militarismu a rozbití agresivního spiknutí americko-japonských reakcionářů je nutné podporovat boj japonského lidu a posilovat solidaritu s ním. Boj japonského lidu zasazuje těžké rány agresi amerického imperialismu proti Asii a obnovování japonského militarismu a významně přispívá věci míru v Asii a ve světě.

Korejská strana práce a korejský lid velmi bděle sledují nebezpečný vývoj událostí v Japonsku. Naše strana a náš lid nikdy nestrpí opakování agrese japonského militarismu a budou důsledně pokračovat v boji proti těmto manévrům. Zejména budeme bojovat až do konce v pevné jednotě s japonským lidem a všemi ostatními protiimperialistickými revolučními silami v Asii, abychom zmařili a rozdrtili spiknutí a intriky japonské reakční vlády, která spolupracuje s americkým imperialismem a aktivně se účastní jeho agresivních akcí proti Koreji, a abychom dosáhli zrušení zločinné „jihokorejsko-japonské smlouvy", uzavřené v důsledku manipulací amerického imperialismu.

Japonští militaristé v dohodě s americkým imperialismem úporně usilují o to, aby mohli napadnout Koreu a další asijské země a aby se stali „vůdci" Asie, ale to jsou jen jejich plané sny.

Dnešní Asie není zaostalou Asií včerejška. Minuly doby, kdy se imperialisté chovali v Asii jako páni. Stamilióny lidí

v Asii, utlačovaných a olupovaných po dlouhou dobu imperialismem, rozhodně povstaly, aby zaujaly své místo na scéně dějin. Politická, hospodářská a vojenská moc Korejské lidově demokratické republiky a Čínské lidové republiky se nesrovnatelně zvýšila, prudké plameny osvobozeneckého boje národů Indočíny v čele s hrdinným vietnamským lidem šlehají s nezadržitelnou silou a japonský lid se stále více probouzí ve svém revolučním uvědomění. Žádná imperialistická síla nemůže podrobit národy Asie a zlomit jejich spojené síly. Dnes se asijské národy prosadily jako velká revoluční síla naší doby, která imperialismus a kolonialismus pohřbí. Jestliže se přes výstrahu asijských národů světa japonští imperialisté vrhnou znovu na dobrodružnou cestu agrese proti Koreji a ostatním asijským zemím, skončí tím, že budou definitivně rozdrceni velikými revolučními silami asijských národů.

Aby byli imperialisté v čele s americkým imperialismem poraženi, je třeba dále upevňovat solidaritu nejen mezi národy asijských zemí, které provádějí revoluci, ale také mezi národy všech zemí světa, které uskutečňují revoluci, které bojují. Američtí imperialisté se bojí především těchto spojených sil revolučních národů světa. Proto sahají ke strategii, jejímž cílem je za použití všech triků zabránit spojení sil zemí, uskutečňujících revoluci, a bojujících zemí a porazit revoluční síly jednu po druhé. Tato strategie imperialistů USA musí být rozhodně zmařena.

Národy revolučních zemí Asie, bojující arabské národy včetně palestinského lidu, národy Afriky a Latinské Ameriky, které bojují za svobodu a osvobození, jakož i všechny ostatní revoluční národy světa se musí pevně semknout, aby mohly zasadit rány americkým imperialistům a rozčtvrtit americký imperialismus. Národy zemí uskutečňujících revoluci a národy bojujících zemí musí všude na světě každý sekat ruce a nohy americkému imperialismu a stínat mu hlavu. Jestliže revoluční národy světa, ať je jejich síla sebemenší, takto všechny společně povedou rozhodný boj proti americkému imperialismu a budou jej všude rozčtvrcovat, bude americký imperialismus nakonec rozdrcen.

Soudruzi! Korejská revoluce je součástí světové revoluce a vítězství revolučního boje Korejské strany práce a korejského lidu závisí ve velké míře na posilování a rozmachu revolučních sil v severní a jižní Koreji a současně na tom, bude-li upevněna semknutost s mezinárodními revolučními silami. Čím větší podpory a sympatie se dostane věci naší revoluce v důsledku posílení semknutosti s mezinárodními revolučními silami, tím spíše budeme moci izolovat americko-japonské reakcionáře a jejich loutky a vytvořit příznivé mezinárodní podmínky pro rozvoj naší revoluce. Posilování semknutosti s mezinárodními revolučními silami je v současné době jeden z důležitých faktorů pro vyhnání amerických imperialistických agresorů z jižní Koreje, dovršení národně osvobozenecké revoluce, odstranění napětí v Koreji a mírového sjednocení naší země. Naše strana i náš lid musí proto upevňovat a rozvíjet všestranně své vlastní vnitřní revoluční síly a současně vyvinout veškeré úsilí pro rozvoj mezinárodního revolučního hnutí a pro dosažení těsných pout s ním.

Korejská strana práce a korejský lid, tak jako v minulosti, budou vytrvale pokračovat v boji proti americkému imperialismu a japonskému militarismu, za vítězství věci míru, demokracie, národní nezávislosti, socialismu a komunismu, vysoko třímajíce prapor marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu, revoluční prapor protiimperialistického a protiamerického boje, v jednotě s národy socialistických zemí, v jednotě s komunistickými a dělnickými stranami, v jednotě s mezinárodní dělnickou třídou, v jednotě s bojujícími národy Asie, Afriky a Latinské Ameriky, v jednotě se všemi mírumilovnými národy světa.

V. ZA UPEVŇOVÁNÍ STRANICKÉ PRÁCE

Soudruzi!

Za velká vítězství a úspěchy, jichž jsme dosáhli v revolučním boji a v budovatelském úsilí v uplynulém funkčním období, vděčíme správné linii a politice Korejské strany práce, moudrému vedení strany. Naše strana, považujíc marxismus-leninismus za neochvějnou vůdčí zásadu, vypracovala v každém období vývoje revoluce nejsprávnější linii a politiku, přizpůsobenou konkrétní skutečnosti v naší zemi, a dovedně organizovala a mobilizovala všechny své členy a všechny pracující pro její uskutečňování.

V průběhu plnění obtížných a složitých revolučních úkolů a v urputném boji proti vnitřním i zahraničním nepřátelům se naše strana osvědčila a zocelila, ještě více zesílila a rozvinula se v nepřemožitelnou revoluční stranu.

V naší straně se dnes pevně ustálil systém jediné ideologie a celá strana se nerozborně sjednotila a semkla na základě idejí marxismu-leninismu na základě idejí čučche naší strany. To je nejvýznamnější úspěch v práci strany v uplynulém funkčním období a základní činitel, který umožnil ještě zvýšit bojeschopnost naší strany.

V uplynulém období pracovala naše strana ve velmi obtížných a složitých vnitřních i vnějších podmínkách. Američtí imperialisté zintenzivnili více než kdykoli dříve své agresivní válečné provokace všude ve světě a revizionismus, který zvedl hlavu v mezinárodním komunistickém hnutí, bránil jeho jednotě a semknutosti a vyvolával ideologické zmatky. Zejména v naší zemi, která stojí tváří v tvář americkým imperialistům, byla situace ještě komplikovanější a napjatější. Americký imperialismus a jeho přisluhovači téměř denně rozdmychávali válečnickou kampaň proti severní polovině republiky a působili mnoho potíží budování socialismu v naší zemi.

Souběžně s vystupňovanými agresivními manévry imperialistů a s infiltrací revizionistického ideologického proudu ze zahraničí revizionistické živly, jež zůstávaly skryty ve straně, neplnily upřímně politiku strany, jednaly obojace a otevřeně i skrytě usilovaly o vzkříšení buržoazních a feudálně konfuciánských idejí.

Naše strana důsledně odhalila a do základů potřela pikle a manévry buržoazních a revisionistických živlů mobilizací svých organizací a členských mas a energicky bojovala proti všem tendencím, které se stavěly proti linii a politice strany a ohro-

žovaly její jednotu. Rovněž jsme energicky rozvinuli ideologický boj za vymýcení jedovatých pozůstatků reakčních a oportunistických idejí všeho druhu, jež tyto živly šířily.

Souběžně s energickým bojem proti buržoazním a revizionistickým živlům a pozůstatkům jejich škodlivé ideologie naše strana vytrvale bojovala za vyzbrojení svých členů a pracujících revolučními myšlenkami strany a o to, aby nastolila duch důsledné obrany a uplatňování linie a politiky strany.

Tak se stalo, že revoluční ideologie naší strany, marxisticko-leninská ideologie, dnes naprosto pronikla naši stranu a že všichni členové strany a všichni pracující jsou vyzbrojeni pevným přesvědčením, že neuznávají žádnou jinou ideologii než revoluční ideje naší strany a že všechny otázky posuzují v duchu politiky strany, která je pro ně měřítkem věcí, a na tomto základě zásadově a nesmiřitelně bojují proti jevům, jež by byly s touto politikou v sebemenším rozporu. Protože celá strana je pevně vyzbrojena jedinou ideologií naší strany, jednota a bojeschopnost strany se ještě více upevnily. Všechny stranické organizace a všichni členové strany smýšlejí a jednají se stejnou vůlí a se stejnými ideály na základě jediné ideologie strany a jsou pevně semknuti kolem ústředního výboru strany. Strana se stala jednotnou živou organizací, podobnou jednomu organickému celku, revoluční a bojovnou organizací, schopnou čelit jakýmkoliv bouřím.

Dnes byly jednota a semknutost naší strany pozvednuty na nový, vyšší stupeň a dokazují nejvyšší životnost a největší pevnost. Lze říci, že jednota a semknutost strany, o něž jsme my komunisté tolik usilovali, byly konečně uskutečněny teprve dnes, a to na základě jediného ideologického systému čučche. To je skvělý výsledek našeho dlouhodobého boje a velké vítězství historického dosahu ve výstavbě naší strany.

Soudruzi! Jádrem jediné ideologie strany, revolučních idejí naší strany, jsou marxisticko-leninské ideje čučche, a systém jediné ideologie naší strany je ideologický systém čučche.

Ve funkčním období bojovala strana za upevnění své jednoty a semknutosti, založené na systému jediné ideologie strany a tento boj těsně spojovala s bojem za prosazení čučche ve

všech sférách revoluce a výstavby, takže nejen dosáhla jednoty svých řad, ale zajistila také všestranné vítězství idejí čučche. Ideje čučche se dnes staly neotřesitelnou vůdčí ideologií naší strany, nejsprávnějším vodítkem v celém našem revolučním boji a v celém našem budovatelském úsilí. To je rovněž další nejvýznamnější bilance činnost naší strany za funkční období.

Prosadit čučche znamená, stručně řečeno, zaujmout vůči revoluci i výstavbě vlastní země postoj hospodáře. Znamená to zaujímat nezávislý postoj, tedy nespoléhat na druhého a myslet vlastní hlavou, mít důvěru ve vlastní síly a uplatňovat revolučního ducha opírání se o vlastní síly, a tak řešit své problémy vždy s vědomím vlastní odpovědnosti. Znamená to rovněž zaujímat tvůrčí postoj; tedy odmítat dogmatismus a uplatňovat obecně platné marxisticko-leninské zásady a zkušenosti ostatních zemí v souladu s historickými podmínkami a národními zvláštnostmi vlastní země. Ideje čučche jsou v naprostém souladu se stěžejními zásadami marxismu-leninismu a zrodily se jako výraz nové etapy ve vývoji mezinárodního komunistického hnutí a jeho nutné potřeby.

Otázka zavedení čučche byla pro nás zvlášť důležitá vzhledem ke zvláštnostem historického vývoje naší země, k zeměpisné poloze a k podmínkám, v nichž naše země je, a ke složitosti a obtížnosti naší revoluce.

Poklonkování silnějšímu má v naší zemi dávný historický původ. Odedávna byla v hlavách některých našich lidí formována servilní idea nedůvěry ve vlastní sílu a slepé uctívání a napodobování jiných. I po osvobození zůstalo poklonkování silnějšímu velkou překážkou jak revoluce a výstavby, tak i upevnění a rozvoje strany. K tomu se ještě přidal dogmatismus, což způsobilo ještě větší škody.

Ani v době, kdy se lid stal pánem země a měl vlastní politickou moc a svou stranu, nestudovali ti, kdo byli zasaženi poklonkováním silnějšímu a dogmatismem, naši realitu, ale snažili se mechanicky kopírovat cizí věci, nedůvěřujíce nadále ve vlastní sílu a obracejíce se k jiným. Škodlivost poklonkování silnějšímu a dogmatismu se silně projevovala během války a stala se už dále nesnesitelnou, když po válce postupovala v plném rozsahu

socialistická revoluce a výstavba. Když se v mezinárodním komunistickém hnutí rozsáhle rozšířil oportunistický idelogický proud, nositelé poklonkování silnějšímu a dogmatismu došli až tak daleko, že ho zavlekli do naší země. Kdybychom nevymýtili poklonkování silnějšímu a dogmatismus a kdybychom důsledně nezavedli čučche, nebyli bychom mohli úspěšně vést revoluční boj a výstavbu neochvějně v souladu s revolučními zásadami marxismu-leninismu. Historické zkušenosti ukazují, že člověk, který propadl poklonkování silnějšímu, se stává hlupákem, že národ, který poklonkuje silnějšímu, vede zemi ke krachu, a že strana, která poklonkuje silnějšímu, maří revoluci i výstavbu.

Od prvního období, kdy vede revoluci, bojovala naše strana neúnavně proti poklonkování silnějšímu a dogmatismu a za prosazení čučche a tento boj ještě energičtěji rozvíjela úměrně tomu, jak se prohlubovala revoluce a výstavba. Zejména v uplynulém funkčním období byl boj za prosazení čučche v revoluci i výstavbě těsně spjat s bojem proti oportunismu a rozšířil se a prohloubil se více než kdy dříve. Strana vedla energický ideologický boj proti poklonkování silnějšímu, proti dogmatismu a oportunismu všech odstínů mezi kádry a svými členy a na druhé straně je vychovávala ve skvělých revolučních tradicích naší strany a zejména je neúnavně vychovávala k tomu, aby byli pevně vyzbrojeni linií a politikou naší strany, aby řešili všechny problémy v souladu se skutečnou situací ve své zemi, hlavně vlastními silami.

V průběhu boje za prosazení čučche nastala v ideologickém životě a ve způsobu myšlení členů strany a pracujících radikální změna a bylo dosaženo velkého skoku v revolučním boji i v budovatelském úsilí. U kádrů a členů strany vymizela praktika, jejíž podstatou bylo slepě opovrhovat vším, co bylo naše a hltat beze zbytku vše, co pocházelo od jiných, zvýšilo se dále národní sebevědomí a vědomí nezávislosti a důsledně se prosadil duch vlastní revolucionářům, duch opírání se o vlastní síly. Dnes lze říci, že poklonkování silnějšímu, národní nihilismus a dogmatismus byly jako ideologické směry mezi členy naší strany i mezi lidem v podstatě vymýceny. Prosazení čučche v ideologii

je velké vítězství na poli ideologické revoluce, která zbavila náš lid okovů přežilých ideologií, umrtvujících vědomí národní nezávislosti.

Souběžně s prosazováním čučche v ideologii bojovala naše strana za důsledné uplatnění idejí čučche ve všech sférách revoluce a výstavby. Všechny směrnice a celá politika naší strany vycházejí z idejí čučche a jsou jimi beze zbytku prodchnuty. Zásady svrchovanosti v politice, nezávislosti v ekonomice a sebeobrany v obraně vlasti, zásady, jimiž se naše strana neochvějně řídí, jsou uplatněním idejí čučche ve všech sférách. Pod revolučním praporem idejí čučche se naše země stala socialistickou zemí, požívající naprosté politické svrchovanosti, mající silné a nezávislé národní hospodářství, mohutnou schopnost sebeobrany a skvělou národní kulturu. Zásluhou prosazení čučche jsme dnes s to ještě lépe přispívat k mezinárodní revoluci. Všechna naše vítězství jsou skvělými vítězstvími idejí čučche naší strany a velkými plody linie nazávislosti, kterou se naše strana řídí.

V uplynulém funkčním období dosáhla naše strana rovněž velkého pokroku ve zlepšování systému práce a pracovních metod v souladu s požadavky vyvíjející se skutečnosti.

Především jsme usilovali o důkladnou změnu práce strany v práci s lidmi a ve všech stranických organizacích jsme zavedli systém práce, jehož podstatou je práce s lidmi. Systém práce s kádry a systém řízení života členů přímo ve straně byl uceleně zaveden v celé straně a natrvalo byly zavedeny systém práce a pracovní metody výchovy mas tak, aby se semkly kolem strany a aby byly energicky organizovány a mobilizovány k plnění revolučních úkolů.

Zvlášť velkou pozornost jsme neustále věnovali zejména důslednému uplatnění ducha Čchongsanri a metod Čchongsanri v práci strany.

Strana, která má v rukou moc, se musí vždy ve své metodě práce a ve stylu práce vyvarovat tendence ke zneužívání své moci a ke zbyrokratizování. Jakmile se strana dostala k moci, roste nebezpečí, že někteří její funkcionáři, kteří nejsou pevně vyzbrojeni marxisticko-leninským světovým názorem, začnou mít

o sobě příliš vysoké mínění a budou porušovat linii pro práci s masami. Strana proto musí neustále zlepšovat své pracovní metody a styl práce, aby mohla uplatňovat správnou linii v práci s masami a aby zajistila správné řízení revoluce a výstavby.

V uplynulém funkčním období strana důsledně usilovala o zintenzivnění ideologického boje proti byrokratismu mezi funkcionáři, o zvyšování jejich stranickosti, jejich dělnické třídnosti a lidovosti a o uplatňování ducha Čchongsanri a metody Čchongsanri ve všech oblastech stranické práce, takže nastala radikální změna v zlepšování stranického stylu řízení a metod práce, a došlo k dalšímu prohloubení stranické práce. V boji za aplikaci metody Čchongsanri byl v podstatě vymýcen starý, byrokratický styl práce, který se dlouho udržoval a brzdil rozvíjení stranické práce, a všichni funkcionáři si osvojili revoluční styl práce a pracovní metody a ve straně se široce rozvinula demokracie. Kromě toho zavedla strana ucelený systém práce, podle něhož funkcionáři vyšších orgánů docházejí přímo do nižších organizací a pomáhájí konkrétně tamějším funkcionářům v souladu s požadavky metody Čchongsanri. Strana se postarala o to, aby ústředí pomáhalo provinciím, provincie okresům a funkcionáři okresních orgánů aby soustavně docházeli do obcí a pracovali společně s místními funkcionáři na včasném řešení naléhavých problémů a pomáhali se smyslem pro odpovědnost funkcionářům nižších orgánů v práci. Strana zařídila, aby vedoucí funkcionáři přímo na místech široce pořádali metodické kursy a ukázkové lekce, a tak instruovali funkcionáře nižších orgánů o metodice práce s použitím názorných příkladů a aby využívali nových forem putovních kursů k ještě většímu posílení základů stranické práce a k aktivní výchovné práci přímo na místě s funkcionáři základních organizací.

Stavět do popředí politickou práci, aby se neustále zvyšovalo politické uvědomění lidových mas a aby se tyto masy dobrovolně podílely na plnění revolučních úkolů, to je významný požadavek metody Čchongsanri a metoda revoluční práce, která je komunistům bytostně vlastní. Naše strana se neochvějně řídila politickou zásadou, že politická práce má přednost před jakoukoli jinou prací, a při plnění každého revolučního úkolu

pečlivě vysvětlovala všem svým členům a masám svou politiku v každé dané otázce, aby se mohli s vysokým revolučním nadšením podílet na úsilí o splnění daného revolučního úkolu. V politické práci, práci s lidmi uplatňovala strana revoluční metodu práce: jednotlivec strhne deset lidí, deset lidí strhne za sebou sto, sto lidí uvede do pohybu tisíc, takže se do pohybu dostane celá strana a všechen lid. Především jsme dobře vychovali kádry a členy jádra, aby vychovávali ostatní členy strany a pomáhali jim, pak jsme zvýšili průkopnickou úlohu členů strany, aby mohli vychovávat široké masy a aby je povzbuzovali a vybízeli k plnění revolučních úkolů.

Zásluhou vybudování systému práce, v němž vyšší orgán pomáhá nižšímu, funkcionáři vyššího orgánu přicházejí na pracoviště a tam učí funkcionáře nižšího orgánu a v němž kádry a členové jádra vychovavají ostatní členy strany a masy a uvádějí je do pohybu, nejen že se stranická práce změnila v práci s lidmi, ale také záměry ústředního výboru strany pronikají rychle do nižších článků a nadřízení i podřízení se spojili ještě pevněji a pracují v dokonalém souladu. Všichni členové strany aktivně předkládají tvůrčí náměty v zájmu rozvíjení stranické práce a stranické organizace si zvykly naslouchat hlasům svých členů a upřímně přijímat jejich konstruktivní náměty. Dnes jsou v naší straně opravdu vysoce uplatňovány krásné komunistické zvyklosti, podle nichž nadřízený pomáhá podřízeným a soudruzi si pomáhaji navzájem, a všichni členové strany se podílejí na práci strany s pocitem, že jde o jejich vlastní věc. To je velmi cenný úspěch, jehož jsme dosáhli ve stranické práci.

V uplynulém funkčním období se práce na ideologické výchově členů strany zintenzivnila ještě více a v celé straně zakotvila zásada vzdělání.

Díky správné směrnici strany byl zaveden ucelený systém výchovy členů strany, její náplň i metody byly ještě zkvalitněny. Síť školení, vybudovaná ve všech sektorech a ve všech jednotkách, funguje pod jednotným vedením ústředního výboru strany a všichni členové strany jsou zapojeni do této sítě a pravidelně se v ní politicky a ideologicky vzdělávají.

Rychle se vyvíjející skutečnost naléhavě vyžadovala od

kádrů a členů strany, aby ještě více zvyšovali svou politickou a odbornou úroveň. Proto naše strana energicky bojovala za to, aby u svých kádrů a členů vypěstovala smysl pro revoluční studium. Strana zavedla jako pravidlo pro všechny funkcionáře a členy strany, aby studovali denně více než dvě hodiny a aby funkcionáři kromě toho kolektivně studovali každou sobotu, a dbala na pravidelnost přednášek. Strana podnikla zejména smělé opatření: všechny své aktivní kádry posílala jednou do roka na měsíc do politických škol různého stupně. Dnes se studium stalo v naší straně nejdůležitějším revolučním úkolem a dokonale se vžilo.

Úměrně tomu, jak se v celé straně natrvalo upevnil smysl pro revoluční studium a jak se ještě více zvýšilo stranické uvědomění kádrů a členů a jejich politická i odborná úroveň, je také jednota a semknutost strany uvědomělejší a spontánnější a všichni kádroví pracovníci i členové strany mohou s vysokým politickým uvědoměním ještě lépe sloužit straně a revoluci.

Soudruzi!

Ve funkčním období jsme dosáhli velkého úspěchu ve stranické práci a získali jsme v ní mnoho cenných zkušeností a ponaučení.

Ovšem naše úspěchy a zkušenosti, ať jsou jakkoli velké a četné, jsou jen základem ještě většího posílení naší strany a dalších vítězství. Stranu musíme neustalé upevňovat a rozvíjet organizačně i ideologicky a ještě zvyšovat její vedoucí úlohu v revoluci a ve výstavbě.

Pro posilování strany je nejdůležitější především nastolovat systém jediné ideologie v celé straně a na této základně nadále neochvějně zajišťovat jednotu a semknutost řad strany.

Jednota ideologie a vůle je životní tepnou marxisticko-leninské strany a rozhodujícím faktorem všech jejích vítězství. Jestliže je ve straně, byť v sebemenší míře, připuštěna jakákoli cizí idea, neslučitelná s jedinou ideologií strany, nebo jestliže není zajištěna akční jednota, pak takovou stranu nelze ve skutečnosti nazývat jednotnou stranou. Chybí-li straně jednota a semknutost, založená na jediné vůdčí ideologii, pak nutně vznikají frakce; z toho proto vyplývá, že taková strana nemůže kolem sebe soustředit masy, nemůže zajistit jednotné vedení revoluce a výstavby, ba nemůže ani náležitě udržovat svou vlastní existenci.

Musíme nadále prohlubovat a rozvíjet stranickou práci, považujíce za celkový úkol neochvějné úsilí o důslednější nastolení jediného ideologického systému ve straně, založeného na zásadě, že její neotřesitelnou vůdčí ideou je idea čučche naší strany, marxisticko-leninská ideologie, a na tomto základě o posílení jednoty ideologie a vůle stranických řad.

Základ stranické práce je práce s lidmi. Jinými slovy, stranická práce je právě organizační a politická práce s lidmi, jejíž podstatou je vyzbrojováním funkcionářů, členů strany i lidových mas jedinou ideologií a vůlí pevně je soustřeďovat kolem strany, organizovat a mobilizovat je k uskutečňování politiky strany. Musíme čelit všem úchylkám, omezujícím stranickou práci na věc techniky a rutiny, a pokračovat ve stranické práci, kladouce hlavní důraz důsledně na práci s lidmi.

Stranické organizace musí vynakládat velké úsilí především na práci s kádry.

Kádry tvoří hlavní jádro strany a jsou členy velitelského štábu naší revoluce, který přímo organizuje a řídí uskutečňování linie a politiku strany. Vedoucí úloha strany v revoluci a výstavbě je koneckonců uskutečňována prostřednictvím kádrů a všechny problémy jsou řešeny pomocí kádrů.

Nejnaléhavějším úkolem v práci s kádry je dnes vystupňovat rozhodně boj za zvyšování politické a odborné kvalifikace kádrů.

Je pravda, že naše kádry jsou všechno dobré kádry a vybudovali jsme řady kádrů v podstatě z funkcionářů věrných straně a revoluci. Úroveň připravenosti našich kádrů však nedrží krok s rychle se vyvíjející skutečností a jejich kvalifikace je v poměru k potřebám strany vcelku nízká. Hlavní příčina spočívá v tom, že boj za revolucionizaci nebyl dosud mezi kádry zintenzivněn. Nemalý počet kádrových pracovníků ani pilně nestuduje ani se neúčastní soustavně stranického života pod záminkou, že mají mnoho práce. Mezi našimi kádrovými pracovníky jsou také lidé, kteří zanedbávají revoluční zocelování, a z toho důvodu, jakmile jsou jmenováni do vyšších míst, rádi

trvají na svém, pracují povrchně, jednají byrokraticky, stávají se z nich nadutci, nedbající ani rad svých soudruhů, a chvástají se, považujíce svá nynější postavení za svá přirozená panská postavení. V důsledku toho to u nich dochází tak daleko, že nakonec ideologicky zahnívají a degenerují a vyřazují se z revolučních řad.

Naše dnešní skutečnost, kdy socialistická výstavba dosáhla vyšší úrovně a kdy se zejména dále prohloubila ideologická revoluce, vyžaduje více než kdy dříve schopné kádry. Jenom tehdy, jsou-li především samy kádry důsledně revolucionizovány a pevně politicky i prakticky připraveny lépe než kdokoli jiný, mohou náležitě řídit vyspělou socialistickou společnost, správně vést ideologickou revoluci, prudce urychlovat revolucionizaci společnosti a její přetváření podle obrazu dělnické třídy a být plně připraveny na velkou revoluční událost sjednocení vlasti. Zvyšování kvalifikace kádrů je prvořadým předpokladem zdárného vyřešení všech problémů, před něž nás dnes staví naše revoluce a výstavba.

Výchově kádrů musíme především věnovat hlavní pozornost a tak energicky stupňovat celostranický boj za jejich revolucionizování a za zvýšení jejich politické i odborné úrovně.

Především je třeba rozhodně upevnit stranický život kádrů. Zkušenosti ukazují, že když kádry, nechť jde o kohokoli, zanedbávají stranický život a vymknou se stranické kontrole, stávají se bez výjimky pohodlnými a nadutými a nemohou ani správně plnit své revoluční úkoly. Musíme energicky bojovat proti tendencím kádrů vyhýbat se stranickému životu a dbát na to, aby se všechny kádry bez výjimky aktivně účastnily stranického života a dobrovolně zachovávaly organizační stranickou kázeň. Všichni naši kádroví pracovníci se musejí vědomě snažit o to, aby se opírali ve své práci i ve svém životě o stranické organizace a aby byli stranickými organizacemi a masami členů strany kontrolováni.

Zejména je důležité zocelovat kádry ostrou kritikou. Mezi kádry je třeba vytvořit ovzduší zásadové kritiky, je třeba kritizovat je pravidelně. Všichni kádroví pracovníci se musí snažit osvojit si rysy revolucionáře, jenž umí včas kritizovat své nedostatky a upřímně přijímat kritiku mas členů strany. Stranické organizace musí kádrové pracovníky nabádat, aby s pomocí kritiky zintenzivnili ideologický boj a aby se neustále revolučně zocelovali v tvrdém ideologickém boji.

Pro zvýšení kvalifikace kádrů je rovněž třeba nabádat je k usilovnému studiu.

Studium je prvořadým úkolem revolucionáře. Bez studia se nemůže stát nikdo opravdovým revolucionářem, ani nemůže dále vykonávat revoluční práci.

Všichni kádroví pracovníci by měli usilovně studovat politiku strany, aby se pevně vyzbrojili idejemi naší strany, aby se s politikou strany plně obeznámili a používali jí jako vodítka při své práci kdykoli a kdekoli. Kádroví pracovníci by si měli neustále osvojovat vědomosti v oblasti politické, ekonomické, kulturní, vojenské i ve všech ostatních oblastech, měli by získávat plnou kvalifikaci pro práci, která jim byla uložena. Studovat musí každý, ale zejména pilně musí studovat odpovědní kádroví pracovníci. Stranické organizace musejí svědomitě dozírat na studium odpovědných kádrových pracovníků, zejména musejí věnovat mimořádnou pozornost tomu, aby vypěstovali smysl pro dobrovolné studium.

Musíme nadále náležitě využívat systému jednoměsíčních kursů, jejichž životaschopnost byla potvrzena praxí, aby se jich všichni kádroví pracovníci jednou do roka povinně zúčastnili a studovali. Musíme se též postarat o to, aby ředitelé, hlavní inženýři továren a podniků, předsedové zemědělských družstev a jiní funkcionáři, kteří přímo organizují a řídí výrobu, pokud se jim nedostalo soustavného vzdělání, byli přednostně vysíláni do kursů pro výcvik kádrů k převýchově. Musíme rovněž zařídit, aby kádroví pracovníci byli vytrvale vychováváni a zocelováni v průběhu praktické práce, aby byly ve všech oborech vytvářeny vzory a pořádány četné metodologické kursy k zevšeobecňování těchto vzorů a tak aby neustále bylo zvyšována úroveň kádrů.

Pro výchovu kádrů má důležitý význam důsledné zavedení systému individuální výchovy. Stranické organizace všech stupňů musejí nabádat vedoucí pracovníky, aby se neustále obeznamovali s kádry, které mají na starost a vytrvale usilovali o jejich

individuální výchovu. Takto je třeba vytvořit ucelený celostranický systém výchovy kádrů, kdy každý kádrový pracovník bude školit jiné a sám bude neustále školen, a to tak, že kádroví pracovníci vyšších složek budou školit kádry v nižších složkách, a ti kádroví pracovníci, jimž se dostalo školení, opět budou školit své podřízené.

Stranické organizace vedle toho, že budou upevňovat práci na zvyšování kvalifikace kádrů, musejí nadále věnovat hlubokou pozornost správnému výběru a rozmísťování kádrů. Při výběru a rozmísťování kádrů musejí přísně zachovávat neměnnou stranickou zásadu, že hlavní důraz je třeba klást na politickou kvalifikaci při náležitém přihlédnutí ke kvalifikaci odborné, a vybírat kádrové pracovníky mezi dělníky, osvědčenými a zocelenými v praktickém boji, a mezi příslušníky dalších základních tříd jako například zemědělských dělníků a chudých rolníků. Stranické organizace se musejí přísně vystříhat chybné tendence přihlížet při výběru kádrů pouze k rodinnému a společenskému prostředí a musejí za všech okolností vybírat kádry zejména s přihlédnutím k úrovni jejich politické a ideologické připravenosti. Je nutno se postarat o to, aby řady našich kádrů byly třídně i politicky ještě pevněji zformovány.

Aby byly pevně vybudovány řady kádrových pracovníků a včas doplněny kádry potřebnými ve všech oblastech revoluce a výstavby, je nutno vytvořit náležitý systém přípravy rezervních kádrů. Stranické organizace by měly vybírat rezervní kádry z aktivních kádrových pracovníků a dobře je připravit, zároveň vybírat četné rezervní kádry z jádra členstva strany, osvědčeného a zoceleného v praktických bojích, zejména pak z jádra dělníků z továren a podniků v klíčových průmyslových odvětvích, a soustavně je školit.

K upevnění výcviku rezervních kádrů je důležité posílit instituce pro kádrovou přípravu a zvýšit jejich úlohu. Musíme dobře vybavit učitelské sbory institucí pro přípravu kádrů na všech stupních politickými i odborně kvalifikovanými pracovníky, provádět výuku a školení na základě stranické politiky a v těsném sepětí s praktickou činností a dále zvyšovat jejich vědeckou i teoretickou úroveň.

Stranické organizace by měly vždy provádět výběr, rozmísťování, výchovu a přípravu kádrů v souladu se svým stranickým životem a důsledně dbát na to, aby o tuto činnost pečovaly stranické výbory. Mají-li být posíleny řady kádrů, je třeba rozhodně odmítnout subjektivistický přístup k hodnocení kádrů pouze podle jejich osobních záznamů a vždy je nutno hodnotit je podle stranického života a praktické práce dotyčné osoby, soustavně na ně dozírat a pečovat o ně.

Ve stranické práci je dále důležitá dobrá práce se členy strany a zejména posilování organizačního stranického života členů strany.

Strana je politická organizace, kde se soustředily masy jejího členstva. Má-li být strana silnou, životnou a bojovou organizací, musejí být všichni členové, z nichž je strana složena, politicky a ideologicky pevní, musejí se ve shodě s organizačními zásadami strany dobře podílet na stranické práci. Život strany je organizační a politický život jejích členů, je to činnost členů strany, při níž plní povinnosti podle stanov strany. Hlavní článek stranické práce spočívá ve správném řízení stranického života členů a právě tak základ stranické výstavby spočívá v upevnění stranického života jejích členů. Jedině tehdy, je-li zintenzivňován stranický život, zocelují se členové strany ve stranickosti, zvýší se jejich průkopnická úloha v revoluci i výstavbě a budou úspěšně splněny revoluční úkoly, které stojí před námi.

Má-li být stranický život členů strany upevněn, je třeba především dbát o to, aby se stranického života účastnili dobrovolně všichni členové strany. Pro člena strany není nic čestnějšího a závaznějšího, než účastnit se stranického života. Veškeré členstvo strany musí aktivně usilovat o to, aby se důsledně opíralo o stranické organizace, aby se účastnilo stranického života oddaně, ve shodě s organizačními normami strany. Musíme dbát na to, aby byl ve stranickém životě členů dáván širší prostor demokracii, aby bylo vydatně používáno zbraně kritiky, aby tak byly ve straně důkladně vytvářeny návyky vnitrostranického života.

Správně organizovat a náležitě řídit stranický život členů

je důležitou zárukou upevňování stranického života. Stranické organizace musejí ukládat každému členu strany stranické úkoly správně odpovídající jeho zvláštním schopnostem, kontrolovat včas jejich plnění, aktivně mu pomáhat, aby je plnil přesně, a po splnění uložených úkolů provádět hodnocení a ukládat mu nové úkoly tak, aby všichni členové strany měli vždy stranické úkoly a neustále byli v činnosti. Stranické organizace by měly pravidelně hodnotit stranický život svých členů v ovzduší ostré kritiky, svolávat a organizovat stranické schůze na vysoké politické a ideologické úrovni. Všichni členové strany se tak musejí stát horlivými politickými činiteli, politicky a ideologicky vyspělými a odhodlaně bojujícími za uskutečňování stranické linie a politiky v předvoji mas.

Současně s revoluční výchovou členů strany musíme neustále rozšiřovat stranické řady a dále zlepšovat kvalitativní složení strany. V naší zemi vystupuje dnes nová generace, jíž se po osvobození dostalo důkladné socialistické výchovy, jako spolehlivý hospodář země a hraje důležitou úlohu ve všech oblastech revoluce i výstavby. Stranické organizace by měly aktivně získávat pro členství ve straně nejlepší příslušníky této nové generace, vychované stranou zejména z dělnické mládeže. Takto je třeba stále zlepšovat kvalitativní složení stranických řad, neustále rozšiřovat řady jádra strany a naši stranu rozvíjet tak, aby se stala stranou stále kypící revolučním duchem.

K posílení práce s kádry a práce se členy strany je třeba zvýšit úlohu stranických buněk. Stranická buňka je bojová jednotka, přímo uskutečňující stranickou politiku v masách, nejnižší organizace naší strany, k níž náleží každý člen strany a v níž se podílí na stranickém životě. Měli bychom vybudovat pevné jádro stranických buňek, neustále zvyšovat jejich úlohu, aby všechny stranické buňky ještě dovedněji pracovaly s kádry i s členstvem.

Rovněž je třeba posílit práci stranických výborů na všech úrovních. Stranické výbory by měly zavést správný systém práce s kádry a členstvem a organizovaně usilovat o účinnější řízení jejich stranického života.

Aby se stranické výbory staly bojovými štáby s rušným životem, je třeba vytvářet stranické výbory na všech stupních jak z kádrových pracovníků, tak i v náležitém poměru z jádra členstva. Zejména velký počet členů strany dělnického jádra, pracujícího přímo ve výrobě, by měl být volen do ústředního výboru strany, do provinčních, městských a okresních výborů strany. Náležité zastoupení dělnického jádra ve stranických výborech nejenom zvýrazní dělnický charakter naší strany, nýbrž umožní též straně zapustit hlubší kořeny v masách a konkrétně poznávat a uvědomovat si, jaká je situace v nižších jednotkách, a včas podnikat správné kroky pro řízení. To také umožní vychovat značný počet nových kádrových pracovníků z řad dělnické třídy a kádrovým pracovníkům to poskytne příležitost učit se názorům dělnické třídy, revolučnímu duchu a bojovnosti dělnické třídy přímo ve stranických výborech.

K upevnění práce s kádry a členstvem je velmi důležité zvýšit úlohu organizačních oddělení stranických výborů všech stupňů. Organizační oddělení strany je oním článkem, který se stará o stranické řady a přímo řídí a vede stranický život členstva. Jsou-li stranické organizace aktivní či nikoli, jsou-li stranické řady vybudovány pevně či nikoli, to závisí hlavně na úloze organizačních oddělení. Stranické výbory by měly dále zintenzivnit práci organizačních oddělení, aby mohly lépe řídit stranické organizace, soustavně sledovat a poznávat stranický život kádrů a členstva a náležitě jej řídit a kontrolovat.

K posílení řízení stranického života kádrů a členstva je třeba, aby organizační oddělení a propagační a agitační oddělení stranických výborů dobře koordinovala svou činnost. Dá se říci, že organizační oddělení plní úlohu lékaře, zatímco propagační a agitační oddělení působí jako lékárník při řízení kádrů a členstva v jejich stranickém životě. Má-li být nemocný vyléčen, musí lékař přesně určit diagnózu a lékárník musí podle této diagnózy připravit léky. Právě tak, má-li být upevněn stranický život kádrů a členstva, musí organizační oddělení vždy jejich stranický život sledovat, vědecky analyzovat nedostatky, které se v jejich stranickém životě objevily, i jejich příčiny, správně je zhodnotit a na tomto základě musí propagační a agitační od-

dělení provádět příslušnou ideologickou výchovu, aby nedostatky napravilo.

Takto musíme zaktivizovat všechny kádry a všechno členstvo na základě organizačních zásad strany a učinit ze všech stranických organizací živoucí, bojové organizace, které správně plní své poslání.

Stranické organizace musejí dále posilovat práci s masami.

Revoluce je prováděna pro lid a je dílem lidových mas samých. Nebudou-li široké masy zorganizovány a mobilizovány, nemůže revoluce zvítězit, a to, zda se podaří nebo nepodaří získat větší účast mas, to je konec konců základní problém, který rozhoduje o vítězství a úspěchu revoluce a výstavby. Proto se musí marxisticko-leninská strana zároveň s posilováním vlastních řad vždy snažit vychovávat a přetvářet široké lidové masy a pevně je semknout kolem sebe.

Při práci s masami naše strana důsledně sleduje směrnici správné kombinace linie třídní s linií masovou, aby byly upevněny třídní pozice naší revoluce a všichni lidé s výjimkou hrstky reakcionářů a třídních nepřátel byli vychováni a přetvořeni tak, aby se pevně semkli kolem strany.

Hlavní masy tvoří třídní základ, o nějž se naše strana opírá. Jedině správnou výchovou hlavních mas, neustálým zvyšováním jejich třídního uvědomění lze upevnit třídní pozici naší revoluce a vybudovat pevný základní oddíl revoluce. Stranické organizace musejí posilovat práci s hlavními masami, politicky a ideologicky je pevně vyzbrojovat a dále zvyšovat jejich úlohu na všech frontách socialistické výstavby.

Zároveň je třeba dobře pracovat s těmi masami, jejichž společenský a politický vývoj byl složitý. Tradiční zásadou práce naší strany s masami je hodnotit každého na základě nynějšího chování dotyčné osoby, důvěřovat lidem a prověřovat je, přetvářet je v boji. Důkladným nastolením revolučních přístupů k masám mezi kádrovými pracovníky a všemi členy strany, ofenzívní prací s masami všech vrstev, jejichž společenský a politický vývoj byl složitý, musejí stranické organizace ještě více urychlovat třídní diferenciaci, vykonávat diktaturu nad reakčními živly, vychovávat a přetvářet všechny lidi, kteří mohou být získáni, a pevně je tak sjednocovat v revolučních řadách.

K posilování práce s masami je třeba dále zvýšit úlohu organizací pracujících.

Pracovat s masami prostřednictvím organizací pracujících je marxisticko-leninská zásada řízení mas. Jen aktivním povzbuzováním organizací pracujících lze semknout masy pevně kolem strany, správně je organizovat a mobilizovat pro revoluci a výstavbu.

Důležitým úkolem stranického řízení organizací pracujících je zvýšit jejich samostatnost, aby tyto organizace pracujících mohly iniciativně organizovat a rozvíjet činnost. Posílení stranického řízení organizací pracujících neznamená, že strana sama vykonává práci organizací pracujících. Podstata stranického řízení organizací pracujících spočívá právě v tom, pomáhat jim, aby organizace pracujících samostatně a tvůrčím způsobem vyvíjely správnou činnost v souladu s linií a politikou strany. Stranické organizace musejí nabádat své funkcionáře, aby zaujímali správný postoj k organizacím pracujících, aktivně zařazovat organizace pracujících na přední místa v práci s masami, odvážně jim přidělovat práci. Je třeba zajišťovat organizacím pracujících dobré pracovní podmínky, jasně jim ukazovat pracovní orientaci a cestu k plnění příslušných úkolů, v souladu s jejich speciálním zaměřením, aby mohly organizace pracujících organizovat a vyvíjet práci s masami iniciativně a dovedně.

K zintenzivnění činnosti organizací pracujících je třeba vybudovat v masách pevné jádro. Stranické organizace by měly neustále toto jádro organizací pracujících rozšiřovat a správně je řídit, aby byly vybudovány pevné řady kádrových pracovníků, kteří ve svazech tvoří základní jádro. Je třeba dosáhnout toho, aby všechny organizace pracujících mobilizací jádra účinně vychovávaly své členy a aktivizovaly je k správnému plnění jejich základních úkolů.

Nejdůležitějším úkolem, před nímž stojí organizace pracujících dnes, je dobře vést boj za revolucionizaci pracujících a jejich přetvoření podle obrazu dělnické třídy.

Organizace pracujících musejí zintenzivnit ideologickou výchovu členů svazů a zejména pečovat o to, aby se všichni členové svazů aktivně účastnili života v organizacích a vytrvale se vychovávali a zocelovali. Organizace Svazu pracujících v zemědělství, Svazu socialistické pracující mládeže a Demokratického svazu žen musejí vyvíjet aktivní vnitroorganizační činnost a přeměnit tak všechny své členy v rudé bojovníky strany, pevné budovatele socialismu a komunismu, musejí je dynamicky organizovat a mobilizovat k uskutečňování stranické politiky.

Zvlášť důležité je posílit práci Svazu socialistické pracující mládeže. Svaz socialistické pracující mládeže jako bojové organizace mládeže, která z pokolení na pokolení bude pokračovat v naší revoluci, je spolehlivou zálohou a aktivním pomocníkem naší strany. Budoucnost vlasti a vyhlídky revoluce záleží konec konců na tom, jak bude vychována mládež. Zvýšení úlohy Svazu socialistické pracující mládeže je proto důležitý problém, který se týká budoucího osudu země i národa.

Svaz socialistické pracující mládeže by měl organizovat a řídit práci mládeže ze všech vrstev aktivněji, s hlavním důrazem na ideologickou výchovu mládeže. Organizace Svazu socialistické pracující mládeže by měly usilovně pracovat na tom, aby byl mezi mládežníky zaveden jediný ideologický systém strany, měly by organizovat pestrou činnost odpovídající speciálním zálibám mládežníků, měly by je revolučně vychovávat. Všichni mládežníci by měli být vedeni k tomu, aby s velkou hrdostí a sebevědomím pohlíželi na svůj velký příspěvek k revolučnímu boji, k budování socialismu a komunismu, k vznešené činnosti přeměny přírody a přetváření společnosti. Měli by vždy žít revolučním životem, v duchu revolučního optimismu, v radostném a rušném ovzduší. Organizace Svazu socialistické pracující mládeže by měly zejména posílit práci se školní mládeží a dětmi, vychovávat je tak v pokračovatele naší revoluce, bezmezně oddané straně, ve všestranně rozvinuté budovatele socialismu a komunismu, vybavené bohatými vědomostmi, s bezúhonnou morálkou a dobrým fyzickým zdravím. Měli bychom dbát na to, aby mládež, vždy vysoko vyzdvihujíc politiku naší strany, skvěle plnila čestný úkol předvoje, úderné brigády, stojící v předních

řadách obtížné a těžké práce na obranu vlasti a na všech frontách hospodářské výstavby.

Jedním z důležitých úkolů, před nimiž stojí organizace strany, je zintenzivnit stranickou ideologickou práci.

Vedle stranické organizační práce je ideologická práce strany jednou z důležitých vnitrostranických činností a je nemyslitelné, aby jedna z nich byla od druhé oddělena. Jedině tehdy, je-li organizační a ideologická práce strany dobře koordinována, je možné upevňovat stranu organizačně a ideologicky a neustále zvyšovat její bojeschopnost.

Ústředním úkolem na poli stranické ideologické práce je usilovně pokračovat v práci za důsledné nastolení jediného ideologického systému pro celou stranu. Stranické organizace musejí upevnit výchovu, založenou na stranické politice a revolučních tradicích, vystupňovat boj proti všem škodlivým ideologiím včetně buržoazních idejí, revizionismu, poklonkování silnějšímu, dogmatismu, sektářství, lokálnímu patriotismu a protekcionářství a vyzbrojit tak všechny členy strany a všechny pracující ještě pevněji jedinou ideologií naší strany, stranickou ideou čučche. Zároveň je třeba neustále vštěpovat členům strany a pracujícím třídní uvědomění, neochvějně je vyzbrojovat v duchu nesmiřitelného boje proti nepříteli, v duchu socialistického vlastenectví a proletářského internacionalismu.

Zvlášť důležitým úkolem dnešní ideologické práce strany je zintenzivnit ideologickou výchovu proti revizionizmu mezi členy strany a všemi pracujícími.

Revizionismus je směr kontrarevoluční oportunistické ideologie, jenž chce zbavit marxismus-leninismus jeho revoluční podstaty. Největší zhoubnost revizionismu spočívá v tom, že popírá vedoucí úlohu marxisticko-leninské strany a diktaturu proletariátu, že se staví proti třídnímu boji, zastírá dělící linii mezi přáteli a nepřáteli, činí ústupky imperialismu USA, podléhaje jeho výhrůžkám politiky jaderného vydírání, koketuje s imperialisty, zatímco pronáší antiimperialistická hesla, ustupuje od boje proti imperialismu a uzavírá s ním kompromisy, odzbrojuje ideologicky národy šířením strachu z války, buržoazních pacifistických myšlenek a iluzí o imperialismu a reakci,

děsí se revolucí utlačovaných národů a staví se jim do cesty. Zhoubný účinek revizionismu spočívá i v tom, že odmítá revoluční organizační kázeň a propaguje buržoazní liberalismus, podněcuje k sobectví, pěstuje v lidech pohodlnost, nekázeň a zahálčivost. Revizionismus je konečně nebezpečná ideologie, ohrožující socialismus a vedoucí k restauraci kapitalismu. Proto nesmíme boj proti revizionismu mezi členy naší strany a pracujícími nikdy opomíjet. Jestliže marxisticko-leninská strana nebojuje proti revizionismu, jestliže připustí i jen v nejmenší míře revizionistický ideologický směr ve straně, pak se nemůže taková strana stát bojující stranou, revoluční bojovnou stranou a nakonec se stane bezmocnou maloburžoazní stranou.

Musíme nadále stupňovat ideologickou práci zaměřenou proti revizionismu mezi členy strany a pracující pevně vyzbrojit revolučními idejemi marxismu-leninismu, současně je uvědomit o podstatě a škodlivosti revizionismu a energicky bojovat proti tomu, aby ideologické jedy revizionismu pronikaly do řad strany.

Revizionismus klíčí a vyrůstá na půdě buržoazních myšlenek a ve velké míře se rozšiřuje v jejich prostředí. Revizionismus je též hlavním činitelem oživování buržoazních myšlenek. Proto chceme-li revizionismus překonat, musíme důkladně vymýtit škodlivé pozůstatky buržoazních myšlenek. Musíme dále vystupňovat boj proti všem škodlivým pozůstatkům zastaralých ideologií, včetně ideologie buržoazní a feudálních konfuciánských myšlenek mezi členy strany a pracujícími a usilovně pokračovat v ideologické výchově, aby nevznikal prostor pro oživování starých ideologií. Zejména je třeba vést rozhodný ideologický boj proti všem nezdravým jevům, jež vedou k odmítání poctivé účasti na společné socialistické práci a poškozují státní a společenský majetek.

Naše země je stále rozdělena a budujeme socialismus v přímé konfrontaci s americkými imperialisty, pohlaváry světové reakce. Pro nás není přípustné jakékoliv sebeuspokojení, bezstarostnost a pohodlnost. Musíme nadále pevně vyzbrojovat členy strany a pracující revolučními idejemi naší strany, naplňovat je revolučním bojovým duchem odhodlaného boje za konečné vítězství naší revoluce. Musíme organizovat ideologickou

práci mezi členy strany a pracujícími tak, aby rozvinuli energický ideologický boj proti všemožným nezdravým myšlenkám, neslučitelným s revolučními ideami, proti všem jevům odporujícím vlastnostem revolucionáře a aby revoluční pracovní metody, revoluční způsob života byly ještě důsledněji zavedeny ve všech oblastech. Je třeba dbát na to, aby všichni členové strany a pracující vždy žili revolučním způsobem, aby se všechen náš revoluční boj, všechna naše budovatelská práce rozvíjela na zdravých základech.

Aby byly uspokojivě plněny úkoly na poli stranické ideologické práce v současné době je třeba dále zlepšit organizační řízení ideologické činnosti stranickými organizacemi. Stranické organizace všech stupňů musejí ideologickou práci provádět účinně v souladu se skutečnými podmínkami a úrovní členů strany, v těsném sepětí s plněním bezprostředních revolučních úkolů. Je třeba správně spojovat propagandistickou činnost s agitační prací a náležitě koordinovat různé prostředky propagandy a agitace, organizovat tak ideologickou práci ofenzivně a plně zajišťovat její operativnost. Stranické organizace musejí neustále zintenzivňovat ideologickou práci tak, že ji budou přizpůsobovat dané realitě a rozvíjet ji konkrétně, že budou včas dozírat a kontrolovat, jak je uskutečňována, hodnotit její výsledky, na základě toho ji rozvíjet znovu a tak rozhodně odstraňovat ze stranické ideologické práce formalismus.

K prohloubení stranické ideologické práce je zapotřebí posílit řady funkcionářů na poli ideologické práce a dále zvýšit jejich úlohu, ukládat všem kádrovým pracovníkům, aby odpovědně prováděli politickou a ideologickou práci mezi členy strany a pracujícími ve spojitosti s vlastní činností. Je třeba dbát na to, aby všichni straničtí pracovníci i pracovníci administrativních a ekonomických orgánů široce propagovali stranickou politiku v masách různými formami a způsoby, jako jsou přednášky, besedy, výklady, všude, kamkoli přijdou, a pravidelně se věnovali politické a ideologické práci.

Soudruzi!

Musíme organizačně a ideologicky upevnit stranu a těsně

kolem ní semknout široké lidové masy a současně dále zvýšit vedoucí úlohu strany v revoluci a výstavbě.

Základním úkolem naší strany v nynější etapě je energicky stupňovat socialistickou výstavbu v severní polovině republiky, podporovat jihokorejský lid v dovršení jihokorejské revoluce a dosáhnout sjednocení naší vlasti. Cíl našeho úsilí o organizační a ideologické upevnění strany spočívá koneckonců ve zvyšování bojové schopnosti strany, abychom zdárně uskutečnili tyto revoluční úkoly, před nimiž stojíme.

Naše strana je štábem korejské revoluce a politickým vůdcem našeho lidu. Naše strana nese plnou odpovědnost za revoluci a výstavbu v naší zemi, za osudy našeho lidu. Bez vedení naší strany nelze postoupit v revolučním boji a budovatelské práci ani o píď ani nelze doufat ve světlou budoucnost našeho lidu.

Zkušenosti svědčí o tom, že jen za jednotného vedení strany mohou státní, ekonomické a kulturní instituce a organizace pracujících zajistit akční jednotu v boji za splnění historického úkolu dělnické třídy a cílevědomě organizovat a mobilizovat veškeré lidové masy do boje za vybudování socialismu a komunismu. Skutečnosti dneška, kdy vnitřní i mezinárodní situace naší země je složitá a kdy se revoluční boj a budovatelská práce stále více prohlubují a rozvíjejí, naléhavě vyžadují další zvýšení vedoucí úlohy strany ve všech oblastech socialistické hospodářské výstavby a budování obrany.

Musíme upevnit vedoucí úlohu strany v revolučním boji a budovatelské práci, aby odpovídala požadavkům vyvíjející se skutečnosti a dané situaci.

Především je třeba upevnit vedení strany v socialistické ekonomické výstavbě.

Pro řízení ekonomické činnosti je důležité, aby stranické výbory dobře plnily úlohu lodivoda. Plnit úlohu strany jako lodivoda v hospodářské činnosti znamená určit směr a způsob uskutečňování stranické politiky, přijmout správné usnesení na základě kolektivní diskuse ve stranických výborech a politicky zajistit správné plnění usnesení zaktivizováním stranických organizací a členů strany v příslušných odvětvích. Stranické výbory by si měly vytyčit jako pravidlo, že musejí ke správným opatřením docházet na základě kolektivní diskuse o všech důležitých problémech, které se nově před nimi vynořily, organizovat práci pro mobilizaci stranických organizací nižších stupňů a jejich členů, organizací pracujících a mas do boje za uskutečňování stranické politiky a že musejí kontrolovat a hodnotit plnění úkolů a usnesení výborů, aby byla správně prováděna.

Jen tak je možno odstranit subjektivismus a svévoli jednotlivců při řízení ekonomické práce, zvýšit samostatnou úlohu a pocit odpovědnosti pracovníků ministerstev, administrativních institucí, ekonomických orgánů a podniků a včas napravovat chyby a nedostatky, které se v jejich práci objevují.

Stranické výbory by měly dbát na to, aby státní a ekonomické orgány spravovaly a řídily naše hospodářství vědečtěji a racionálněji neustálým zlepšováním metod správy a řízení hospodářství v souladu s požadavky täanského systému práce a nového systému řízení zemědělství, osvědčených forem řízení socialistického hospodářství vytvořených naší stranou, důsledným uplatňováním politiky unifikace a detailizace v plánování národního hospodářství a zavedením regulérnosti v řízení podniků.

Lidové výbory všech stupňů jsou nejrozšířenější převodní pákou, spojující stranu s lidovými masami, jsou vykonavateli linie a politiky naší strany a hospodáři, odpovídajícími za život lidu.

Stranické organizace se musejí snažit posilovat lidové výbory všech stupňů nejlepšími funkcionáři s pevným třídním uvědoměním, bezmezně oddanými straně, oblíbenými mezi lidem, a zvýšit jejich úlohu v revoluci a výstavbě. Stranické organizace musejí pomáhat lidovým výborům politicky, aby plně vykonávaly státní moc nade všemi orgány, podniky a obyvateli v oblasti jejich pravomoci, musejí je nabádat, aby plnily svou úlohu hospodáře, jenž má přímou odpovědnost za ochranu a péči o život lidu, za ochranu a správu státního a společenského majetku a za řízení veškerého hospodářství.

Musíme dále upevnit vedoucí úlohu strany v orgánech, které ve velké míře vykonávají funkci diktatury proletariátu, jako

je lidová armáda, orgány veřejné bezpečnosti, soudní orgány a prokuratura.

Posílení vedoucí úlohy strany v armádě je základním požadavkem budování revolučních ozbrojených sil. Jedině za vedení strany se může lidová armáda upevnit a vyrůst v neporazitelnou revoluční ozbrojenou sílu a splnit své vznešené poslání.

V průběhu uplynulého funkčního období jsme včas překonali tendence k oslabení vedoucí úlohy strany, k zanedbávání politické práce, k vytváření potíží ve vojenském výcviku a k vyvolávání vojenského byrokratismu v armádě, a posílili jsme vedoucí úlohu strany a stranickou politickou práci v armádě, takže jsme mohli dále zvýšit bojeschopnost lidové armády.

Musíme dbát i do budoucna na to, aby byla činnost stranických výborů v armádě rozhodně posílena, aby veškerá práce lidové armády byla organizována a prováděna pod vedením stranických výborů. Všechny vojenské a politické záležitosti v armádě by měly být projednávány a rozhodovány kolektivně ve stranických výborech příslušných jednotek a měl by být důsledně zaveden systém práce, podle něhož by se vojenští pracovníci zabývali vojenskou činností, političtí pracovníci politickou prací, týlový personál týlovou prací podle rozhodnutí stranických výborů. Stranické výbory v armádě by zejména měly upevnit stranickou kontrolu nad vojenskými veliteli, aby se vždy opírali ve své práci o stranické výbory a aby se věrně podíleli na organizačním životě strany.

Spolu s posilováním stranických výborů je třeba zvýšit úlohu politických orgánů, politických pracovníků, a zejména politických komisařů, kteří přímo organizují a provádějí stranickou politickou práci v armádě. Politické orgány a političtí pracovníci musejí usilovně provádět politickou a ideologickou výchovu vojáků a vynakládat aktivní úsilí, aby stranicky i politicky plně zajistili práci pro zdokonalení bojového a politického výcviku a bojové připravenosti jednotek.

Spolu s vedoucí úlohou strany v armádě je třeba posílit i vedoucí úlohu strany v dělnicko-rolnických rudých oddílech. Stranické výbory všech stupňů se musejí přičinit o to, aby se upevnily řady dělnicko-rolnických rudých oddílů, zintenzivnil vojenský a politický výcvik jejich členů a aby se dále zdokonalila bojová připravenost a systém velení.

Dále musí být posílena i vedoucí úloha strany v orgánech veřejné bezpečnosti, soudních orgánech a prokuratuře. Stranické výbory musejí pravidelně projednávat práci veřejné bezpečnosti, soudní a prokurátorské služby, zaměřovat jejich činnost správným směrem, důkladně řídit a kontrolovat veškerou činnost orgánů veřejné bezpečnosti, soudů a prokuratury. Orgány veřejné bezpečnosti, orgány soudů a prokuratury, jako političtí obhájci strany, musejí aktivně hájit politiku strany, dozírat na její uskutečňování ve všech oblastech a jednotkách, zejména musejí plně odhalovat a důkladně potlačovat všechny špióny, rozvratníky, sabotéry, kteří by se pokoušeli poškozovat naše státní a společenské zřízení. Kromě toho musejí bojovat za nastolení řádného chodu a pořádku a za upevňování revoluční kázně ve všech oblastech státního a společenského života.

Musíme takto rozvinout aktivní boj za organizační a ideologické upevnění strany, zvýšit její vedoucí úlohu v revoluci a výstavbě a upevnit tak bojeschopnost strany ve všech směrech, abychom urychlili náš revoluční boj a budovatelskou činnost za vedení naší strany ještě dynamičtěji.

Soudruzi!

V uplynulém funkčním údobí naše strana vedla masy k velkým vítězstvím a úspěchům v revoluci i výstavbě.

Naše socialistické zřízení bylo dále upevněno a prokazuje své velké přednosti. Byla vybudována pevná materiální základna, na níž je možno rychle rozvíjet výrobní síly země, neustále zvyšovat blahobyt pracujících, vydatně podporovat jihokorejský lid v jeho revolučním boji a očekávat velkou revoluční událost — sjednocení vlasti — v plné připravenosti. Naše vojenská síla byla nesrovnatelně upevněna. Naše společnost se pozvedla na vyšší vývojový stupeň a v naší zemi nastalo údobí bezpříkladné prosperity.

Celá strana a všechen lid jsou pevně semknuty kolem ústředního výboru strany s jedinou ideologií a vůlí, celá spo-

lečnost je naplněna radostným a rušným ovzduším a každý je pln revolučního nadšení a revolučního optimismu.

To vše svědčí o správnosti a nezdolné životnosti politiky naší strany a demonstruje nevyčerpatelnou sílu našeho lidu, jenž pevně kráčí kupředu pod vedením strany.

Naše strana a náš lid narážely na své cestě kupředu na četné nesnáze a nejednou jsme prošli mnoha zkouškami. Pod vedením strany však náš lid všechny obtíže a zkoušky překonal svým nezdolným bojem, vždy hluboce přesvědčen o správnosti své věci, a naši socialistickou vlast vybudoval ještě nádherněji.

Náš boj je dnes mohutnější a plodnější a před námi se otevírají širší perspektivy. Až se grandiózní program, vytyčený sjezdem strany, stane skutečností, bude socialistické zřízení v severní polovině republiky dále upevněno, v boji našeho lidu za socialismus a komunismus bude dosaženo epochálního vítězství. Uskutečnění tohoto programu bude další inspirací a povzbuzením pro jihokorejský lid v jeho revolučním boji proti americkým imperialistům a jejich loutkám a zahájí rozhodující fázi uspíšení vítězství korejské revoluce v měřítku celé země. Abychom splnili úkoly uložené sjezdem strany, musíme neustále rozvíjet energický boj ve stavu bdělosti a připravenosti, postupovat rychleji kupředu přes všechny překážky a obtíže.

Revoluční věc Korejské strany práce a korejského lidu je spravedlivá a jsme si jisti jejím vítězstvím. Náš lid, který bojuje pod vedením strany za spravedlivou věc revoluce, bude vždy ověnčen vítězstvím a slávou. Není žádné síly, která by mohla zadržet postup naší strany a našeho lidu.

Ještě pevněji semknuti kolem ústředního výboru strany, kráčejme všichni energicky kupředu ke skvělé budoucnosti socialismu a komunismu, vysoko třímajíce prapor marxismu-leninismu, velký revoluční prapor idejí čučche naší strany.